Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►B RICHTLIJN 2005/36/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 7 september 2005

betreffende de erkenning van beroepskwalificaties

(Voor de EER relevante tekst)

(PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►M1	Richtlijn 2006/100/EG van de Raad van 20 november 2006	L 363	141	20.12.2006
►M2	Verordening (EG) nr. 1430/2007 van de Commissie van 5 december 2007	L 320	3	6.12.2007
►M3	Verordening (EG) nr. 755/2008 van de Commissie van 31 juli 2008	L 205	10	1.8.2008
►M4	Verordening (EG) nr. 1137/2008 Van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008	L 311	1	21.11.2008
►M5	Verordening (EG) nr. 279/2009 van de Commissie van 6 april 2009	L 93	11	7.4.2009

Gerectificeerd bij:

►C1 Rectificatie PB L 271 van 16.10.2007, blz. 18 (2005/36/EG)

►C2 Rectificatie PB L 93 van 4.4.2008, blz. 28 (2005/36/EG)

▼B

RICHTLIJN 2005/36/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 7 september 2005

betreffende de erkenning van beroepskwalificaties

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 40, artikel 47, lid 1, artikel 47, lid 2, tweede alinea, eerste en derde zin, en artikel 55,

Gezien het voorstel van de Commissie ([1]),

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ([2]),

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ([3]),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 3, lid 1, onder c), van het Verdrag wordt de afschaffing tussen de lidstaten van hinderpalen voor het vrije verkeer van personen en diensten als een van de doelstellingen van de Gemeenschap genoemd. Voor de onderdanen van de lidstaten houdt dat met name de mogelijkheid in om als zelfstandige of werknemer een beroep uit te oefenen in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificaties werden verworven. Daarnaast is in artikel 47, lid 1, van het Verdrag bepaald dat er richtlijnen inzake de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels worden vastgesteld.

(2) Naar aanleiding van de Europese Raad van Lissabon van 23 en 24 maart 2000 heeft de Commissie een mededeling over „Een internemarktstrategie voor de dienstensector" aangenomen, die met name tot doel heeft het vrij verrichten van diensten binnen de Gemeenschap even gemakkelijk te maken als binnen een lidstaat. Naar aanleiding van de mededeling van de Commissie getiteld „Nieuwe Europese arbeidsmarkten, open voor allen, met toegang voor allen" heeft de Europese Raad van Stockholm van 23 en 24 maart 2001 de Commissie opdracht gegeven „om de Europese Raad in diens voorjaarsbijeenkomst van 2002 specifieke voorstellen voor een meer uniforme, transparante en flexibele regeling voor de erkenning van opleidingstitels" voor te leggen.

(3) De door deze richtlijn geboden garantie aan personen die hun beroepskwalificaties in een lidstaat hebben behaald dat zij toegang hebben tot hetzelfde beroep in een andere lidstaat en dit kunnen uitoefenen met dezelfde rechten als de onderdanen van dat land, doet geen afbreuk aan de plicht van de migrerende beroepsbeoefenaar om eventuele niet-discriminerende voorwaarden van die lidstaat betreffende de uitoefening van dat beroep in acht te nemen, voorzover deze vanuit objectief oogpunt gerechtvaardigd en evenredig zijn.

([1]) PB C 181 E van 30.7.2002, blz. 183.
([2]) PB C 61 van 14.3.2003, blz. 67.
([3]) Advies van het Europees Parlement van 11 februari 2004 (PB C 97 E van 22.4.2004, blz. 230), Gemeenschappelijk Standpunt van de Raad van 21 december 2004 (PB C 58 E van 8.3.2005, blz. 1) en Standpunt van het Europees Parlement van 11 mei 2005 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad). Besluit van de Raad van 6 juni 2005.

▼B

(4) Teneinde het vrij verrichten van diensten te vergemakkelijken, zijn specifieke regels noodzakelijk om de uitoefening van beroepswerkzaamheden op grond van de oorspronkelijke beroepstitel op ruimere schaal mogelijk te maken. Wat op afstand verrichte diensten van de informatiemaatschappij betreft, zijn ook de bepalingen van Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt [1] van toepassing.

(5) Aangezien voor de tijdelijke en incidentele grensoverschrijdende verrichting van diensten enerzijds en voor vestiging anderzijds uiteenlopende regels zijn vastgesteld, moeten de criteria op basis waarvan bij een verplaatsing van de dienstverrichter naar het grondgebied van de ontvangende lidstaat tussen deze twee begrippen onderscheid wordt gemaakt, nader worden gepreciseerd.

(6) Het vergemakkelijken van de dienstverrichting dient te geschieden met strikte inachtneming van de volksgezondheid, de openbare veiligheid en de consumentenbescherming. Daarom wordt, voor de tijdelijke of incidentele grensoverschrijdende dienstverrichting door beoefenaren van gereglementeerde beroepen die verband houden met de volksgezondheid of de openbare veiligheid, in specifieke maatregelen voorzien.

(7) Ontvangende lidstaten kunnen indien nodig en overeenkomstig de communautaire wetgeving aangifteverplichtingen opleggen. Deze verplichtingen moeten geen buitensporige belasting vormen voor dienstverrichters en mogen de uitoefening van de vrijheid van dienstverrichting niet belemmeren of minder aantrekkelijk maken. De noodzaak van dergelijke verplichtingen dient op gezette tijden te worden herzien in het licht van de vorderingen met het instellen van een communautair kader voor administratieve samenwerking tussen de lidstaten.

(8) De dienstverrichter dient te vallen onder de toepassing van de tuchtrechtelijke bepalingen van de ontvangende lidstaat die rechtstreeks en specifiek verband houden met de beroepskwalificaties, zoals de definitie van het beroep, de reikwijdte van de werkzaamheden die onder een beroep vallen of daaraan zijn voorbehouden, het gebruik van titels, en de ernstige wanprestatie die rechtstreeks en specifiek verband houdt met de bescherming en de veiligheid van consumenten.

(9) Terwijl de beginselen en waarborgen die ten grondslag liggen aan de vigerende erkenningsregelingen, met het oog op de vrijheid van vestiging, behouden moeten blijven, dienen de voorschriften ervan in het licht van de ervaring te worden aangepast. Bovendien zijn de desbetreffende richtlijnen verscheidene malen gewijzigd, wat een reorganisatie en stroomlijning van de bepalingen ervan door een gelijktrekking van de toepasselijke beginselen noodzakelijk maakt. De Richtlijnen 89/48/EEG [2] en 92/51/EEG [3] van de Raad, alsmede Richtlijn 1999/42/EG van het Europees Parlement en de Raad [4], betreffende het algemeen

---

[1] PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1.

[2] PB L 19 van 24.1.1989, blz. 16. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/19/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 206 van 31.7.2001, blz. 1).

[3] PB L 209 van 24.7.1992, blz. 25. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2004/108/EG van de Commissie (PB L 32 van 5.2.2004, blz. 15).

[4] PB L 201 van 31.7.1999, blz. 77.

▼B

stelsel van erkenning van beroepskwalificaties, en de Richtlijnen 77/452/EEG ([1]), 77/453/EEG ([2]), 78/686/EEG ([3]), 78/687/EEG ([4]), 78/1026/EEG ([5]), 78/1027/EEG ([6]), 80/154/EEG ([7]), 80/155/EEG ([8]), 85/384/EEG ([9]), 85/432/EEG ([10]), 85/433/EEG ([11]) en 93/16/EEG ([12]) van de Raad betreffende de beroepen van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar der tandheelkunde, dierenarts, verloskundige, architect, apotheker en arts, moeten dus worden vervangen en tot één tekst worden samengevoegd.

(10) Deze richtlijn belet de lidstaten geenszins om volgens hun eigen regels beroepskwalificaties te erkennen die buiten het grondgebied van de Europese Unie zijn verworven door een onderdaan van een derde land. Dergelijke kwalificaties moeten in ieder geval worden erkend met inachtneming van minimumopleidingseisen voor bepaalde beroepen.

(11) Wat de beroepen betreft die onder het algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels (hierna „het algemeen stelsel" genoemd) vallen, moeten de lidstaten het recht behouden om het vereiste minimumopleidingsniveau vast te stellen om de kwaliteit van de op hun grondgebied verrichte diensten te waarborgen. Op grond van de artikelen 10, 39 en 43 van het Verdrag mogen zij een onderdaan van een lidstaat evenwel niet verplichten bepaalde kwalificaties te verwerven die zij over het algemeen slechts vaststellen door verwijzing naar de diploma's die in het kader van hun eigen nationale opleidingsstelsel gelden, terwijl de betrokkene al deze kwalificaties of een deel daarvan reeds in een andere lidstaat heeft verworven. Er moet dan ook worden vastgelegd dat elke ontvangende lidstaat waar een beroep is gereglementeerd, rekening houdt met in een andere lidstaat verworven kwalificaties en nagaat of die met de door hem geëiste kwalificaties overeenstemmen. Dit algemene systeem voor erkenning belet een lidstaat echter niet om iedereen die in deze lidstaat een beroep uitoefent, specifieke eisen op te leggen op grond van door het algemeen openbaar belang gerechtvaardigde beroepsregels. Dit zijn bijvoorbeeld de regels betreffende de organisatie van het beroep, de beroepsnormen met inbegrip van de ethische beroepsregels, de controlevoorschriften en de aansprakelijkheid. Deze richtlijn is tenslotte niet bedoeld als inmenging in het legitieme belang van de lidstaten om te verhinderen dat bepaalde onderdanen zich onttrekken aan de toepassing van het nationale recht inzake de beroepsuitoefening.

([1]) PB L 176 van 15.7.1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.
([2]) PB L 176 van 15.7.1977, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/19/EG.
([3]) PB L 233 van 24.8.1978, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.
([4]) PB L 233 van 24.8.1978, blz. 10. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.
([5]) PB L 362 van 23.12.1978, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/19/EG.
([6]) PB L 362 van 23.12.1978, blz. 7. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/19/EG.
([7]) PB L 33 van 11.2.1980, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.
([8]) PB L 33 van 11.2.1980, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/19/EG.
([9]) PB L 223 van 21.8.1985, blz. 15. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.
([10]) PB L 253 van 24.9.1985, blz. 34. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2001/19/EG.
([11]) PB L 253 van 24.9.1985, blz. 37. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.
([12]) PB L 165 van 7.7.1993, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

▼B

(12) Deze richtlijn regelt de erkenning door een lidstaat van in een andere lidstaat verkregen beroepskwalificaties. Zij geldt echter niet voor de erkenning door een lidstaat van door andere lidstaten overeenkomstig de onderhavige richtlijn afgegeven beroepserkenningen. Dientengevolge kunnen personen die beroepskwalificaties bezitten die overeenkomstig deze richtlijn zijn erkend, een dergelijke erkenning niet gebruiken om in hun lidstaat van oorsprong andere rechten te verkrijgen dan die welke zijn toegekend door de in die lidstaat verkregen beroepskwalificaties, tenzij zij kunnen aantonen dat zij aanvullende beroepskwalificaties hebben verkregen in de ontvangende lidstaat.

(13) Teneinde de wijze van erkenning uit hoofde van het algemeen stelsel te definiëren, is het noodzakelijk de diverse nationale onderwijs- en opleidingsstelsels in verschillende niveaus onder te verdelen. Deze indeling in niveaus, die alleen worden vastgesteld met het oog op de werking van het algemeen stelsel, heeft geen gevolgen voor de nationale onderwijs- en opleidingsstructuren noch voor de bevoegdheden van de lidstaten op dit gebied.

(14) De in de Richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG vastgestelde wijze van erkenning blijft ongewijzigd. Bijgevolg moet de houder van een diploma ter afsluiting van een postsecundaire studie van ten minste één jaar toegang krijgen tot een gereglementeerd beroep in een lidstaat waar de toegang afhankelijk is gesteld van het bezit van een diploma ter afsluiting van een vierjarige studie aan een instelling voor hoger onderwijs of een universiteit, ongeacht het niveau waartoe het in het ontvangende land vereiste diploma behoort. Omgekeerd, wanneer de toegang tot een gereglementeerd beroep afhankelijk is gesteld van de voltooiing van een studie van meer dan vier jaar aan een instelling voor hoger onderwijs of een universiteit, moet deze toegang alleen worden toegestaan aan houders van een diploma ter afsluiting van een studie van minstens drie jaar aan een instelling voor hoger onderwijs of een universiteit.

(15) Bij gebrek aan harmonisatie van de minimumopleidingseisen voor de toegang tot beroepen die onder het algemeen stelsel vallen, moeten de ontvangende lidstaten de mogelijkheid hebben een compenserende maatregel op te leggen. Deze maatregel dient evenredig te zijn en met name rekening te houden met de beroepservaring van de aanvrager. Uit de ervaring blijkt dat het eisen van een proeve van bekwaamheid of aanpassingsstage, naar keuze van de migrant, voldoende waarborgen ten aanzien van het kwalificatieniveau van laatstgenoemde biedt, zodat elke afwijking van deze keuzemogelijkheid in elk afzonderlijk geval door een dwingende reden van algemeen belang moet zijn gerechtvaardigd.

(16) Teneinde het vrije verkeer van beroepsbeoefenaren te bevorderen en tegelijk te zorgen voor een toereikend kwalificatieniveau, moeten verscheidene beroepsverenigingen en -organisaties of de lidstaten gemeenschappelijke platforms op Europees niveau kunnen voorstellen. Onder bepaalde voorwaarden en met inachtneming van de bevoegdheid van de lidstaten om de vereiste beroepskwalificaties voor de uitoefening van beroepen op hun grondgebied, alsook de inhoud en de organisatie van hun stelsels voor onderwijs- en beroepsopleiding vast te stellen, en met inachtneming van het Gemeenschapsrecht, met name het communautaire mededingingsrecht, dient in deze richtlijn met deze initiatieven rekening te worden gehouden door in deze context een grotere plaats in te ruimen voor automatische erkenning in het kader van het algemeen stelsel. De beroepsverenigingen die voorstellen voor gemeenschappelijke platforms kunnen indienen, moeten op nationaal en Europees niveau representatief zijn. Een gemeenschappelijk platform is een reeks criteria die het mogelijk maken het breedste scala van wezenlijke verschillen te compenseren die geconstateerd zijn tussen de opleidingseisen in ten minste twee

▼B

derde van de lidstaten, inclusief alle lidstaten waar dat beroep is gereglementeerd. Tot die criteria zouden bijvoorbeeld eisen kunnen behoren als aanvullende opleiding, een aanpassingsstage, een proeve van bekwaamheid of een voorgeschreven minimumniveau van beroepspraktijk, of combinaties daarvan.

(17) Teneinde rekening te houden met alle situaties waarvoor nog geen bepalingen betreffende de erkenning van beroepskwalificaties bestaan, dient het algemeen stelsel te worden uitgebreid tot die gevallen die niet onder een specifieke regeling vallen, hetzij omdat het betrokken beroep niet onder een van deze regelingen valt, hetzij omdat het beroep wel onder een dergelijke regeling valt, maar de aanvrager, om een bijzondere en uitzonderlijke reden, niet aan de voorwaarden voldoet om ervan te profiteren.

(18) De regels betreffende de toegang tot een aantal industriële, commerciële en ambachtelijke werkzaamheden in lidstaten waar deze beroepen zijn gereglementeerd, moeten worden vereenvoudigd, voorzover deze werkzaamheden gedurende een redelijke tijd in een voldoende nabij verleden in een andere lidstaat zijn uitgeoefend; tegelijk moet voor deze werkzaamheden een stelsel van automatische erkenning op basis van beroepservaring worden gehandhaafd.

(19) Het vrije verkeer en de onderlinge erkenning van de opleidingstitels van artsen, verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaren der tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen, apothekers en architecten moeten gebaseerd zijn op het grondbeginsel dat opleidingstitels op basis van een coördinatie van de minimumopleidingseisen automatisch worden erkend. Bovendien moet de toegang tot het beroep van arts, verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar der tandheelkunde, dierenarts, verloskundige en apotheker in de lidstaten afhankelijk zijn van het bezit van een bepaalde opleidingstitel, waardoor wordt gegarandeerd dat de betrokkene een opleiding heeft gevolgd die aan de vastgestelde minimumeisen voldoet. Dit systeem moet worden aangevuld met een reeks verworven rechten waarop de gekwalificeerde beroepsbeoefenaren onder bepaalde voorwaarden een beroep kunnen doen.

►C2 (20) Teneinde rekening te houden met de bijzonderheden van het stelsel van kwalificatie van artsen en beoefenaren van de tandheelkunde ◄ en met het betrokken communautair acquis op het gebied van de wederzijdse erkenning, is het gerechtvaardigd om voor alle medische specialismen die op de datum van goedkeuring van de onderhavige richtlijn zijn erkend, het beginsel van automatische erkenning van de medische en tandheelkundige specialismen die in ten minste twee lidstaten gemeenschappelijk zijn, te handhaven. Ter vereenvoudiging van het systeem dient de toepassing van de automatische erkenning na de datum van inwerkingtreding van de onderhavige richtlijn te worden beperkt tot de nieuwe medische specialismen die in ten minste twee vijfde van de lidstaten bestaan. Voorts laat deze richtlijn onverlet dat de lidstaten onderling volgens hun eigen specifieke regels een automatische erkenning overeen kunnen komen voor bepaalde medische en tandheelkundige specialismen die zij met elkaar gemeen hebben en die niet voorwerp van automatische erkenning krachtens de onderhavige richtlijn zijn.

(21) De automatische erkenning van opleidingstitels van arts met een basisopleiding laat de bevoegdheid van de lidstaten onverlet om deze titel al dan niet aan beroepswerkzaamheden te koppelen.

(22) In alle lidstaten moet de beoefening der tandheelkunde een specifiek beroep zijn, onderscheiden van het beroep van arts, ongeacht of deze in de mond- en tandheelkunde is gespecialiseerd. De lid-

▼B

staten moeten ervoor zorgen dat de opleiding tot beoefenaar der tandheelkunde alle noodzakelijke deskundigheid op het gebied van de preventie, diagnostiek en behandeling van afwijkingen en ziekten van het gebit, de mond, de kaken en omliggende weefsels bijbrengt. De tandheelkunde kan alleen worden beoefend door personen die in het bezit zijn van een opleidingstitel van beoefenaar der tandheelkunde, zoals bedoeld in deze richtlijn.

(23) Het leek niet wenselijk om een gestandaardiseerde opleiding verloskunde voor alle lidstaten vast te stellen. Integendeel, de lidstaten moeten zoveel mogelijk vrijheid krijgen om zelf invulling te geven aan deze opleiding.

(24) Met het oog op de vereenvoudiging van deze richtlijn moet het begrip „apotheker" worden gebruikt om het toepassingsgebied van de bepalingen betreffende de automatische erkenning van opleidingstitels af te bakenen, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de bijzondere kenmerken van de nationale regelingen inzake de desbetreffende werkzaamheden.

(25) De houders van een opleidingstitel van apotheker zijn specialisten op het gebied van geneesmiddelen en dienen in principe in alle lidstaten toegang te hebben tot een geheel van werkzaamheden op dit gebied. De vaststelling van dit geheel mag niet tot gevolg hebben dat de richtlijn de in de lidstaten voor apothekers toegankelijke werkzaamheden, met name wat biomedische analysen betreft, inperkt of dat ten gunste van deze beroepsbeoefenaren een monopolie wordt geschapen, aangezien dit uitsluitend onder de bevoegdheid van de lidstaten blijft vallen. Deze richtlijn belet de lidstaten niet om aanvullende opleidingseisen te stellen voor de toegang tot werkzaamheden die niet tot het gecoördineerde minimumgamma van werkzaamheden behoren. Wanneer de ontvangende lidstaat dergelijke eisen stelt, moet hij deze dus ook kunnen stellen aan onderdanen met een opleidingstitel die in de zin van deze richtlijn automatisch wordt erkend.

(26) Deze richtlijn coördineert niet alle voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden op farmaceutisch gebied; met name de geografische spreiding van apotheken en het monopolie van de geneesmiddelenverstrekking blijven een bevoegdheid van de lidstaten. Deze richtlijn laat de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die ondernemingen verbieden bepaalde werkzaamheden van apothekers uit te oefenen of die aan deze uitoefening bepaalde voorwaarden verbinden, onverlet.

(27) De architectonische schepping, de kwaliteit van bouwwerken, de harmonieuze inpassing ervan in het omringende milieu, de instandhouding van natuurlijke landschappen en stadsgezichten alsmede van het collectieve en particuliere erfgoed zijn zaken van openbaar belang. De onderlinge erkenning van de opleidingstitels moet dan ook worden gebaseerd op kwalitatieve en kwantitatieve criteria die waarborgen dat de houders van de erkende opleidingstitels een begrip hebben van en uitdrukking kunnen geven aan de behoeften van particulieren, sociale groepen en gemeenschappen op het gebied van de ruimtelijke ordening, het ontwerp, de planning en de verwezenlijking van bouwwerken, het behoud en de exploitatie van het architectonisch erfgoed en de instandhouding van het natuurlijke evenwicht.

(28) De nationale regelgevingen op het gebied van de architectuur en de toegang tot en uitoefening van de beroepswerkzaamheden van architect lopen sterk uiteen. In de meeste lidstaten worden de werkzaamheden op het gebied van de architectuur rechtens of feitelijk uitgeoefend door personen die de beroepstitel van architect, al dan niet in combinatie met een andere beroepstitel, voeren, zonder dat de uitoefening van deze werkzaamheden evenwel uitsluitend aan deze personen is voorbehouden, tenzij bij wet anders

▼B

is bepaald. Deze werkzaamheden, of sommige daarvan, kunnen ook worden uitgeoefend door andere beroepsbeoefenaren, met name ingenieurs, die een speciale opleiding op het gebied van de bouwkunde of bouwkunst hebben genoten. Teneinde deze richtlijn zo eenvoudig mogelijk te houden, moet het begrip „architect" worden gebruikt om het toepassingsgebied van de bepalingen betreffende de automatische erkenning van opleidingstitels op het gebied van architectuur af te bakenen, onverminderd de bijzondere kenmerken van de nationale regelgeving betreffende deze werkzaamheden.

(29) Wanneer een op nationaal en Europees niveau representatieve beroepsorganisatie of -vereniging voor een gereglementeerd beroep een met redenen omkleed verzoek indient om een specifieke regeling voor de erkenning van kwalificaties op basis van de coördinatie van minimumopleidingseisen, gaat de Commissie na of het wenselijk is een voorstel ter wijziging van deze richtlijn aan te nemen.

(30) Teneinde de doeltreffendheid van het stelsel van erkenning van beroepskwalificaties te waarborgen, dienen uniforme vormvoorschriften en procedureregels voor de uitvoering ervan, alsmede bepaalde regels betreffende de uitoefening van het beroep te worden vastgesteld.

(31) Aangezien de uitvoering van deze richtlijn en de naleving van de daaruit voortvloeiende verplichtingen gemakkelijker zijn wanneer de lidstaten onderling en met de Commissie samenwerken, moeten de regels voor deze samenwerking worden vastgesteld.

(32) De invoering op Europees niveau van beroepsbewijzen door beroepsverenigingen of -organisaties kan de mobiliteit van beroepsbeoefenaren vergemakkelijken, met name door het bespoedigen van de uitwisseling van informatie tussen de ontvangende lidstaat en de lidstaat van oorsprong. Dit beroepsbewijs moet het mogelijk maken de loopbaan te volgen van beroepsbeoefenaren die zich in verschillende lidstaten vestigen. Het dient informatie te bevatten — met volledige inachtneming van de bepalingen inzake gegevensbescherming — over de beroepskwalificaties van de beroepsbeoefenaar (bezochte universiteiten, respectievelijk opleidingsinstellingen, verworven opleidingstitels, beroepservaring), alsmede over zijn wettelijke plaats van vestiging, de sancties die hem zijn opgelegd in verband met zijn beroep, en de bijzonderheden van de desbetreffende bevoegde instantie.

(33) Door de oprichting van een netwerk van contactpunten die de burgers van de lidstaten informatie en hulp moeten verstrekken kan worden voorzien in een doorzichtig stelsel van erkenning. Deze contactpunten verstrekken iedere burger die daarom verzoekt, en de Commissie informatie en adressen die van belang zijn voor de erkenningsprocedure. Het feit dat iedere lidstaat binnen dit netwerk één contactpunt aanwijst, heeft geen invloed op de wijze waarop de bevoegdheden op nationaal niveau zijn verdeeld. Het vormt met name geen belemmering voor de aanwijzing op nationaal niveau van een aantal kantoren; het in bovengenoemd netwerk aangewezen contactpunt verzorgt de coördinatie met de andere kantoren en verstrekt de burger indien nodig nadere informatie over het bevoegde kantoor.

(34) Het beheer van de verschillende erkenningsstelsels, zoals die door de sectorrichtlijnen en het algemeen stelsel zijn ingevoerd, is omslachtig en complex gebleken. Het beheer en de aanpassing van deze richtlijn aan de wetenschappelijke en technologische vooruitgang moeten dus worden vereenvoudigd, met name wanneer de minimumopleidingseisen met het oog op de automatische erkenning van opleidingstitels zijn gecoördineerd. Te dien einde moet er één comité voor de erkenning van beroepskwalificaties worden opgericht, en moet tevens gezorgd worden voor een adequate

▼B

inschakeling van de vertegenwoordigers van de beroepsorganisaties, ook op Europees niveau.

(35) De voor de uitvoering van deze richtlijn nodige maatregelen moeten worden vastgesteld volgens de procedure van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ([1]).

(36) Aan de hand van een periodiek verslag van de lidstaten over de uitvoering van deze richtlijn, waarin statistische gegevens zijn opgenomen, zal kunnen worden bepaald wat de werking van het stelsel van erkenning van beroepskwalificaties is.

(37) Er moet een passende procedure komen voor de vaststelling van tijdelijke maatregelen voor het geval dat de toepassing van deze richtlijn in een lidstaat grote problemen oplevert.

(38) Deze richtlijn laat de bevoegdheid van de lidstaten inzake de organisatie van hun nationaal stelsel van sociale zekerheid en de vaststelling van de werkzaamheden die in het kader van dit stelsel moeten worden uitgeoefend, onverlet.

(39) Gezien de snelle technologische en wetenschappelijke vooruitgang is het voor veel beroepen van groot belang dat men levenslang bijleert. De lidstaten dienen in dit verband voorschriften vast te stellen om ervoor te zorgen dat beroepsbeoefenaren door een passende bij- en nascholing op de hoogte blijven van de technische en wetenschappelijke ontwikkelingen.

(40) Aangezien de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk de stroomlijning, vereenvoudiging en verbetering van de regels inzake de erkenning van beroepskwalificaties, door de lidstaten niet voldoende kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om deze doelstellingen te bereiken.

(41) Deze richtlijn laat de toepassing van artikel 39, lid 4 en van artikel 45 van het Verdrag, die met name notarissen betreffen, onverlet.

(42) Deze richtlijn geldt, wat betreft het recht van vestiging en het verrichten van diensten, onverminderd andere specifieke wettelijke bepalingen met betrekking tot de erkenning van beroepskwalificaties, zoals de bepalingen op het gebied van vervoer, verzekeringstussenpersonen en accountants. Deze richtlijn heeft geen gevolgen voor de werking van Richtlijn 77/249/EEG van de Raad van 22 maart 1977 tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van diensten ([2]), of van Richtlijn 98/5/EG ([3]) van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven. De erkenning van de beroepskwalificaties voor advocaten ten behoeve van onmiddellijke vestiging onder de beroepstitel van de ontvangende lidstaat valt onder deze richtlijn.

(43) Deze richtlijn omvat ook vrije beroepen, voorzover deze zijn gereglementeerd. Een vrij beroep is overeenkomstig onderhavige richtlijn een beroep dat wordt uitgeoefend op grond van een re-

([1]) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.
([2]) PB L 78 van 26.3.1977, blz. 17. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.
([3]) PB L 77 van 14.3.1998, blz. 36. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

▼B

levante beroepskwalificatie door een persoon die persoonlijk, op eigen verantwoordelijkheid en professioneel onafhankelijk, intellectueel-ideële prestaties verricht ten behoeve van de opdrachtgever en de samenleving in het algemeen. De beroepsuitoefening kan in de lidstaten, in overeenstemming met het Verdrag, onderworpen zijn aan specifieke juridische verplichtingen, die gebaseerd zijn op nationale wetgeving en de in dit kader door de betrokken beroepsvertegenwoordiging zelfstandig vastgestelde regels en die borg staan en bevorderend zijn voor professionaliteit, kwaliteit van de dienstverlening en de vertrouwensrelatie met de opdrachtgever.

(44) Deze richtlijn laat de maatregelen die noodzakelijk zijn om een hoog niveau van gezondheids- en consumentenbescherming te waarborgen, onverlet,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn stelt de regels vast volgens welke een lidstaat die de toegang tot of de uitoefening van een gereglementeerd beroep op zijn grondgebied afhankelijk stelt van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties (hierna de „ontvangende lidstaat" genoemd), de in een andere lidstaat of andere lidstaten (hierna de „idstaat van oorsprong" genoemd) verworven beroepskwalificaties die de houder van die kwalificaties het recht verlenen er hetzelfde beroep uit te oefenen, erkent voor de toegang tot en de uitoefening van dit beroep.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op alle onderdanen van een lidstaat, met inbegrip van beoefenaren van de vrije beroepen, die in een andere lidstaat dan die waar zij hun beroepskwalificaties hebben verworven, een gereglementeerd beroep willen uitoefenen, hetzij als zelfstandige, hetzij als werknemer.

2. Elke lidstaat kan volgens zijn eigen regels toestaan dat op zijn grondgebied een gereglementeerd beroep in de zin van artikel 3, lid 1, onder a), wordt uitgeoefend door onderdanen van de lidstaten die houder zijn van niet in een lidstaat behaalde beroepskwalificaties. Voor de beroepen die onder titel III, hoofdstuk III, vallen, moeten bij deze eerste erkenning de in dat hoofdstuk bedoelde minimumopleidingseisen in acht worden genomen.

3. Indien voor een bepaald gereglementeerd beroep in een afzonderlijk communautair rechtsinstrument een andere specifieke regeling die in rechtstreeks verband staat met de erkenning van beroepskwalificaties, is vastgesteld, zijn de overeenkomstige bepalingen van deze richtlijn niet van toepassing.

Artikel 3

Definities

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

▼B

a) „gereglementeerd beroep”: een beroepswerkzaamheid of een geheel van beroepswerkzaamheden waartoe de toegang of waarvan de uitoefening of één van de wijzen van uitoefening krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen direct of indirect afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties; met name het voeren van een beroepstitel die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen beperkt is tot personen die een specifieke beroepskwalificatie bezitten, geldt als een wijze van uitoefening. Wanneer de eerste zin niet van toepassing is, wordt het in lid 2 bedoelde beroep met een gereglementeerd beroep gelijkgesteld;

▼C2

b) „beroepskwalificaties”: kwalificaties die worden gestaafd door een opleidingstitel, een bekwaamheidsattest als bedoeld in artikel 11, onder a), i), en/of beroepservaring;

▼B

c) „opleidingstitel”: een diploma, certificaat of andere titel die door een volgens de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een lidstaat aangewezen autoriteit, is afgegeven ter afsluiting van een overwegend in de Gemeenschap gevolgde beroepsopleiding. Wanneer de eerste zin niet van toepassing is, wordt de in lid 3 bedoelde opleidingstitel met een opleidingstitel gelijkgesteld;

d) „bevoegde autoriteit”: ieder door de lidstaten gemachtigde autoriteit of instelling die met name bevoegd is bewijsstukken van opleiding en andere documenten of informatie af te geven, respectievelijk aan te nemen, alsmede aanvragen te ontvangen en besluiten te nemen zoals bedoeld in de onderhavige richtlijn;

e) „gereglementeerde opleiding”: elke opleiding die specifiek op de uitoefening van een bepaald beroep gericht is en die uit een studiecyclus bestaat die eventueel met een beroepsopleiding, een beroepsstage of praktijkervaring wordt aangevuld.

De structuur en het niveau van de beroepsopleiding, de beroepsstage of de praktijkervaring worden in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van de betrokken lidstaat vastgesteld of door een daartoe aangewezen autoriteit gecontroleerd of erkend;

f) „beroepservaring”: de daadwerkelijke en geoorloofde uitoefening van het betrokken beroep in een lidstaat;

g) „aanpassingsstage”: de uitoefening van een gereglementeerd beroep in de ontvangende lidstaat onder verantwoordelijkheid van een gekwalificeerde beoefenaar van het betrokken beroep, eventueel gekoppeld aan een aanvullende opleiding. De stage wordt beoordeeld. De nadere regels voor de aanpassingsstage en de beoordeling alsmede de status van de migrerende stagiair worden door de bevoegde autoriteit van de ontvangende lidstaat vastgesteld.

De status van de stagiair in de ontvangende lidstaat, met name wat betreft het verblijfsrecht en de sociale plichten, rechten en voordelen, alsmede vergoedingen en bezoldiging, wordt door de bevoegde autoriteiten van de genoemde lidstaat vastgesteld overeenkomstig het toepasselijk Gemeenschapsrecht;

h) „proeve van bekwaamheid”: een controle, uitsluitend de beroepskennis van de aanvrager betreffende, die door de bevoegde autoriteit van de ontvangende lidstaat wordt verricht en die tot doel heeft te beoordelen of deze de bekwaamheid bezit om in deze lidstaat een gereglementeerd beroep uit te oefenen. Ten behoeve van deze controle stellen de bevoegde autoriteiten op basis van een vergelijking tussen de in deze lidstaat vereiste opleiding en de opleiding die de aanvrager heeft ontvangen, een lijst op van de vakgebieden die niet bestreken worden door het diploma of andere opleidingstitels die de aanvrager overlegt.

Bij de proeve van bekwaamheid moet in aanmerking worden genomen dat de aanvrager in de lidstaat van oorsprong of herkomst

▼B

een gekwalificeerde beroepsbeoefenaar is. De proef heeft betrekking op de vakgebieden die moeten worden gekozen uit die welke op de lijst staan en waarvan de kennis een wezenlijke voorwaarde is om het beroep in de ontvangende lidstaat te kunnen uitoefenen. Deze proef kan ook betrekking hebben op de kennis van de beroepsregels die in de ontvangende lidstaat op de betrokken activiteiten van toepassing is.

De nadere regelingen voor de proeve van bekwaamheid alsook de status, die de aanvrager die zich op de proeve van bekwaamheid in die staat wil voorbereiden in de ontvangende lidstaat heeft, worden vastgesteld door de bevoegde autoriteiten van die lidstaat;

i) „bedrijfsleider”: eenieder die in een onderneming van de bedrijfstak in kwestie werkzaam is geweest:

   i) hetzij als bedrijfsleider of als leider van een filiaal van een onderneming;

   ii) hetzij als plaatsvervanger van de of van de bedrijfsleider indien deze functie, wat verantwoordelijkheid betreft, met die van de vertegenwoordigde ondernemer of bedrijfsleider overeenstemt, of

   iii) hetzij als lid van het leidinggevend personeel, belast met commerciële en/of technische taken en verantwoordelijk voor één of meer afdelingen van de onderneming.

2. Met een gereglementeerd beroep wordt gelijkgesteld een beroep dat door de leden van een van de in bijlage I genoemde verenigingen of organisaties wordt uitgeoefend.

De in de eerste alinea bedoelde verenigingen of organisaties hebben met name ten doel een hoog niveau in het betrokken beroepsgebied te bevorderen en te handhaven; daartoe genieten zij een specifieke erkenning door een lidstaat, geven zij aan hun leden een opleidingstitel af, onderwerpen zij hun leden aan beroepsregels die zij uitvaardigen, en geven zij hun het recht op een titel, afkorting of status die met de opleidingstitel overeenstemt.

Telkens wanneer een lidstaat erkenning verleent aan een in de eerste alinea bedoelde vereniging of organisatie, stelt hij de Commissie daarvan in kennis, die deze informatie bekendmaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie.*

3. Met een opleidingstitel wordt gelijkgesteld elke in een derde land afgegeven opleidingstitel, wanneer de houder ervan in het betrokken beroep een beroepservaring van drie jaar heeft op het grondgebied van de lidstaat die de betrokken opleidingstitel overeenkomstig artikel 2, lid 2, heeft erkend en indien die lidstaat deze beroepservaring bevestigt.

Artikel 4

Gevolgen van de erkenning

1. Erkenning van de beroepskwalificaties door de ontvangende lidstaat geeft de begunstigde in deze lidstaat toegang tot hetzelfde beroep als dat waarvoor hij in de lidstaat van oorsprong de kwalificaties bezit en stelt hem in staat dit beroep uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als die welke voor eigen onderdanen gelden.

2. Voor de toepassing van deze richtlijn is het beroep dat de aanvrager in de ontvangende lidstaat wenst uit te oefenen hetzelfde als dat waarvoor hij in de lidstaat van oorsprong de kwalificaties bezit, indien hieronder vergelijkbare werkzaamheden vallen.

▼B

TITEL II

VRIJE DIENSTVERRICHTING

Artikel 5

Beginsel van het vrij verrichten van diensten

1. Onverminderd specifieke bepalingen van het communautaire recht en de artikelen 6 en 7 van deze richtlijn, kunnen de lidstaten niet om redenen van beroepskwalificatie beperkingen stellen aan het vrij verrichten van diensten in een andere lidstaat:

a) indien de dienstverrichter op wettige wijze is gevestigd in een lidstaat (hierna „lidstaat van vestiging" genoemd) om er hetzelfde beroep uit te oefenen, en

b) wanneer de dienstverrichter zich naar een andere lidstaat begeeft, indien hij dat beroep tijdens de tien jaar die voorafgaan aan de dienstverrichting gedurende ten minste twee jaar heeft uitgeoefend in de lidstaat van vestiging, waar het beroep niet gereglementeerd is. Deze voorwaarde van twee jaar beroepsuitoefening is niet van toepassing wanneer het beroep of de opleiding die toegang verleent tot het beroep, gereglementeerd is.

2. De bepalingen van deze titel zijn uitsluitend van toepassing wanneer de dienstverrichter zich naar het grondgebied van de ontvangende lidstaat begeeft om er tijdelijk en incidenteel het in lid 1 bedoelde beroep uit te oefenen.

Het tijdelijke en incidentele karakter van de dienstverrichting wordt per geval beoordeeld, met name in het licht van de duur, frequentie, regelmaat en continuïteit van de verrichting.

3. Als de dienstverrichter zich naar een andere lidstaat begeeft, valt hij onder de professionele, wettelijke of administratieve beroepsregels die rechtstreeks verband houden met beroepskwalificaties, zoals de definitie van het beroep, het gebruik van titels en de ernstige wanprestatie bij de uitoefening van het beroep die rechtstreeks en specifiek verband houdt met de bescherming en de veiligheid van consumenten, alsook de tuchtrechtelijke bepalingen, die in de ontvangende lidstaat van toepassing zijn op de personen die er hetzelfde beroep uitoefenen.

Artikel 6

Vrijstellingen

Overeenkomstig artikel 5, lid 1, stelt de ontvangende lidstaat een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter met name vrij van de eisen die worden gesteld aan op zijn grondgebied gevestigde beroepsbeoefenaren met betrekking tot:

a) een vergunning, de inschrijving of de aansluiting bij een beroepsorganisatie. Om overeenkomstig artikel 5, lid 3, toepassing van op hun grondgebied geldende tuchtrechtelijke bepalingen mogelijk te maken, kunnen de lidstaten voorzien in automatische tijdelijke inschrijving of aansluiting pro forma bij een beroepsorganisatie, voorzover dit de dienstverrichting op geen enkele wijze vertraagt of bemoeilijkt en voor de dienstverrichter geen extra kosten meebrengt. De bevoegde autoriteit stuurt een kopie van de in artikel 7, lid 1, bedoelde verklaring en eventueel verlenging ervan, en daarnaast, voor beroepen die verband houden met de volksgezondheid en de openbare veiligheid genoemd in artikel 7, lid 4, of waarvoor krachtens titel III, hoofdstuk III, een automatische erkenning geldt, een kopie van de in artikel 7, lid 2 bedoelde documenten aan de betrokken beroepsorganisatie, hetgeen gelijkstaat met een automatische tijdelijke inschrijving of aansluiting pro forma voor dit doel;

▼B

b) de inschrijving bij een publiekrechtelijke instelling voor de sociale zekerheid om de rekeningen inzake de ten gunste van sociaal verzekerden verrichte werkzaamheden op een verzekeringsinstelling te kunnen verhalen.

De dienstverrichter stelt evenwel de onder b) bedoelde instelling vooraf, of in dringende gevallen achteraf, van de door hem verrichte dienst in kennis.

Artikel 7

Vooraf af te leggen verklaring in geval de dienstverrichter zich naar een andere lidstaat begeeft

1. De lidstaten kunnen verlangen dat de dienstverrichter, wanneer hij zich voor het eerst van de ene lidstaat naar een andere begeeft om er diensten te verrichten, de bevoegde autoriteit van de ontvangende staat vooraf door middel van een schriftelijke verklaring, met daarin de gegevens betreffende verzekeringsdekking of soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming inzake beroepsaansprakelijkheid, in kennis stelt. Deze verklaring wordt eenmaal per jaar verlengd indien de dienstverrichter voornemens is om gedurende dat jaar in die lidstaat tijdelijke of incidentele diensten te verrichten. De dienstverrichter mag de verklaring met alle middelen aanleveren.

2. Voor de eerste dienstverrichting, of indien zich een wezenlijke verandering heeft voorgedaan in de door de documenten gestaafde situatie, mogen de lidstaten verlangen dat de verklaring vergezeld gaat van de volgende documenten:

a) een bewijs van de nationaliteit van de dienstverrichter,

b) een attest dat de houder ervan rechtmatig in een lidstaat gevestigd is om er de betrokken werkzaamheden uit te oefenen, en dat hem op het moment van afgifte van het attest geen beroepsuitoefeningsverbod is opgelegd, ook al is het maar tijdelijk,

c) bewijs van beroepskwalificaties,

d) voor gevallen zoals bedoeld in artikel 5, lid 1, onder b), enig bewijsmiddel dat de dienstverrichter de betrokken werkzaamheden in de tien voorafgaande jaren gedurende ten minste twee jaar heeft uitgeoefend,

e) voor beroepen in de veiligheidssector, een bewijs dat de desbetreffende persoon nooit strafrechtelijk is veroordeeld, indien de lidstaat zulks ook van zijn eigen onderdanen eist.

3. De dienst wordt verricht onder de beroepstitel van de lidstaat van vestiging, wanneer voor de betrokken beroepswerkzaamheid in die lidstaat een dergelijke titel bestaat. Deze titel wordt vermeld in de officiële taal of één van de officiële talen van de lidstaat van vestiging, teneinde verwarring met de beroepstitel van de ontvangende lidstaat te vermijden. Wanneer de betrokken beroepstitel in de lidstaat van vestiging niet bestaat, vermeldt de dienstverrichter zijn opleidingstitel in de officiële taal of één van de officiële talen van die lidstaat. Bij uitzondering wordt in gevallen zoals bedoeld in titel III, hoofdstuk III, de dienst onder de beroepstitel van de ontvangende lidstaat verricht.

4. In het geval van de gereglementeerde beroepen die verband houden met de volksgezondheid of de openbare veiligheid en waarop de automatische erkenning uit hoofde van titel III, hoofdstuk III, niet van toepassing is, kan de bevoegde autoriteit van de ontvangende lidstaat vóór de eerste dienstverrichting de beroepskwalificaties van de dienstverrichter controleren. Zo'n controle vooraf is alleen mogelijk indien de controle bedoeld is om ernstige schade voor de gezondheid of de veiligheid van de afnemer van de dienstverrichting ingevolge een ontoereikende beroepskwalificatie van de dienstverrichter te voorkomen en indien de controle niet meer omvat dan voor dit doel noodzakelijk is.

▼B

De bevoegde autoriteit tracht de dienstverrichter binnen een termijn van ten hoogste een maand na ontvangst van de verklaring en de begeleidende documenten in kennis te stellen van ofwel haar besluit om zijn kwalificaties niet te controleren ofwel van het resultaat van de verrichte controle. Wanneer er zich problemen voordoen die een vertraging meebrengen, stelt de bevoegde autoriteit de dienstverrichter voor het einde van de eerste maand in kennis van de reden van de vertraging en van de termijn voor het nemen van een besluit, dat uiterlijk twee maanden na ontvangst van de aanvullende documenten moet zijn vastgesteld.

Wanneer de beroepskwalificaties van de dienstverrichter wezenlijk verschillen van de in de ontvangende lidstaat vereiste opleiding, en wel in die mate dat dit verschil de volksgezondheid of de openbare veiligheid schaadt, dient de ontvangende lidstaat de dienstverrichter de mogelijkheid te bieden om in het bijzonder door middel van een proeve van bekwaamheid te bewijzen dat hij de ontbrekende kennis en vaardigheden heeft verworven. De dienstverrichting dient in ieder geval te kunnen plaatsvinden in de maand die volgt op die waarin het overeenkomstig de vorige alinea genomen besluit is getroffen.

Indien de bevoegde autoriteit binnen de in de vorige alinea's vermelde termijnen niet reageert, kan de dienst worden verricht.

In de gevallen waarin de kwalificaties overeenkomstig dit lid zijn geverifieerd, wordt de dienst verricht onder de beroepstitel van de ontvangende lidstaat.

Artikel 8

Administratieve samenwerking

1. Voor iedere dienstverrichting kunnen de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging verzoeken om alle informatie over de rechtmatigheid van de vestiging en het goede gedrag van de dienstverrichter, alsmede het ontbreken van eventuele tuchtrechtelijke of strafrechtelijke maatregelen terzake van de beroepsuitoefening. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van vestiging verstrekken deze informatie overeenkomstig artikel 56.

2. De bevoegde autoriteiten zorgen voor de uitwisseling van alle nodige informatie opdat een klacht van een afnemer van een dienst tegen een dienstverrichter correct kan worden afgehandeld. De afnemer wordt van het resultaat van de klacht in kennis gesteld.

Artikel 9

Informatie ten behoeve van de afnemers van de dienst

Wanneer de dienst wordt verricht onder de beroepstitel van de lidstaat van vestiging of onder de opleidingstitel van de dienstverrichter, kunnen de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat voorschrijven dat de dienstverrichter in aanvulling op de overige informatievoorschriften van het Gemeenschapsrecht, aan de afnemer van de dienst een van de volgende gegevens of al de volgende gegevens verstrekt:

a) wanneer de dienstverrichter in een handelsregister of een vergelijkbaar openbaar register is ingeschreven, het register waar hij is ingeschreven en zijn inschrijvingsnummer, of een vergelijkbaar middel ter identificatie in dat register;

b) wanneer voor uitoefening van de betrokken werkzaamheid in de lidstaat van vestiging een vergunning vereist is, de naam en het adres van de bevoegde toezichthoudende instantie;

c) de beroepsordes of soortgelijke organisaties waarbij de dienstverrichter is aangesloten;

▼B

d) de beroepstitel of, wanneer een dergelijke titel niet bestaat, de opleidingstitel van de dienstverrichter en de lidstaat waar deze werd verleend;

e) wanneer de dienstverrichter een onder de BTW vallende werkzaamheid uitoefent, het identificatienummer, zoals bedoeld in artikel 22, lid 1, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag ([1]);

f) gegevens betreffende verzekeringsdekking of soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming inzake beroepsaansprakelijkheid.

TITEL III

VRIJHEID VAN VESTIGING

HOOFDSTUK I

Algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels

Artikel 10

Toepassingsgebied

Dit hoofdstuk is van toepassing op alle beroepen die niet onder de hoofdstukken II en III van deze titel vallen en in onderstaande gevallen waarin de aanvrager, om een bijzondere en uitzonderlijke reden, niet voldoet aan de in die hoofdstukken opgenomen voorwaarden:

a) voor de werkzaamheden van bijlage IV, wanneer de migrant niet voldoet aan de eisen van de artikelen 17, 18 en 19;

b) voor artsen met een basisopleiding, medische specialisten, verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaren der tandheelkunde, gespecialiseerde beoefenaren der tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen, apothekers en architecten, wanneer de migrant niet voldoet aan de eisen inzake daadwerkelijke en wettige beroepsuitoefening bedoeld in de artikelen 23, 27, 33, 37, 39, 43 en 49;

c) voor architecten, wanneer de migrant houder is van een opleidingstitel die niet is opgenomen in bijlage V, punt 5.7;

►C2 d) onverminderd artikel 21, lid 1, en de artikelen 23 en 27, voor artsen, ziekenverplegers, beoefenaren der tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen, apothekers en architecten die houder zijn van een opleidingstitel van specialist, die moeten hebben deelgenomen aan de opleiding voor een titel genoemd in bijlage V, punten 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 en 5.7.1, ◄ en alleen ten behoeve van de erkenning van het specialisme in kwestie;

►C2 e) voor verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers en gespecialiseerde ziekenverplegers die houder zijn van een opleidingstitel als specialist, die hebben deelgenomen aan de opleiding voor een titel ◄ bedoeld in bijlage V, punt 5.2.2, wanneer de migrant erkenning vraagt in een andere lidstaat waar de relevante beroepswerkzaamheden worden uitgeoefend door gespecialiseerde ziekenverplegers zonder opleiding als algemeen verantwoordelijke ziekenverplegers;

([1]) PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/66/EG (PB L 168 van 1.5.2004, blz. 35).

▼C2

f) voor gespecialiseerde ziekenverplegers zonder opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, wanneer de migrant erkenning vraagt in een andere lidstaat waar de relevante beroepswerkzaamheden worden uitgeoefend door een verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, gespecialiseerde ziekenverplegers zonder opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger of gespecialiseerde ziekenverplegers die houder zijn van een gespecialiseerde opleidingstitel, die hebben deelgenomen aan de opleiding voor de titels bedoeld in bijlage V, punt 5.2.2;

▼B

g) voor migranten die voldoen aan de eisen van artikel 3, lid 3.

Artikel 11

Kwalificatieniveaus

Voor de toepassing van artikel 13 worden de beroepskwalificaties in de volgende niveaus ingedeeld:

a) een bekwaamheidsattest dat is afgegeven door een overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aangewezen bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong, nadat men

   i) hetzij een opleiding heeft genoten die niet wordt afgesloten met een certificaat of diploma zoals bedoeld onder b), c), d) of e) van dit artikel, hetzij een specifiek examen zonder voorafgaande opleiding heeft afgelegd, hetzij het beroep tijdens de voorafgaande tien jaren gedurende drie opeenvolgende jaren voltijds of gedurende een gelijkwaardige periode deeltijds in een lidstaat heeft uitgeoefend,

   ii) hetzij op het niveau van het primair of secundair onderwijs een algemene opleiding heeft genoten, waaruit blijkt dat de houder over een zekere algemene ontwikkeling beschikt;

b) een certificaat ter afsluiting van een cyclus van secundair onderwijs

   i) hetzij van algemene aard, aangevuld met een andere dan de onder c) bedoelde studiecyclus of beroepsopleiding en/of met de beroepsstage of praktijkervaring die als aanvulling op deze studiecyclus vereist is,

   ii) hetzij van technische of beroepsmatige aard, in voorkomend geval aangevuld met een studiecyclus of beroepsopleiding zoals bedoeld onder i), en/of met de beroepsstage of praktijkervaring die als aanvulling op deze studiecyclus vereist is;

c) een diploma ter afsluiting van

   i) hetzij een opleiding op het niveau van postsecundair onderwijs dat verschilt van het onder d) en e) bedoelde niveau en ten minste 1 jaar duurt, dan wel, in geval van een deeltijdse opleiding, een daaraan gelijkwaardige duur heeft, en waarvoor als een van de toelatingsvoorwaarden in de regel geldt dat men de studiecyclus van secundair onderwijs moet hebben voltooid die voor de toegang tot het universitair of hoger onderwijs vereist is of een volledige equivalente schoolopleiding van secundair niveau, alsook de beroepsopleiding die eventueel als aanvulling op deze cyclus van postsecundair onderwijs vereist is,

   ii) hetzij, in het geval van een gereglementeerd beroep, een opleiding met een bijzondere structuur vermeld in bijlage II die gelijkwaardig is aan het onder i) vermelde opleidingsniveau, en die opleidt tot een vergelijkbare beroepsbekwaamheid en voorbereidt op een vergelijkbaar niveau van verantwoordelijkheden en taken; ►M4 ——————— ◄

d) een diploma ter afsluiting van een opleiding op het niveau van het postsecundaire onderwijs met een duur van ten minste drie jaar en

▼B

ten hoogste vier jaar, dan wel, in geval van een deeltijdse opleiding, een daaraan gelijkwaardige duur heeft, die wordt verstrekt aan een universiteit of een instelling voor hoger onderwijs of aan een andere instelling met hetzelfde opleidingsniveau, alsook de beroepsopleiding die eventueel als aanvulling op deze cyclus van postsecundair onderwijs vereist is;

e) een diploma ter afsluiting van een postsecundaire opleiding met een duur van minstens vier jaar of, in geval van een deeltijdse opleiding, met een daaraan gelijkwaardige duur, aan een universiteit of een instelling voor hoger onderwijs of aan een andere instelling met hetzelfde opleidingsniveau, alsook eventueel ter afsluiting van de beroepsopleiding die als aanvulling op deze cyclus van postsecundair onderwijs vereist is.

▼M4

De Commissie kan de lijst van bijlage II wijzigen om rekening te houden met opleidingen die voldoen aan in de eerste alinea, onder c), ii), genoemde eisen. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beogen te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

Artikel 12

Gelijke behandeling van kwalificaties

Met een opleidingstitel ter afsluiting van een in artikel 11 bedoelde opleiding, met inbegrip van het betrokken niveau, wordt gelijkgesteld elke opleidingstitel die, ofwel elk geheel van opleidingstitels dat door een bevoegde autoriteit in een lidstaat is afgegeven, wanneer daarmee een in de Gemeenschap gevolgde opleiding wordt afgesloten welke door deze lidstaat als gelijkwaardig wordt erkend en wanneer daaraan dezelfde rechten inzake de toegang tot of uitoefening van een beroep zijn verbonden, danwel een voorbereiding vormt op de uitoefening van dat beroep.

Onder dezelfde voorwaarden als die van de eerste alinea wordt met een dergelijke opleidingstitel ook gelijkgesteld elke beroepskwalificatie die weliswaar niet voldoet aan de eisen die in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaat van oorsprong voor de toegang tot of uitoefening van een beroep zijn vastgesteld, maar die de houder ervan krachtens deze bepalingen verworven rechten verleent. Dit geldt met name indien de lidstaat van oorsprong het niveau verhoogt van de opleiding die vereist is voor de toegang tot een beroep of de uitoefening ervan, en indien een persoon die vroeger een opleiding heeft genoten die niet meer voldoet aan de eisen van de nieuwe kwalificatie, verworven rechten geniet uit hoofde van nationale wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen; in dat geval wordt de vroeger genoten opleiding door de ontvangende lidstaat beschouwd — met het oog op de toepassing van artikel 13 — als overeenkomend met het niveau van de nieuwe opleiding.

Artikel 13

Voorwaarden inzake erkenning

1. Wanneer in een ontvangende lidstaat de toegang tot of uitoefening van een gereglementeerd beroep afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties, staat de bevoegde autoriteit van deze lidstaat de toegang tot en uitoefening van dit beroep onder dezelfde voorwaarden als die welke voor eigen onderdanen gelden, toe aan aanvragers die in het bezit zijn van het bekwaamheidsattest dat of de opleidingstitel die in een andere lidstaat verplicht wordt gesteld voor de toegang tot of uitoefening van dat beroep op zijn grondgebied.

▼B

De bekwaamheidsattesten of opleidingstitels moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) zij moeten afgegeven zijn door een bevoegde autoriteit in een lidstaat die overeenkomstig de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat is aangewezen;

b) zij moeten blijk geven van een beroepskwalificatieniveau dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau onmiddellijk voorafgaand aan het door de ontvangende lidstaat vereiste niveau, zoals omschreven in artikel 11.

2. De in lid 1 bedoelde toegang tot en uitoefening van het beroep worden eveneens toegestaan aan aanvragers die het in dat lid bedoelde beroep tijdens de voorafgaande tien jaar gedurende twee jaar voltijds hebben uitgeoefend in een andere lidstaat waar dat beroep niet is gereglementeerd en die een of meer bekwaamheidsattesten of een of meer opleidingstitels bezitten.

De bekwaamheidsattesten of opleidingstitels moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) zij moeten afgegeven zijn door een bevoegde autoriteit in een lidstaat die overeenkomstig de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat is aangewezen;

b) zij moeten blijk geven van een beroepskwalificatieniveau dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau onmiddellijk voorafgaand aan het in de ontvangende lidstaat vereiste niveau, zoals beschreven in artikel 11;

c) zij moeten aantonen dat de houder op de uitoefening van het betrokken beroep is voorbereid.

De in de eerste alinea bedoelde beroepservaring van twee jaar kan echter niet worden geëist wanneer de aanvrager met de opleidingstitel(s) een gereglementeerde opleiding in de zin van artikel 3, lid 1, onder e), van de in artikel 11, onder b), c), d) of e) beschreven kwalificatieniveaus heeft afgesloten. Als gereglementeerde opleidingen van het niveau dat beschreven is in artikel 11, onder c) worden de in bijlage III bedoelde opleidingen beschouwd. ►**M4** De Commissie kan de lijst van bijlage III wijzigen om rekening te houden met gereglementeerde opleidingen die opleiden tot een vergelijkbare beroepsbekwaamheid en voorbereiden op een vergelijkbaar niveau van verantwoordelijkheden en taken. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beogen te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing. ◄

3. Bij wijze van uitzondering op lid 1, onder b), en lid 2, onder b), van dit artikel, zal de ontvangende lidstaat de toegang tot en uitoefening van een gereglementeerd beroep toestaan, wanneer de toegang tot dit beroep op zijn grondgebied afhankelijk wordt gesteld van het bezit van een opleidingstitel die een opleiding van hoger of universitair onderwijs met een duur van vier jaar afsluit en de aanvrager een opleidingstitel van het niveau bezit waarnaar in artikel 11, onder c), wordt verwezen.

Artikel 14

Compenserende maatregelen

1. Artikel 13 belet niet dat de ontvangende lidstaat in een van de volgende gevallen van de aanvrager verlangt dat hij een aanpassingsstage van ten hoogste drie jaar doorloopt of een proeve van bekwaamheid aflegt:

a) wanneer de duur van de opleiding waarvan de aanvrager overeenkomstig artikel 13, lid 1 of lid 2, melding maakt, ten minste één jaar korter is dan de duur van de in de ontvangende lidstaat vereiste opleiding;

▼B

b) wanneer de door hem gevolgde opleiding betrekking heeft op vakken die wezenlijk verschillen van die welke worden bestreken door de in de ontvangende lidstaat vereiste opleidingstitel;

c) wanneer het in de ontvangende lidstaat gereglementeerde beroep een of meer gereglementeerde beroepswerkzaamheden omvat die niet bestaan in het overeenkomstige beroep in de lidstaat van oorsprong van de aanvrager in de zin van artikel 4, lid 2, en dit verschil wordt gekenmerkt door een specifieke opleiding die in de ontvangende lidstaat vereist is en betrekking heeft op vakken die wezenlijk verschillen van die welke vallen onder het bekwaamheidsattest of de opleidingstitel die de aanvrager overlegt.

2. Indien de ontvangende lidstaat van de mogelijkheid van lid 1 gebruikmaakt, moet hij de aanvrager de keuze laten tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid.

Wanneer een lidstaat meent dat het voor een bepaald beroep noodzakelijk is van de eerste alinea af te wijken en de aanvrager niet de keuze te laten tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid, stelt hij de andere lidstaten en de Commissie vooraf hiervan in kennis, waarbij hij deze afwijking afdoende motiveert.

Indien de Commissie na ontvangst van alle nodige informatie van mening is dat de in de tweede alinea bedoelde afwijking onterecht of in strijd met het Gemeenschapsrecht is, verzoekt zij de betrokken lidstaat binnen drie maanden om van de voorgenomen maatregel af te zien. Wanneer binnen deze termijn geen reactie van de Commissie is ontvangen, kan de afwijking worden toegepast.

3. In afwijking van het in lid 2 neergelegde beginsel op grond waarvan de aanvrager het recht heeft te kiezen, kan de ontvangende lidstaat ofwel een aanpassingsstage, ofwel een proeve van bekwaamheid voorschrijven met betrekking tot beroepen waarvoor de uitoefening een precieze kennis van het nationale recht veronderstelt en waarvan het verstrekken van advies of het verlenen van bijstand op het gebied van het nationale recht een essentieel en constant element is.

▼C2

Dit geldt ook voor de gevallen genoemd in artikel 10, onder b) en c), in artikel 10, onder d), betreffende artsen en beoefenaren van de tandheelkunde, in artikel 10, onder f), wanneer de migrant erkenning vraagt in een andere lidstaat waar de relevante beroepsactiviteiten worden uitgeoefend door een verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger of gespecialiseerde ziekenverplegers die houder zijn van een specialistische opleidingstitel, die hebben deelgenomen aan de opleiding voor de titels bedoeld in bijlage V, punt 5.2.2, evenals in artikel 10, onder g).

▼B

In de gevallen bedoeld in artikel 10, onder a), mag de ontvangende lidstaat een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid verlangen indien de migrant voornemens is als zelfstandige dan wel als bedrijfsleider beroepsactiviteiten uit te oefenen waarvoor kennis en toepassing van de vigerende specifieke nationale voorschriften noodzakelijk zijn, mits de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat ook van de eigen onderdanen de kennis en toepassing van deze voorschriften verlangen als voorwaarde voor toegang tot een dergelijke activiteit.

4. Voor de toepassing van lid 1, onder b) en c), wordt onder „vakgebieden die wezenlijk verschillen” verstaan vakgebieden waarvan de kennis van essentieel belang is voor de uitoefening van het beroep en waarvoor de door de migrant ontvangen opleiding qua duur of inhoud in belangrijke mate afwijkt van de door de ontvangende lidstaat vereiste opleiding.

5. Lid 1 wordt toegepast met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel. Indien de ontvangende lidstaat overweegt van de aanvrager een aanpassingsstage of proeve van bekwaamheid te verlangen, moet hij met name eerst nagaan of de door de aanvrager in het kader van zijn beroepservaring in een lidstaat of derde land verworven kennis het in

▼B

lid 4 bedoelde wezenlijke verschil geheel of gedeeltelijk kan overbruggen.

Artikel 15

Vrijstelling van compenserende maatregelen op basis van gemeenschappelijke platforms

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een „gemeenschappelijk platform" een reeks criteria voor beroepskwalificaties verstaan waarmee de wezenlijke verschillen die zijn geconstateerd tussen de opleidingseisen die in de verschillende lidstaten voor een bepaald beroep gelden, kunnen worden gecompenseerd. Deze wezenlijke verschillen worden geconstateerd middels vergelijking tussen de duur en de inhoud van de opleiding in ten minste twee derde van de lidstaten, waaronder alle lidstaten waar dit beroep is gereglementeerd. Het verschil in opleidingsinhoud kan het gevolg zijn van wezenlijke verschillen in de draagwijdte van de beroepsactiviteiten.

2. Gemeenschappelijke platforms als gedefinieerd in lid 1 kunnen aan de Commissie worden voorgelegd door de lidstaten of door beroepsverenigingen of -organisaties die op nationaal en Europees niveau representatief zijn. ►M4 Wanneer de Commissie, na raadpleging van de lidstaten, van oordeel is dat een ontwerp van een gemeenschappelijk platform de onderlinge erkenning van beroepskwalificaties vergemakkelijkt, kan zij ontwerpmaatregelen voorstellen met het oog op de aanneming ervan. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beogen te wijzigen door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing. ◄

3. Wanneer de beroepskwalificaties van de aanvrager voldoen aan de criteria die in het kader van de overeenkomstig lid 2 aangenomen maatregel zijn vastgesteld, ziet de ontvangende lidstaat af van de toepassing van compenserende maatregelen uit hoofde van artikel 14.

4. De leden 1 tot en met 3 doen geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten om de vereiste beroepskwalificaties voor de uitoefening van beroepen op hun grondgebied, alsook de inhoud en de organisatie van hun stelsels voor onderwijs en beroepsopleiding, vast te stellen.

▼M4

5. Indien een lidstaat van oordeel is dat de criteria die zijn vastgesteld in het kader van een overeenkomstig lid 2 aangenomen maatregel niet meer voldoende waarborgen bieden met betrekking tot de beroepskwalificaties, stelt hij de Commissie hiervan in kennis. De Commissie stelt in voorkomend geval een ontwerp-maatregel voor met het oog op de aanneming ervan. Die maatregel, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beoogt te wijzigen door haar aan te vullen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

6. De Commissie dient uiterlijk op 20 oktober 2010 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de werking van dit artikel, en, indien nodig, passende voorstellen tot wijziging van dit artikel.

▼B

HOOFDSTUK II

Erkenning van beroepservaring

Artikel 16

Eisen inzake beroepservaring

Wanneer in een lidstaat de toegang tot of uitoefening van een van de in bijlage IV vermelde werkzaamheden afhankelijk wordt gesteld van het bezit van algemene kennis, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, beschouwt deze lidstaat als genoegzaam bewijs van die kennis en bekwaamheid het feit dat de werkzaamheid in kwestie voorafgaandelijk in een andere lidstaat is uitgeoefend. Deze werkzaamheid moet overeenkomstig de artikelen 17, 18 en 19 zijn uitgeoefend.

Artikel 17

Werkzaamheden van lijst I van bijlage IV

1. Bij werkzaamheden van lijst I van bijlage IV moet de voorafgaande werkzaamheid zijn uitgeoefend:

a) hetzij gedurende zes opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;

b) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;

c) hetzij gedurende vier opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;

d) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij de betrokken werkzaamheid gedurende ten minste vijf jaar als werknemer heeft uitgeoefend;

e) hetzij gedurende vijf opeenvolgende jaren als lid van het leidinggevend personeel, waarvan gedurende ten minste drie jaar belast met technische taken en verantwoordelijk voor ten minste een afdeling van de onderneming, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

2. In de onder a) en d) bedoelde gevallen mag deze werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de in artikel 56 bedoelde bevoegde autoriteit, zijn beëindigd.

3. Lid 1, onder e), is niet van toepassing op de werkzaamheden van groep Ex 855 van de ISIC-nomenclatuur, Kapsalons.

Artikel 18

Werkzaamheden van lijst II van bijlage IV

1. Bij werkzaamheden van lijst II van bijlage IV moet de voorafgaande werkzaamheid zijn uitgeoefend:

▼B

a) hetzij gedurende vijf opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;

b) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;

c) hetzij gedurende vier opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;

d) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij de betrokken werkzaamheid gedurende ten minste vijf jaar als werknemer heeft uitgeoefend;

e) hetzij gedurende vijf opeenvolgende jaren als werknemer, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste drie jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;

f) hetzij gedurende zes opeenvolgende jaren als werknemer, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding van ten minste twee jaar heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

2. In de onder a) en d) bedoelde gevallen mag deze werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van indiening van het volledige dossier van de betrokkene bij de in artikel 56 bedoelde bevoegde autoriteit zijn beëindigd.

Artikel 19

Werkzaamheden van lijst III van bijlage IV

1. Bij werkzaamheden van lijst III van bijlage IV moet de voorafgaande werkzaamheid zijn uitgeoefend:

a) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider;

b) hetzij gedurende twee opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend;

c) hetzij gedurende twee opeenvolgende jaren als zelfstandige of als bedrijfsleider, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij de betrokken werkzaamheid gedurende ten minste drie jaar als werknemer heeft uitgeoefend;

d) hetzij gedurende drie opeenvolgende jaren als werknemer, wanneer de begunstigde kan aantonen dat hij voor de betrokken werkzaamheid een voorafgaande opleiding heeft gevolgd, die met een door de lidstaat erkend certificaat is afgesloten of die door een bevoegde beroepsorganisatie als volwaardig is erkend.

2. In de onder a) en c) bedoelde gevallen mag deze werkzaamheid niet meer dan tien jaar vóór de datum van indiening van het volledige

▼B

dossier van de betrokkene bij de in artikel 56 bedoelde bevoegde autoriteit zijn beëindigd.

▼M4

Artikel 20

Wijziging van de lijsten van werkzaamheden van bijlage IV

De Commissie kan de lijsten van werkzaamheden van bijlage IV waarvoor overeenkomstig artikel 16 beroepservaring wordt erkend, wijzigen om de nomenclatuur bij te werken of te verduidelijken, zonder dat dit een verandering in de werkzaamheden binnen de afzonderlijke categorieën teweeg mag brengen. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beogen te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

HOOFDSTUK III

Erkenning op basis van de coördinatie van de minimumopleidingseisen

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 21

Beginsel van automatische erkenning

1. Elke lidstaat erkent de opleidingstitels van artsen welke toegang geven tot de beroepswerkzaamheden van arts met een basisopleiding of medische specialist, alsmede de opleidingstitels van verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaren der tandheelkunde, specialisten in de tandheelkunde, dierenartsen, apothekers en architecten, zoals bedoeld in bijlage V, respectievelijk de punten 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 en 5.7.1, die voldoen aan de minimumopleidingseisen van respectievelijk de artikelen 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 en 46, door daaraan op zijn grondgebied, wat de toegang tot en uitoefening van de betrokken beroepswerkzaamheden betreft, hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hem afgegeven opleidingstitels.

Deze opleidingstitels moeten door bevoegde instellingen van de lidstaten zijn afgegeven en, in voorkomend geval, vergezeld gaan van het certificaat, zoals bedoeld in bijlage V, respectievelijk de punten 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 en 5.7.

Het bepaalde in de eerste en tweede alinea laat de in de artikelen 23, 27, 33, 37, 39 en 49 bedoelde verworven rechten onverlet.

2. Elke lidstaat erkent, voor de uitoefening van de werkzaamheden van arts als huisarts in het kader van zijn nationale stelsel van sociale zekerheid, de in bijlage V, punt 5.1.4, bedoelde opleidingstitels die aan onderdanen van de lidstaten door andere lidstaten met inachtneming van de minimumopleidingseisen van artikel 28 zijn afgegeven.

Het bepaalde in de eerste alinea laat de in artikel 30 bedoelde verworven rechten onverlet.

3. Elke lidstaat erkent de door de andere lidstaten aan onderdanen van de lidstaten afgegeven opleidingstitels van verloskundige, die in bijlage V, punt 5.5.2, zijn vermeld en die aan de in artikel 40 bedoelde minimumopleidingseisen en de in artikel 41 bedoelde voorwaarden voldoen, door daaraan op zijn grondgebied, wat de toegang tot en uitoefening van de betrokken beroepswerkzaamheden betreft, hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hem afgegeven opleidingstitels.

▼B

Deze bepaling laat de in de artikelen 23 en 43 bedoelde verworven rechten onverlet.

4. De lidstaten zijn niet gehouden om de in bijlage V, punt 5.6.2, bedoelde opleidingstitels rechtsgeldigheid te geven voor de opening van nieuwe voor het publiek toegankelijke apotheken. Voor de toepassing van dit lid worden ook apotheken die minder dan drie jaar open zijn als nieuwe apotheken beschouwd.

5. De in bijlage V, punt 5.7.1, bedoelde opleidingstitels van architect, die op grond van lid 1 automatisch worden erkend, vormen de afsluiting van een opleiding die niet eerder dan gedurende het in die bijlage bedoelde referentieacademiejaar is begonnen.

6. Elke lidstaat stelt de toegang tot en uitoefening van de beroepswerkzaamheden van artsen, verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaren der tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen en apothekers afhankelijk van het bezit van een opleidingstitel zoals bedoeld in bijlage V, respectievelijk de punten 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 en 5.6.2, die waarborgt dat de betrokkene gedurende zijn gehele opleiding in voorkomend geval de in artikel 24, lid 3, artikel 31, lid 6, artikel 34, lid 3, artikel 38, lid 3, artikel 40, lid 3 en artikel 44, lid 3, bedoelde kennis en deskundigheid heeft verworven.

▼M4

De Commissie kan de kennis en de deskundigheid zoals bedoeld in artikel 24, lid 3, artikel 31, lid 6, artikel 34, lid 3, artikel 38, lid 3, artikel 40, lid 3, en artikel 44, lid 3, aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang aanpassen. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beogen te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

7. Elke lidstaat stelt de Commissie in kennis van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die hij met betrekking tot de afgifte van opleidingstitels op het door dit hoofdstuk bestreken gebied vaststelt. Voorts wordt in geval van opleidingstitels op het in afdeling 8 bedoelde gebied deze kennisgeving ook gericht aan de andere lidstaten.

▼C1

De Commissie doet hiervan passende mededeling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en vermeldt daarbij de door de lidstaten goedgekeurde benamingen voor de opleidingstitels alsmede, in voorkomend geval, de instelling die de opleidingstitel afgeeft, het certificaat dat deze titel vergezelt en de overeenkomstige beroepstitel, zoals opgenomen in bijlage V, respectievelijk punten 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 en 5.7.

▼B

Artikel 22

Gemeenschappelijke bepalingen inzake opleiding

In het geval van de in de artikelen 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 en 46 bedoelde opleidingen:

a) kunnen de lidstaten toestemming geven voor een deeltijdopleiding, onder door de bevoegde autoriteiten vastgestelde voorwaarden; die autoriteiten zien erop toe dat die opleiding qua totale duur, niveau en kwaliteit niet onderdoet voor een doorlopende voltijdse opleiding;

b) wordt, door permanente vorming en opleiding, bij- en nascholing overeenkomstig de specifieke procedures van elke lidstaat, gewaar-

▼B

borgd dat personen die hun studies hebben voltooid, voldoende op de hoogte kunnen blijven van de vooruitgang op hun vakgebied om hun beroep op een veilige en efficiënte manier te kunnen blijven uitoefenen.

Artikel 23

Verworven rechten

1. Onverminderd de specifieke verworven rechten in de betrokken beroepen, erkent elke lidstaat, wanneer de opleidingstitels van artsen, die toegang geven tot de beroepswerkzaamheden van artsen met een basisopleiding en medische specialist, en, van verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, van beoefenaren der tandheelkunde, specialisten in de tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen en apothekers die aan onderdanen van de lidstaten zijn afgegeven, maar niet voldoen aan alle in de artikelen 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 en 44 bedoelde opleidingseisen, de door deze lidstaten afgegeven opleidingstitels als genoegzaam bewijs, wanneer deze titels staven dat een opleiding is afgesloten waarmee vóór de in bijlage V, punten 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 en 5.6.2, opgenomen referentiedata is begonnen, op voorwaarde dat zij vergezeld gaan van een verklaring waarin wordt bevestigd dat de houders ervan de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze hebben uitgeoefend.

2. Dezelfde bepalingen zijn van toepassing op de op het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek verworven opleidingstitels die toegang geven tot het beroep van arts met een basisopleiding en medische specialist, verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar der tandheelkunde, specialist in de tandheelkunde, dierenarts, verloskundige of apotheker, die niet aan alle in de artikelen 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 en 44 bedoelde minimumopleidingseisen voldoen, indien deze opleidingstitels de afsluiting zijn van een opleiding waarmee werd begonnen vóór:

a) 3 oktober 1990 voor artsen met een basisopleiding, verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, beoefenaren der tandheelkunde met een basisopleiding, specialisten in de tandheelkunde, dierenartsen, verloskundigen en apothekers;

b) 3 april 1992 voor medische specialisten.

De in de eerste alinea bedoelde opleidingstitels verlenen aan de houder het recht om op het gehele Duitse grondgebied de betrokken beroepswerkzaamheden uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de door de bevoegde Duitse autoriteiten afgegeven opleidingstitels, bedoeld in bijlage V, punten 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 en 5.6.2.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 37, lid 1, erkennen de lidstaten, voor wat betreft de toegang tot de beroepswerkzaamheden van arts met een basisopleiding en van medische specialist, alsmede tot die van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, dierenarts, verloskundige, apotheker (ten aanzien van de laatste voor wat betreft de in artikel 45, lid 2, bedoelde werkzaamheden) en architect (ten aanzien van deze voor wat betreft de in artikel 48 bedoelde werkzaamheden), alsook voor wat betreft de uitoefening van deze werkzaamheden, de opleidingstitels van arts die toegang geven tot de beroepswerkzaamheden van arts met een basisopleiding en medische specialist, alsmede die van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, dierenarts, verloskundige, apotheker en architect waarvan onderdanen van de lidstaten houder zijn en welke door het voormalige Tsjechoslowakije zijn afgegeven of die het resultaat zijn van een opleiding die in de Tsjechische Republiek, dan wel Slowakije, vóór 1 januari 1993 is aangevangen, voorzover de autoriteiten van deze lidstaten officieel bevestigen dat deze opleidingstitels

▼B

op hun grondgebied dezelfde juridische waarde hebben als de opleidingstitels die door hen worden afgegeven en, ten aanzien van architecten, als de in bijlage VI, punt 6, voor deze lidstaten opgenomen opleidingstitels.

Bedoelde bevestiging dient vergezeld te gaan van een door dezelfde autoriteiten afgegeven verklaring, waarin wordt bevestigd dat de houders ervan de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van deze verklaring voorafgaan, gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze op hun grondgebied hebben uitgeoefend.

4. De lidstaten erkennen, voor wat betreft de toegang tot de beroepswerkzaamheden van arts met een basisopleiding en van medische specialist, alsmede tot die van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar van de tandheelkunde, specialist in de tandheelkunde, dierenarts, verloskundige, apotheker (ten aanzien van de laatste voor wat betreft de in artikel 45, lid 2, bedoelde werkzaamheden) en architect (ten aanzien van deze voor wat betreft de in artikel 48 bedoelde werkzaamheden), alsook voor wat betreft de uitoefening van deze werkzaamheden, de opleidingstitels van arts die toegang geven tot de beroepswerkzaamheden van arts met een basisopleiding en medische specialist, alsmede die van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar van de tandheelkunde, specialist in de tandheelkunde, dierenarts, verloskundige, apotheker en architect waarvan onderdanen van de lidstaten houder zijn en welke door de voormalige Sovjet-Unie zijn afgegeven of die het resultaat zijn van een opleiding die

a) vóór 20 augustus 1991 is aangevangen, wat Estland betreft,

b) vóór 21 augustus 1991 is aangevangen, wat Letland betreft,

c) vóór 11 maart 1990 is aangevangen, wat Litouwen betreft,

voorzover de autoriteiten van elk van deze drie lidstaten officieel bevestigen dat deze opleidingstitels op hun grondgebied dezelfde juridische waarde hebben als de opleidingstitels die door hen worden afgegeven en, ten aanzien van architecten, als de in bijlage VI, punt 6.1, voor deze lidstaten opgenomen opleidingstitels.

Bedoelde bevestiging dient vergezeld te gaan van een door dezelfde autoriteiten afgegeven verklaring, waarin wordt bevestigd dat de houders ervan de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van deze verklaring voorafgaan, gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze op het grondgebied van deze autoriteiten hebben uitgeoefend.

Voor de opleidingstitels van dierenarts welke door de voormalige Sovjet-Unie zijn afgegeven of die het resultaat zijn van de afsluiting van een opleiding welke, voor wat Estland betreft, vóór 20 augustus 1991 is aangevangen, dient de in de vorige alinea bedoelde bevestiging vergezeld te gaan van een door de Estlandse autoriteiten afgegeven verklaring, waarin wordt bevestigd dat de houders ervan de betrokken werkzaamheden tijdens de zeven jaar die aan de afgifte van deze verklaring voorafgaan, gedurende ten minste vijf opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze op het grondgebied van Estland hebben uitgeoefend.

5. De lidstaten erkennen, voor wat betreft de toegang tot de beroepswerkzaamheden van arts met een basisopleiding en medische specialist, alsmede tot die van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar van de tandheelkunde, specialist in de tandheelkunde, dierenarts, verloskundige, apotheker (ten aanzien van de laatste voor wat betreft de in artikel 45, lid 2, bedoelde werkzaamheden) en architect (ten aanzien van deze voor wat betreft de in artikel 48 bedoelde werkzaamheden), alsook voor wat betreft de uitoefening van deze werkzaamheden, de opleidingstitels van arts die toegang geven tot de beroepswerkzaamheden van arts met een basisopleiding en medische specialist, alsmede die van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar van de tandheelkunde, specialist in de tandheelkunde, dierenarts, verloskundige,

▼B

apotheker en architect waarvan onderdanen van de lidstaten houder zijn, en die door het voormalige Joegoslavië zijn afgegeven of die het resultaat zijn van een opleiding welke in Slovenië vóór 25 juni 1991 is aangevangen, voorzover de autoriteiten van deze lidstaat officieel bevestigen dat deze opleidingstitels op hun grondgebied dezelfde juridische waarde hebben als de opleidingstitels die door hen worden afgegeven en, ten aanzien van architecten, als de in bijlage VI, punt 6.1, voor deze lidstaten opgenomen opleidingstitels.

Bedoelde bevestiging dient vergezeld te gaan van een door dezelfde autoriteiten afgegeven verklaring, waarin wordt bevestigd dat de houders ervan de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van deze verklaring voorafgaan, gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze op het grondgebied van deze autoriteiten hebben uitgeoefend.

6. Elke lidstaat erkent voor onderdanen van de lidstaten van wie de opleidingstitels van arts, verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, beoefenaar der tandheelkunde, dierenarts, verloskundige en apotheker niet aan de voor die lidstaat opgenomen benamingen in bijlage V, punten 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 en 5.6.2 voldoen, de door deze lidstaten afgegeven opleidingstitels vergezeld van een door de bevoegde autoriteiten of instellingen afgegeven certificaat als genoegzaam bewijs.

Het in de eerste alinea bedoelde certificaat bevestigt dat deze opleidingstitels de afsluiting vormen van een opleiding die in overeenstemming is met de artikelen 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 en 44, en dat zij door de lidstaat die ze heeft afgegeven worden gelijkgesteld aan die waarvan de benamingen zijn opgenomen in bijlage V, punten 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 en 5.6.2.

▼M1

Artikel 23 bis

Specifieke omstandigheden

1. In afwijking van deze richtlijn mag Bulgarije de houders van een vóór 31 december 1999 in Bulgarije verleende titel van „фелдшер” (feldsher) die dit beroep op 1 januari 2000 onder het Bulgaarse stelsel van nationale sociale zekerheid uitoefenden, toestaan dit beroep te blijven uitoefenen, zelfs indien hun werkzaamheden ten dele onder de bepalingen van deze richtlijn betreffende artsen of verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers vallen.

2. De in lid 1 bedoelde houders van de Bulgaarse titel „фелдшер” (feldsher) hebben geen recht op beroepserkenning als arts of verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger in andere lidstaten uit hoofde van deze richtlijn.

▼B

Afdeling 2

Artsen

Artikel 24

De medische basisopleiding

1. Voor de toelating tot de medische basisopleiding wordt het bezit vereist van een diploma of certificaat dat voor de betrokken studie toegang geeft tot universiteiten.

2. De medische basisopleiding omvat in totaal ten minste zes studiejaren of 5 500 uur theoretisch en praktisch onderwijs aan een universiteit of onder toezicht van een universiteit.

▼B

Voor personen die vóór 1 januari 1972 met hun studie zijn begonnen, kan de in de eerste alinea bedoelde opleiding een praktische opleiding op universitair niveau van zes maanden omvatten, in de vorm van een voltijdse opleiding onder toezicht van de bevoegde autoriteiten.

3. De medische basisopleiding waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

a) voldoende kennis van de wetenschappen waarop de geneeskunde berust, alsmede een goed inzicht in de wetenschappelijke methoden, met inbegrip van de beginselen van de meting van biologische functies, in de beoordeling van wetenschappelijk vastgestelde feiten alsmede in de analyse van gegevens;

b) voldoende kennis van de structuur, de functies en het gedrag van gezonde en zieke personen, alsmede van de wijze waarop de gezondheidstoestand van de mens wordt beïnvloed door zijn fysieke en sociale omgeving;

c) voldoende kennis van de klinische studievakken en de klinische praktijk, waardoor hij een samenhangend beeld heeft van de ziekten van lichaam en geest, van de preventieve, diagnostische en therapeutische aspecten van de geneeskunde en van de voortplanting van de mens;

d) voldoende klinische ervaring, onder deskundig toezicht in ziekenhuizen opgedaan.

Artikel 25

De opleiding tot medisch specialist

1. Voor de toelating tot de opleiding tot medisch specialist moeten in het kader van de in artikel 24 bedoelde opleiding met goed gevolg zes studiejaren zijn volbracht gedurende welke de vereiste medische basiskennis is verworven.

2. De opleiding tot medisch specialist omvat theoretisch en praktisch onderwijs in een universitair centrum, een academisch ziekenhuis of, in voorkomend geval, in een daartoe door de bevoegde autoriteiten of instellingen erkende inrichting voor gezondheidszorg.

De lidstaten dragen er zorg voor dat de minimumduur van de in bijlage V, punt 5.1.3, bedoelde medische specialistenopleidingen niet korter is dan de in dat punt genoemde duur. De opleiding wordt onder toezicht van de bevoegde autoriteiten of instellingen gegeven. De aankomend medisch specialist dient persoonlijk aan de werkzaamheden van de betrokken diensten deel te nemen en daarvoor verantwoordelijkheid te dragen.

3. De opleiding is een voltijdse opleiding die plaatsvindt in door de bevoegde autoriteiten erkende specifieke opleidingsplaatsen. Zij houdt deelneming in aan alle medische werkzaamheden van de afdeling waar de opleiding wordt genoten, inclusief de wachtdiensten, zodat de specialist in opleiding gedurende de gehele werkweek en gedurende het gehele jaar aan deze praktische en theoretische opleiding zijn gehele beroepswerkzaamheid wijdt op de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde wijze. Bijgevolg worden deze werkzaamheden op passende wijze bezoldigd.

4. De lidstaten stellen de afgifte van een opleidingstitel van medisch specialist afhankelijk van het bezit van een van de opleidingstitels van arts met een basisopleiding zoals bedoeld in bijlage V, punt 5.1.1.

▼M4

5. De Commissie kan de minimumopleidingsduur zoals bedoeld in bijlage V, punt 5.1.3, aan de vooruitgang van de wetenschap en de techniek aanpassen. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen

▼M4

van deze richtlijn beogen te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

Artikel 26

Benamingen van opleiding tot medisch specialist

De in artikel 21 bedoelde opleidingstitels van medisch specialist zijn die welke door de in bijlage V, punt 5.1.2, bedoelde bevoegde autoriteiten of instellingen zijn afgegeven, en welke voor de desbetreffende specialistenopleiding overeenkomen met de in de verschillende lidstaten geldende en in bijlage V, punt 5.1.3, opgenomen benamingen.

▼M4

De Commissie kan besluiten om nieuwe medische specialismen, die ten minste twee vijfde van de lidstaten gemeenschappelijk hebben, aan bijlage V, punt 5.1.3, toe te voegen om deze richtlijn aan te passen aan de ontwikkeling van de nationale wetgevingen. Deze maatregel, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beoogt te wijzigen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

Artikel 27

Specifieke verworven rechten van medische specialisten

1. Elke ontvangende lidstaat kan van medische specialisten waarvan de deeltijdopleiding tot medisch specialist onder de op 20 juni 1975 geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vielen en die uiterlijk op 31 december 1983 met een opleiding tot specialist zijn begonnen, verlangen dat hun opleidingstitels vergezeld gaan van een verklaring waaruit blijkt dat zij de betrokken werkzaamheden daadwerkelijk en op wettige wijze hebben uitgeoefend gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan.

2. Elke lidstaat erkent de opleidingstitel van medisch specialist die in Spanje is afgegeven aan artsen die hun specialistenopleiding vóór 1 januari 1995 hebben afgesloten, ook al voldoet deze niet aan de in artikel 25 vastgestelde minimumopleidingseisen, op voorwaarde dat deze titel vergezeld gaat van een door de bevoegde Spaanse autoriteiten afgegeven certificaat waaruit blijkt dat de betrokkene met goed gevolg de proeve van specifieke beroepsbekwaamheid heeft afgelegd die in het kader van de buitengewone erkenningsmaatregelen uit hoofde van Koninklijk Besluit 1497/99 is georganiseerd om te verifiëren dat de betrokkene over een vakkennis en bekwaamheid beschikt die vergelijkbaar zijn met die van artsen die in het bezit zijn van de in bijlage V, punten 5.1.2 en 5.1.3, voor Spanje vastgestelde titels van medisch specialist.

3. Elke lidstaat die de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de afgifte van de in bijlage V, punten 5.1.2, en 5.1.3, genoemde opleidingstitels van medisch specialist heeft ingetrokken, en die met betrekking tot de verworven rechten maatregelen ten gunste van zijn eigen onderdanen heeft getroffen, kent de onderdanen van de andere lidstaten het recht toe voor deze maatregelen in aanmerking te komen, voorzover deze opleidingstitels werden afgegeven vóór de datum vanaf welke de ontvangende lidstaat is opgehouden met het afgeven van zijn opleidingstitels voor het betrokken specialisme.

De data van intrekking van deze bepalingen zijn opgenomen in bijlage V, punt 5.1.3.

▼B

Artikel 28

Specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde

1. Voor de toelating tot de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde moeten in het kader van de in artikel 24 bedoelde studiecyclus met goed gevolg zes studiejaren zijn volbracht.

2. De specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde die tot het behalen van vóór 1 januari 2006 afgegeven opleidingstitels leidt, heeft een duur van ten minste twee jaar bij voltijds onderwijs. Voor de na deze datum afgegeven opleidingstitels heeft zij een duur van ten minste drie jaar bij voltijds onderwijs.

Wanneer de in artikel 24 bedoelde studiecyclus een praktische opleiding omvat in een erkend ziekenhuis dat over de nodige uitrusting en diensten geschikt voor de huisartsgeneeskunde beschikt, in een erkende huisartsenpraktijk of in een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken, kan de duur van deze praktische opleiding voor maximaal één jaar worden inbegrepen in de duur die in de eerste alinea voor vanaf 1 januari 2006 afgegeven opleidingstitels is vastgesteld.

De in de tweede alinea bedoelde mogelijkheid bestaat alleen voor lidstaten waar de duur van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde op 1 januari 2001 twee jaar bedroeg.

3. De specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde is een voltijdse opleiding onder toezicht van de bevoegde autoriteiten of instellingen. Zij is meer van praktische dan theoretische aard.

De praktische opleiding wordt enerzijds gedurende ten minste zes maanden gegeven in een erkend ziekenhuis dat over de nodige uitrusting en diensten beschikt, en anderzijds gedurende ten minste zes maanden in een erkende huisartsenpraktijk of een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken.

Bij deze opleiding zijn ook andere instellingen of organisaties voor gezondheidszorg betrokken die zich bezighouden met de huisartsgeneeskunde. Onverminderd de in de tweede alinea genoemde minimumperioden mag de praktische opleiding evenwel gedurende ten hoogste zes maanden worden gegeven door een opleiding in andere erkende instellingen of organisaties voor gezondheidszorg die zich met huisartsgeneeskunde bezighouden.

De opleiding bestaat in een persoonlijke deelname van de kandidaat aan de beroepswerkzaamheden en verantwoordelijkheden van degenen met wie hij werkt.

4. De lidstaten stellen de afgifte van opleidingstitels in de huisartsgeneeskunde afhankelijk van het bezit van opleidingstitels van arts met een basisopleiding zoals bedoeld in bijlage V, punt 5.1.1.

5. De lidstaten kunnen de in bijlage V, punt 5.1.4, genoemde opleidingstitels afgeven aan artsen die niet de in dit artikel bedoelde opleiding hebben gevolgd, maar wel een andere aanvullende opleiding die met een door de bevoegde autoriteiten van een lidstaat afgegeven opleidingstitel is afgesloten. De lidstaten mogen deze opleidingstitel evenwel slechts afgeven indien deze de bekrachtiging vormt van kennis die vanuit kwalitatief oogpunt gelijkwaardig is aan die welke wordt verworven tijdens de opleiding als bepaald in dit artikel.

De lidstaten bepalen met name in hoeverre de reeds door de aanvrager gevolgde aanvullende opleiding en diens beroepservaring in aanmerking kunnen komen als vervanging van de opleiding als bepaald in dit artikel.

De lidstaten mogen de in bijlage V, punt 5.1.4, bedoelde opleidingstitel slechts afgeven indien de aanvrager gedurende ten minste zes maanden in een huisartsenpraktijk of in een erkend centrum waar artsen eerstelijnszorg verstrekken, zoals bedoeld in lid 3, ervaring in de huisartsgeneeskunde heeft opgedaan.

▼B

Artikel 29

Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van huisarts

Elke lidstaat stelt, behoudens de bepalingen inzake verworven rechten, het in het kader van zijn nationale stelsel van sociale zekerheid verrichten van de werkzaamheden van arts als huisarts afhankelijk van het bezit van een opleidingstitel zoals bedoeld in bijlage V, punt 5.1.4.

De lidstaten kunnen personen die de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde volgen, van deze voorwaarde vrijstellen.

Artikel 30

Specifieke verworven rechten van huisartsen

1. Elke lidstaat bepaalt welke de verworven rechten zijn. Het recht om de werkzaamheden van arts als huisarts uit te oefenen in het kader van het nationale stelsel van sociale zekerheid van die lidstaat zonder de in bijlage V, punt 5.1.4, bedoelde opleidingstitel te bezitten, moet hij evenwel als verworven recht toekennen aan alle artsen die dit recht op de in dat punt vermelde referentiedatum krachtens de op artsen toepasselijke bepalingen die toegang geven tot de beroepswerkzaamheden van arts met een basisopleiding, bezitten en op die datum op zijn grondgebied praktiseren, omdat zij in aanmerking kwamen voor het bepaalde in artikel 21 of artikel 23.

De bevoegde autoriteiten van elke lidstaat geven aan artsen die op grond van de eerste alinea verworven rechten hebben, op hun verzoek een certificaat af waaruit blijkt dat zij het recht hebben om in het kader van hun stelsel van sociale zekerheid de werkzaamheden van arts als huisarts uit te oefenen zonder de in bijlage V, punt 5.1.4, bedoelde opleidingstitel te bezitten.

2. Elke lidstaat erkent de in lid 1, tweede alinea, bedoelde aan onderdanen van de lidstaten door andere lidstaten afgegeven certificaten, door daaraan op zijn grondgebied hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hemzelf afgegeven certificaten die het mogelijk maken in het kader van zijn nationale stelsel van sociale zekerheid de werkzaamheden van huisarts uit te oefenen.

Afdeling 3

Verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers

Artikel 31

De opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger

1. Voor de toelating tot de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger is een algemene schoolopleiding van tien jaar vereist die wordt afgesloten met een door de bevoegde autoriteiten of instellingen van een lidstaat afgegeven diploma, certificaat of andere titel, of een certificaat ten bewijze dat men geslaagd is voor een gelijkwaardig toelatingsexamen voor de scholen voor verpleegkunde.

2. De opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger is een voltijdse opleiding en omvat ten minste het in bijlage V, punt 5.2.1, opgenomen studieprogramma.

▼M4

De Commissie kan de lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.2.1, aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang aanpassen. Deze maatregel, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beoogt te wijzigen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

3. De opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger omvat ten minste drie studiejaren of 4 600 uur theoretisch en klinisch onderwijs, waarbij de duur van het theoretisch onderwijs ten minste een derde en die van het klinisch onderwijs ten minste de helft van de minimumduur van de opleiding bedraagt. De lidstaten kunnen gedeeltelijke vrijstelling verlenen aan personen die een deel van deze opleiding hebben gevolgd in het kader van andere opleidingen van ten minste gelijkwaardig niveau.

De lidstaten zien erop toe dat de met de verplegersopleiding belaste instelling verantwoordelijk is voor de coördinatie tussen theoretisch en klinisch onderwijs gedurende het gehele studieprogramma.

4. Onder theoretisch onderwijs wordt verstaan dat deel van de opleiding in de verpleegkunde waar de leerling-verpleger de kennis, het inzicht en de bekwaamheid verwerft die nodig zijn om de algemene verpleegkundige verzorging te plannen, te verstrekken en te beoordelen. Deze opleiding wordt gegeven door docenten in de verpleegkunde en andere bevoegde personen, en vindt plaats in scholen voor verpleegkunde en andere door de opleidingsinstelling gekozen plaatsen waar onderwijs wordt gegeven.

5. Onder klinisch onderwijs wordt verstaan dat deel van de opleiding in de verpleegkunde waar de leerling-verpleger in teamverband en in rechtstreeks contact met een gezonde persoon of patiënt en/of een gemeenschap op grond van verworven kennis en bekwaamheid de vereiste algemene verpleegkundige verzorging leert plannen, verstrekken en beoordelen. De leerling-verpleger leert niet alleen in teamverband werken, maar ook als teamleider op te treden en zich bezig te houden met de organisatie van de algemene verpleegkundige verzorging, waaronder de gezondheidseducatie voor individuele personen en kleine groepen binnen de instelling voor gezondheidszorg of in de gemeenschap.

Dit onderwijs wordt gegeven in ziekenhuizen en andere instellingen voor gezondheidszorg en in de gemeenschap onder leiding van docenten-verpleegkundigen en met samenwerking en assistentie van andere geschoolde verpleegkundigen. Ander geschoold personeel kan eveneens in het onderwijsproces worden ingeschakeld.

De leerling-verplegers nemen deel aan de werkzaamheden van de betrokken diensten voorzover deze bijdragen tot hun opleiding en hen in staat stellen de verantwoordelijkheden op zich te leren nemen die aan de verpleegkundige verzorging zijn verbonden.

6. De opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

a) voldoende kennis van de wetenschappen waarop de algemene ziekenverpleging is gebaseerd, met inbegrip van voldoende kennis van het organisme, de fysiologie en het gedrag van de gezonde en de zieke mens, alsmede van het verband tussen de gezondheidstoestand en de fysieke en sociale omgeving van de mens;

b) voldoende kennis van de aard en de ethiek van het beroep en van de algemene beginselen betreffende gezondheid en verpleging;

c) voldoende klinische ervaring; deze ervaring, bij de keuze waarvan de vormende waarde voorop dient te worden gesteld, moet worden opgedaan onder toezicht van geschoold verpleegkundig personeel en op plaatsen waar de numerieke omvang van het geschoolde personeel en de uitrusting geschikt zijn voor de verpleging van zieken;

▼B

d) bekwaamheid om deel te nemen aan de praktische opleiding van het op het gebied van de gezondheidszorg werkzame personeel en ervaring op het gebied van samenwerking met dit personeel;

e) ervaring op het gebied van samenwerking met andere personen die op het gebied van de gezondheidszorg werkzaam zijn.

Artikel 32

Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger

Voor de toepassing van deze richtlijn zijn de beroepswerkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger die welke onder de in bijlage V, punt 5.2.2, genoemde beroepstitels worden uitgeoefend.

Artikel 33

Specifieke verworven rechten van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger

1. De algemene regels inzake verworven rechten zijn alleen van toepassing op verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, wanneer de in artikel 23 bedoelde werkzaamheden de volledige verantwoordelijkheid voor de planning, de organisatie en de administratie van de verpleging van de patiënt hebben omvat.

2. Ten aanzien van de Poolse opleidingstitels van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger zijn, uitsluitend de hierna genoemde bepalingen van toepassing op verworven rechten. De lidstaten erkennen ten behoeve van de onderdanen van lidstaten wier opleidingstitels voor verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger door Polen zijn afgegeven of wier opleiding in Polen vóór 1 mei 2004 is aangevangen en die niet voldoen aan de in artikel 31 bedoelde minimumopleidingseisen, de hierna genoemde opleidingstitels voor verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger als genoegzaam bewijs, indien deze vergezeld gaan van een verklaring waarin wordt bevestigd dat betrokkenen gedurende de hieronder gespecificeerde periode de werkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger daadwerkelijk en op wettige wijze hebben uitgeoefend:

a) voor de opleidingstitel van verpleger op universitair niveau (dyplom licencjata pielęgniarstwa): ten minste drie opeenvolgende jaren tijdens de vijf aan de afgifte van de verklaring voorafgaande jaren,

b) voor de opleidingstitel van verpleger ter afsluiting van een hogere opleiding, afgegeven door een instelling voor medisch beroepsonderwijs (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej): ten minste vijf opeenvolgende jaren tijdens de zeven aan de afgifte van de verklaring voorafgaande jaren.

De genoemde werkzaamheden dienen de volledige verantwoordelijkheid voor de planning, de organisatie en de administratie van de verpleging van de patiënt te hebben omvat.

3. De lidstaten erkennen opleidingstitels in de verpleegkunde die in Polen zijn afgegeven aan verpleegkundigen die vóór 1 mei 2004 hun opleiding hebben voltooid en welke titels niet overeenstemmen met de in artikel 31 bedoelde minimumopleidingseisen, als deze titels worden gestaafd met het diploma „bachelor” dat is verkregen op basis van een speciaal voortgezet programma zoals bedoeld in artikel 11 van de wet van 20 april 2004 inzake de wijziging van de wet op de beroepen van verpleegkundige en verloskundige en inzake enige andere rechtsbesluiten (Publicatieblad van de Poolse Republiek van 30 april 2004, nr. 92, pos. 885) en de verordening van de minister van Volksgezondheid van 11 mei 2004 inzake de gedetailleerde voorwaarden voor het verstrekken van opleidingen voor verpleegkundigen en verloskundigen die in het

▼B

bezit zijn van een diploma middelbaar onderwijs (eindexamen — matura) en zijn afgestudeerd aan een medische school of een instelling voor medisch beroepsonderwijs waar het beroep van verpleegkundige en van verloskundige wordt aangeleerd (Publicatieblad van de Poolse Republiek van 13 mei 2004, nr. 110, pos. 1170), teneinde na te gaan of de kennis en de bekwaamheid van de betrokken persoon op een niveau liggen dat vergelijkbaar is met dat van verpleegkundigen met titels die, in het geval van Polen, zijn vastgesteld in bijlage V, punt 5.2.2.

▼M1

Artikel 33 bis

Voor Roemeense opleidingstitels van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger zijn uitsluitend de volgende bepalingen inzake verworven rechten van toepassing.

In het geval van onderdanen van lidstaten wier titel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger vóór de datum van toetreding door Roemenië is afgegeven of wier opleiding vóór de datum van toetreding in Roemenië is begonnen, en die niet voldoen aan de minimumopleidingsvereisten van artikel 31, erkennen de lidstaten de titel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger (*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*) met een aan een *școală postlicală* gevolgde postsecundaire opleiding als voldoende bewijs, mits deze vergezeld gaat van een document waaruit blijkt dat die onderdanen van de lidstaten daadwerkelijk en wettelijk de werkzaamheid van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger in Roemenië hebben uitgeoefend gedurende een periode van ten minste vijf opeenvolgende jaren gedurende de zeven jaar voorafgaand aan de afgifte van bovengenoemd document.

Genoemde activiteiten moeten het volgende omvatten: de volledige verantwoordelijkheid voor de planning, de organisatie en de uitvoering van de verpleging van de patiënt.

▼B

Afdeling 4

Beoefenaren van de tandheelkunde

Artikel 34

Basisopleiding tandheelkunde

1. Voor de toelating tot de basisopleiding tandheelkunde wordt het bezit vereist van een diploma of certificaat dat in een lidstaat voor de betrokken studies toegang geeft tot universiteiten of instellingen voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau.

2. De basisopleiding tandheelkunde omvat in totaal ten minste vijf jaar theoretisch en praktisch onderwijs op voltijdbasis aan een universiteit, aan een instelling voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau of onder toezicht van een universiteit, en omvat ten minste het in bijlage V, punt 5.3.1, opgenomen studieprogramma.

▼M4

De Commissie kan de lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.3.1, aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang aanpassen. Deze maatregel, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beoogt te wijzigen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

▼B

3. De basisopleiding tandheelkunde waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

a) voldoende kennis van de wetenschappen waarop de tandheelkunde berust, alsmede een goed inzicht in de wetenschappelijke methoden en met name de beginselen van de meting van biologische functies, in de beoordeling van wetenschappelijk vastgestelde feiten alsmede in de analyse van gegevens;

b) voldoende kennis van het gestel, de fysiologie en het gedrag van gezonde en zieke personen, alsmede van de wijze waarop de gezondheidstoestand van de mens wordt beïnvloed door zijn natuurlijke en sociale omgeving; een en ander voorzover dat in relatie staat tot de tandheelkunde;

c) voldoende kennis van structuur en functie van de tanden, de mond, de kaken en de omliggende weefsels, zowel in gezonde als zieke toestand, en de relatie daarvan tot de algemene gezondheidstoestand en het fysieke en sociale welzijn van de patiënt;

d) voldoende kennis van de klinische studievakken en methoden die aan de tandheelkundige een samenhangend beeld geven van de anomalieën, kwetsuren en ziekten van tanden, mond, kaken en omliggende weefsels, alsmede van de preventieve, diagnostische en therapeutische aspecten van de odontologie;

e) voldoende klinische ervaring, opgedaan onder deskundig toezicht.

De opleiding verschaft de nodige bekwaamheid voor alle werkzaamheden die verband houden met de preventie, de diagnose en de behandeling van afwijkingen en ziekten van tanden, mond, kaken en omliggende weefsels.

Artikel 35

Opleiding tot specialist in de tandheelkunde

1. Voor de toelating tot de opleiding tot specialist in de tandheelkunde moeten met goed gevolg vijf jaar theoretisch en praktisch onderwijs in het kader van de in artikel 34 bedoelde opleiding zijn volbracht, of moet men in het bezit zijn van de stukken bedoeld in de artikelen 23 en 37.

2. De opleiding tot specialist in de tandheelkunde omvat theoretisch en praktisch onderwijs in een universitair centrum, een academisch onderwijs- en onderzoekscentrum voor behandeling of, in voorkomend geval, in een daartoe door de bevoegde autoriteiten of autoriteiten erkende inrichting voor gezondheidszorg.

De opleiding tot specialist in de tandheelkunde duurt ten minste drie jaar bij voltijds onderwijs en staat onder supervisie van de bevoegde autoriteiten of instellingen. De aankomend specialist in de tandheelkunde dient persoonlijk aan de werkzaamheden van de betrokken inrichting deel te nemen en daarvoor verantwoordelijkheid te dragen.

▼M4

De Commissie kan de in de tweede alinea bedoelde minimumopleidingsduur aan de vooruitgang van de wetenschap en de techniek aanpassen. Deze maatregel, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beoogt te wijzigen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

3. De lidstaten stellen de afgifte van een opleidingstitel van specialist in de tandheelkunde afhankelijk van het bezit van een van de opleidingstitels van de basisopleiding tandheelkunde bedoeld in bijlage V, punt 5.3.2.

▼B

Artikel 36

Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van beoefenaar der tandheelkunde

1. Voor de toepassing van deze richtlijn zijn de beroepswerkzaamheden van beoefenaar der tandheelkunde die welke in lid 3 worden omschreven en onder de in bijlage V, punt 5.3.2, genoemde beroepstitels worden uitgeoefend.

2. Het beroep van beoefenaar der tandheelkunde is gebaseerd op de in artikel 34 bedoelde tandheelkundige opleiding en is een specifiek beroep dat zich van het beroep van arts onderscheidt, ongeacht of deze is gespecialiseerd. Voor de uitoefening van de beroepswerkzaamheden van beoefenaar der tandheelkunde is het bezit vereist van een opleidingstitel zoals bedoeld in bijlage V, punt 5.3.2. Met de houders van een dergelijke opleidingstitel worden gelijkgesteld de begunstigden van artikelen 23 of 37.

3. De lidstaten dragen er zorg voor dat de beoefenaren der tandheelkunde algemeen toegang hebben tot werkzaamheden in verband met de preventie, diagnose en behandeling van afwijkingen en ziekten van tanden, mond, kaken en omliggende weefsels, en die werkzaamheden mogen uitoefenen, met inachtneming van de wettelijke bepalingen en de gedragsregels die op de in bijlage V, punt 5.3.2, bedoelde referentiedata voor het beroep gelden.

Artikel 37

Specifieke verworven rechten van beoefenaren der tandheelkunde

1. De lidstaten erkennen met het oog op de uitoefening van de beroepswerkzaamheden van beoefenaren der tandheelkunde uit hoofde van de in bijlage V, punt 5.3.2, opgenomen titels, de opleidingstitels van arts ►M1 welke in Italië, Spanje, Oostenrijk, Tsjechië, Slowakije en Roemenië ◄ zijn afgegeven aan personen die uiterlijk op de in bijlage V voor de betrokken lidstaat vermelde referentiedatum hun artsenopleiding hebben aangevangen, en welke vergezeld gaan van een door de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat afgegeven verklaring.

Uit deze verklaring moet blijken dat aan de volgende twee voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkenen hebben in die lidstaat tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk, wettig en als hoofdactiviteit de in artikel 36 bedoelde werkzaamheden uitgeoefend;

b) de betrokkene is bevoegd deze werkzaamheden uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor de houders van de in bijlage V, punt 5.3.2, voor de betrokken lidstaat opgenomen opleidingstitel.

Van de in de tweede alinea, onder a), bedoelde eis van een praktijkervaring van drie jaar zijn vrijgesteld personen die met goed gevolg een studie van ten minste drie jaar hebben gevolgd welke volgens een officiële verklaring van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat gelijkwaardig is aan de in artikel 34 bedoelde opleiding.

Wat Tsjechië en Slowakije betreft, worden de in het voormalige Tsjechoslowakije verkregen opleidingstitels erkend uit gelijken hoofde als de Tsjechische en de Slowaakse opleidingstitels en onder dezelfde in de voorgaande alinea's genoemde voorwaarden.

2. Elke lidstaat erkent de opleidingstitels van arts welke in Italië zijn afgegeven aan personen die na 28 januari 1980 en niet later dan 31 december 1984 met hun universitaire artsenopleiding zijn begonnen, en welke vergezeld gaan van een door de bevoegde Italiaanse autoriteiten afgegeven verklaring.

▼B

Uit deze verklaring moet blijken dat aan de volgende drie voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkenen hebben met goed gevolg de bijzondere proef van bekwaamheid afgelegd die de bevoegde autoriteiten in Italië hebben georganiseerd teneinde na te gaan of de kennis en bekwaamheid van de betrokkenen op een niveau liggen dat vergelijkbaar is met dat van de houders van de opleidingstitel die voor Italië in bijlage V, punt 5.3.2, is vermeld;

b) de betrokkenen hebben in Italië tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk, wettig en als hoofdactiviteit de in artikel 36 bedoelde werkzaamheden uitgeoefend;

c) de betrokkenen zijn bevoegd de in artikel 36 bedoelde werkzaamheden uit te oefenen, of oefenen deze daadwerkelijk, wettig en als hoofdactiviteit uit, onder dezelfde voorwaarden als de houders van de opleidingstitel die voor Italië in bijlage V, punt 5.3.2, is vermeld.

Van de in de tweede alinea, onder a), bedoelde proef van bekwaamheid zijn vrijgesteld personen die met goed gevolg een studie van ten minste drie jaar hebben gevolgd die volgens een officiële verklaring van de bevoegde autoriteiten gelijkwaardig is aan de in artikel 34 bedoelde opleiding.

Personen die na 31 december 1984 met hun universitaire artsenopleiding zijn begonnen worden net zo behandeld als bovengenoemde personen, op voorwaarde dat de bovengenoemde drie studiejaren vóór 31 december 1994 zijn begonnen.

Afdeling 5

Dierenartsen

Artikel 38

De opleiding tot dierenarts

1. De diergeneeskundige opleiding omvat in totaal ten minste vijf jaar theoretisch en praktisch onderwijs op voltijdbasis aan een universiteit, aan een instelling voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau of onder toezicht van een universiteit en omvat ten minste het in bijlage V, punt 5.4.1, opgenomen studieprogramma.

▼M4

De Commissie kan de lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.4.1, aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang aanpassen. Deze maatregel, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beoogt te wijzigen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

2. Voor de toelating tot de diergeneeskundige opleiding wordt het bezit vereist van een diploma of certificaat dat in een lidstaat voor de betrokken studies toegang geeft tot universiteiten of instellingen voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau.

3. De opleiding tot dierenarts waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

a) voldoende kennis van de wetenschappen waarop de werkzaamheden van de dierenarts berusten;

▼B

b) voldoende kennis van de structuur en de functies van gezonde dieren, de fokkerij, de voortplanting en de algemene hygiëne, alsmede van de voeding van dieren, met inbegrip van de technologie van het vervaardigen en conserveren van voeder dat aan hun behoeften voldoet;

c) voldoende kennis op het gebied van het gedrag en de bescherming van dieren;

d) voldoende kennis van de oorzaken, de aard, het verloop, de gevolgen, de diagnose en de behandeling van de ziekten van individuele dieren en groepen dieren, en in het bijzonder kennis van de ziekten die op de mens kunnen worden overgebracht;

e) voldoende kennis van de preventieve geneeskunde;

f) voldoende kennis van de hygiëne en de technologie bij het verkrijgen, vervaardigen en in omloop brengen van dierlijke levensmiddelen of levensmiddelen van dierlijke oorsprong die bestemd zijn voor menselijke consumptie;

g) voldoende kennis van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende deze gebieden;

h) voldoende klinische en praktische ervaring, opgedaan onder deskundig toezicht.

Artikel 39

Specifieke verworven rechten van dierenartsen

Onverminderd artikel 23, lid 4, erkennen de lidstaten ten behoeve van onderdanen van lidstaten wier opleidingstitels van dierenarts door Estland zijn afgegeven of wier opleiding vóór 1 mei 2004 in Estland is aangevangen, deze opleidingstitels van dierenarts mits deze vergezeld gaan van een verklaring waarin wordt bevestigd dat deze personen tijdens de zeven jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste vijf opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze de betrokken werkzaamheden op Estlands grondgebied hebben uitgeoefend.

Afdeling 6

Verloskundigen

Artikel 40

Opleiding tot verloskundige

1. De opleiding tot verloskundige omvat in totaal ten minste één van de volgende opleidingen:

a) een specifieke voltijdse opleiding tot verloskundige van ten minste drie jaar theoretisch en praktisch onderwijs (mogelijkheid I) die ten minste het in bijlage V, punt 5.5.1, opgenomen programma omvat, of

b) een specifieke voltijdse opleiding tot verloskundige van 18 maanden (mogelijkheid II) die ten minste het in bijlage V, punt 5.5.1, opgenomen programma omvat, voorzover dit niet op gelijkwaardige wijze is onderwezen in het kader van de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger.

De lidstaten zien erop toe dat de met de opleiding van verloskundigen belaste inrichting verantwoordelijk is voor de coördinatie tussen theorie en praktijk gedurende het gehele studieprogramma.

▼M4

De Commissie kan de lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.5.1, aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang aanpassen. Deze maatregel, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beoogt te wijzigen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

2. Voor de toelating tot de opleiding tot verloskundige moet aan één van de volgende voorwaarden zijn voldaan:

a) voor mogelijkheid I, het doorlopen van ten minste tien jaar algemene schoolopleiding,

b) voor mogelijkheid II, het bezit van een opleidingstitel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger zoals bedoeld in bijlage V, punt 5.2.2.

3. De opleiding tot verloskundige waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

a) voldoende kennis van de wetenschappen waarop de werkzaamheden van de verloskundige berusten, met name de verloskunde en de gynaecologie;

b) voldoende kennis van de beroepsethiek en de beroepswetgeving;

c) diepgaande kennis van de biologische functies, de anatomie en de fysiologie op het gebied van de verloskunde en de perinatalogie, alsmede een kennis van het verband tussen de gezondheidstoestand en de fysieke en sociale omgeving van de mens en van zijn gedrag;

d) voldoende klinische ervaring, opgedaan in erkende inrichtingen onder toezicht van deskundigen op het gebied van de verloskunde;

e) voldoende op de hoogte zijn van de opleiding van het op het gebied van de gezondheidszorg werkzame personeel en ervaring op het gebied van samenwerking met dit personeel.

Artikel 41

Regels ten aanzien van de erkenning van de opleidingstitels van verloskundige

1. De in bijlage V, punt 5.5.2, bedoelde opleidingstitels van verloskundige worden overeenkomstig artikel 21 automatisch erkend, indien zij aan één van de volgende voorwaarden voldoen:

a) een voltijdse opleiding tot verloskundige van ten minste drie jaar:

   i) hetzij op basis van het bezit van een diploma, certificaat of andere titel, dat/die toegang verleent tot universiteiten of instellingen voor hoger onderwijs, hetzij, bij ontstentenis daarvan, het bewijs van een opleiding die een gelijkwaardig niveau van kennis garandeert, of

   ii) gevolgd door een praktijkervaring van twee jaar waarvoor overeenkomstig lid 2 een bewijs is afgegeven;

b) een voltijdse opleiding tot verloskundige van ten minste twee jaar of 3 600uur, waarvoor het bezit is vereist van een opleidingstitel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger zoals bedoeld in bijlage V, punt 5.2.2;

c) een voltijdse opleiding tot verloskundige van ten minste achttien maanden of 3 000uur, waarvoor het bezit is vereist van een opleidingstitel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger zoals be-

▼B

doeld in bijlage V, punt 5.2.2, en gevolgd door een praktijkervaring waarvoor overeenkomstig lid 2 een bewijs is afgegeven.

2. Het in lid 1 genoemde bewijs wordt afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van oorsprong. Hierin wordt verklaard dat de begunstigde, na de opleidingstitel van verloskundige te hebben behaald, in een ziekenhuis of in een daartoe erkende inrichting voor gezondheidszorg alle werkzaamheden van verloskundige gedurende het overeenkomstige tijdvak naar tevredenheid heeft verricht.

Artikel 42

Uitoefening van de beroepswerkzaamheden van verloskundige

1. Deze afdeling is van toepassing op de werkzaamheden van verloskundige, zoals die door elke lidstaat zijn omschreven, onverminderd lid 2, en worden uitgeoefend onder de in bijlage V, punt 5.5.2, opgenomen beroepstitels.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de verloskundigen ten minste toegang hebben tot de hieronder genoemde werkzaamheden en deze mogen uitoefenen:

a) goede voorlichting en adviezen over gezinsplanning verstrekken;

b) zwangerschap vaststellen en het normale verloop ervan blijven volgen, onderzoeken verrichten die nodig zijn voor het toezicht op het normale verloop van de zwangerschap;

c) de onderzoeken voorschrijven of adviseren die nodig zijn om de diagnose van een zwangerschap met gevaar voor complicaties zo vroeg mogelijk te kunnen stellen;

d) een programma opstellen ter voorbereiding op het ouderschap, de bevalling volledig voorbereiden en de ouders raadgevingen verstrekken over hygiëne en voeding;

e) de vrouw tijdens de bevalling bijstaan en de toestand van de foetus in utero met passende klinische en technische middelen volgen;

f) normale bevallingen bij achterhoofdsligging verrichten en daarbij zo nodig episiotomie toepassen, alsmede in noodgevallen bevallingen bij stuitligging verrichten;

g) bij moeder en kind de tekenen van stoornissen onderkennen waarbij het ingrijpen van een arts vereist is en hem indien nodig assisteren; bij afwezigheid van de arts spoedmaatregelen nemen, met name de placenta met de hand verwijderen en eventueel daarna de baarmoeder inwendig onderzoeken;

h) de pasgeborene onderzoeken en verzorgen; alle nodige maatregelen nemen en in voorkomend geval onmiddellijk reanimatie toepassen;

i) de kraamvrouw verzorgen, toezien op de gevolgen van de bevalling voor de moeder en alle nuttige adviezen verstrekken aan de moeder met betrekking tot de kinderverzorging, zodat de pasgeborene in de beste omstandigheden kan worden grootgebracht;

j) de door een arts voorgeschreven behandeling toepassen;

k) de nodige schriftelijke verslagen opstellen.

Artikel 43

Specifieke verworven rechten van verloskundigen

1. Elke lidstaat erkent, ten aanzien van onderdanen van de lidstaten van wie de opleidingstitels van verloskundige aan alle in artikel 40 vastgestelde minimumopleidingseisen voldoen, maar uit hoofde van artikel 41 alleen mogen worden erkend indien ze vergezeld gaan van het

▼B

in artikel 41, lid 2, bedoelde bewijs van praktijkervaring, als genoegzaam bewijs de door deze lidstaten vóór de in bijlage V, punt 5.5.2, bedoelde referentiedatum afgegeven opleidingstitels, op voorwaarde dat zij vergezeld gaan van een verklaring waarin wordt bevestigd dat de houders ervan de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk en op wettige wijze hebben uitgeoefend.

2. Lid 1 is van toepassing op onderdanen van de lidstaten van wie de opleidingstitels van verloskundige de afsluiting zijn van een opleiding die op het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek werd gevolgd en die aan alle minimumopleidingseisen van artikel 40 voldoet, maar uit hoofde van artikel 41 alleen mogen worden erkend indien zij vergezeld gaan van het in artikel 41, lid 2, bedoelde bewijs van praktijkervaring, wanneer zij de afsluiting zijn van een opleiding waarmee vóór 3 oktober 1990 werd aangevangen.

3. Ten aanzien van de Poolse opleidingstitels voor verloskundige geldt dat uitsluitend de hierna genoemde bepalingen met betrekking tot verworven rechten van toepassing zijn.

De lidstaten erkennen ten behoeve van onderdanen van lidstaten wier opleidingstitels van verloskundige door Polen zijn afgegeven of wier opleiding in Polen vóór 1 mei 2004 is aangevangen, en die niet voldoen aan de in artikel 40 bedoelde minimumopleidingseisen, de hierna genoemde opleidingstitels van verloskundige, indien deze vergezeld gaan van een verklaring waarin wordt bevestigd dat betrokkene gedurende de hieronder gespecificeerde periode de werkzaamheden van verloskundige daadwerkelijk en op wettige wijze heeft uitgeoefend:

a) voor de opleidingstitel van verloskundige op universitair niveau (dyplom licencjata położnictwa): ten minste drie opeenvolgende jaren tijdens de vijf aan de afgifte van de verklaring voorafgaande jaren,

b) opleidingstitel van verloskundige ter afsluiting van een hogere opleiding, afgegeven door een instelling voor medisch beroepsonderwijs (dyplom położnej): ten minste vijf opeenvolgende jaren tijdens de zeven aan de afgifte van de verklaring voorafgaande jaren.

4. De lidstaten erkennen opleidingstitels in de verloskunde die in Polen zijn afgegeven aan verloskundigen die vóór 1 mei 2004 hun opleiding hebben voltooid en welke titels niet beantwoorden aan de in artikel 40 bedoelde minimumopleidingseisen, als deze titels worden gestaafd met het diploma „bachelor” dat is verkregen op basis van een speciaal voortgezet programma zoals bedoeld in artikel 11 van de wet van 20 april 2004 inzake de wijziging van de wet op de beroepen van verpleegkundige en verloskundige en inzake enige andere rechtsbesluiten (Publicatieblad van de Poolse Republiek van 30 april 2004, nr. 92, pos. 885) en de verordening van de minister van Volksgezondheid van 11 mei 2004 inzake de gedetailleerde voorwaarden voor het verstrekken van opleidingen voor verpleegkundigen en verloskundigen die in het bezit zijn van een diploma middelbaar onderwijs (eindexamen — matura) en zijn afgestudeerd aan een medische school of een instelling voor medisch beroepsonderwijs waar het beroep van verpleegkundige en van verloskundige wordt aangeleerd (Publicatieblad van de Poolse Republiek van 13 mei 2004, nr. 110, pos. 1170), teneinde na te gaan of de kennis en de bekwaamheid van de betrokken persoon op een niveau liggen dat vergelijkbaar is met dat van verloskundigen met titels die in het geval van Polen zijn vastgesteld in bijlage V, punt 5.5.2.

▼M1

Artikel 43 bis

Voor Roemeense opleidingstitels van verloskundige zijn alleen de volgende bepalingen inzake verworven rechten van toepassing:

▼M1

In het geval van onderdanen van lidstaten wier titel van verloskundige (*asistent medical obstetrică-ginecologie*/obstetrisch en gynaecologisch verpleegkundige) vóór de datum van toetreding door Roemenië is afgegeven, en die niet voldoen aan de minimum opleidingsvereisten van artikel 40, erkennen de lidstaten genoemde titel als voldoende bewijs voor de uitoefening van de werkzaamheid van verloskundige, mits die titel vergezeld gaat van een document waaruit blijkt dat die onderdanen van de lidstaten daadwerkelijk en wettelijk de werkzaamheid van verloskundige in Roemenië hebben uitgeoefend gedurende ten minste vijf opeenvolgende jaren gedurende de zeven jaar voorafgaand aan de afgifte van bovengenoemd document.

▼B

Afdeling 7

Apothekers

Artikel 44

Opleiding tot apotheker

1. Voor de toelating tot de apothekersopleiding wordt het bezit vereist van een diploma of certificaat dat in een lidstaat voor de betrokken studies toegang geeft tot universiteiten of instellingen voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau.

2. De opleidingstitel van apotheker vormt de afsluiting van een opleiding van ten minste vijf jaar waarvan:

a) ten minste vier jaar voltijds theoretisch en praktisch onderwijs aan een universiteit, instelling voor hoger onderwijs van een als gelijkwaardig erkend niveau of onder toezicht van een universiteit;

b) ten minste zes maanden stage in een voor het publiek toegankelijke apotheek of in een ziekenhuis onder toezicht van de farmaceutische dienst van dat ziekenhuis.

De studiecyclus omvat ten minste het in bijlage V, punt 5.6.1, opgenomen studieprogramma. ►M4 De Commissie kan de lijsten van vakken in bijlage V, punt 5.6.1, aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang aanpassen. Deze maatregel, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beoogt te wijzigen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing. ◄

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

3. De opleiding tot apotheker waarborgt dat de betrokkene de volgende kennis en bekwaamheid heeft verworven:

a) voldoende kennis van geneesmiddelen en de voor de vervaardiging van geneesmiddelen gebruikte substanties;

b) voldoende kennis van de farmaceutische technologie en van de natuurkundige, scheikundige, biologische en microbiologische controle op geneesmiddelen;

c) voldoende kennis van het metabolisme en van de uitwerking van geneesmiddelen, alsook van de werking van toxische stoffen en van het gebruik van geneesmiddelen;

d) voldoende kennis om wetenschappelijke gegevens betreffende geneesmiddelen te kunnen beoordelen om op grond daarvan passende inlichtingen te kunnen verstrekken;

e) voldoende kennis van de wettelijke en andere vereisten voor de uitoefening van de werkzaamheden van apotheker.

▼B

Artikel 45

Uitoefening van de werkzaamheden van apotheker

1. Voor de toepassing van deze richtlijn zijn de werkzaamheden van apotheker die waartoe de toegang en waarvan de uitoefening in een of meer lidstaten afhankelijk worden gesteld van eisen betreffende de beroepskwalificatie en die openstaan voor de houders van de in bijlage V, punt 5.6.2, bedoelde opleidingstitels.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de houders van een opleidingstitel op universitair niveau of van een titel van een als gelijkwaardig erkend niveau op het terrein van de farmacie, die voldoet aan de in artikel 44 gestelde voorwaarden, ten minste gerechtigd zijn tot de toegang tot en de uitoefening van de hieronder bedoelde werkzaamheden, onder voorbehoud, in voorkomend geval, van de eis van aanvullende beroepservaring:

a) de bereiding van geneesmiddelen in hun farmaceutische vorm;

b) de vervaardiging van en de controle op geneesmiddelen;

c) de controle op geneesmiddelen in een laboratorium bestemd voor die controle;

d) de opslag, bewaring en distributie van geneesmiddelen in het groothandelsstadium;

e) de bereiding van, de controle op en de opslag en distributie van geneesmiddelen in voor het publiek toegankelijke apotheken;

f) de bereiding van, de controle op en de opslag en verstrekking van geneesmiddelen in ziekenhuizen;

g) de verschaffing van voorlichting en advies omtrent geneesmiddelen.

3. Wanneer in een lidstaat de toegang tot of de uitoefening van een van de werkzaamheden van apotheker behalve van het bezit van een in bijlage V, punt 5.6.2, bedoelde opleidingstitel, afhankelijk worden gesteld van het bezit van aanvullende beroepservaring, erkent deze lidstaat als genoegzaam bewijs te dien einde een verklaring van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van oorsprong waarin wordt bevestigd dat de betrokkene die werkzaamheden in de lidstaat van oorsprong gedurende een periode van gelijke duur heeft uitgeoefend.

4. De in lid 3 bedoelde erkenning geldt evenwel niet voor wat betreft de beroepservaring van twee jaar die door het Groothertogdom Luxemburg wordt geëist voor het verlenen van een vergunning voor een voor het publiek toegankelijke apotheek.

5. Wanneer er in een lidstaat op 16 september 1985 een vergelijkend onderzoek op de grondslag van een examen bestond dat ten doel heeft onder de in lid 2 bedoelde houders de kandidaten te selecteren die zullen worden aangewezen als houders van nieuwe apotheken tot oprichting waarvan in het kader van een nationaal systeem voor geografische spreiding werd besloten, kan deze lidstaat in afwijking van lid 1 dit vergelijkend onderzoek handhaven en verplicht stellen voor onderdanen van de lidstaten die één van de in bijlage V, punt 5.6.2, bedoelde opleidingstitels van apotheker bezitten of die onder artikel 23 vallen.

Afdeling 8

Architecten

Artikel 46

Opleiding tot architect

1. De opleiding tot architect omvat in totaal ten minste, hetzij vier jaar studie op voltijdbasis, hetzij zes jaar studie waarvan ten minste drie

▼B

jaar voltijds, aan een universiteit of een vergelijkbare onderwijsinstelling. Ter afsluiting van deze opleiding moet met goed gevolg een examen op universitair niveau worden afgelegd.

Deze opleiding op universitair niveau, die hoofdzakelijk betrekking heeft op de architectuur, moet evenveel aandacht besteden aan de theoretische als aan de praktische aspecten van de architectuuropleiding en moet de verwerving van de hieronder genoemde kennis en bekwaamheid waarborgen:

a) vermogen tot architectonische vormgeving die zowel aan esthetische als aan technische eisen voldoet;

b) passende kennis van de geschiedenis en de theorie van de architectuur en de aanverwante kunstvormen, technologische vakken en menswetenschappen;

c) kennis van de beeldende kunsten voorzover deze van invloed kunnen zijn op de kwaliteit van de architectonische vormgeving;

d) passende kennis van stedenbouwkunde, planologie en de in de planologie gebruikte technieken;

e) inzicht in de relatie tussen mensen en architectonische constructies en tussen architectonische constructies en hun omgeving, alsmede in de noodzaak om architectonische constructies en de ruimten daartussen af te stemmen op menselijke behoeften en maatstaven;

f) inzicht in het architectenberoep en de rol van de architect in de maatschappij, met name bij het maken van projecten waarin rekening wordt gehouden met sociale factoren;

g) inzicht in de onderzoeks- en voorbereidingsmethoden bij het maken van projecten;

h) inzicht in de problemen op het gebied van het constructief ontwerp, de constructie en de civiele bouwkunde in verband met het ontwerpen van gebouwen;

i) passende kennis van de natuurkundige en technologische vraagstukken, alsmede van de functie van het gebouw, met het oog op het verschaffen van binnencomfort en bescherming tegen weersomstandigheden;

j) technische bekwaamheid als ontwerper teneinde binnen de door begrotingsfactoren en bouwvoorschriften gestelde grenzen te kunnen voldoen aan de eisen van de gebruikers van het bouwwerk;

k) passende kennis van de industrieën, organisaties, voorschriften en procedures die een rol spelen bij de omzetting van ontwerpen in gebouwen en het inpassen van plannen in de ruimtelijke ordening.

2. ►M4 De Commissie kan de lijsten van kennis en bekwaamheid in lid 1 aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang aanpassen. Deze maatregel, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beoogt te wijzigen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing. ◄

Deze aanpassing mag voor geen enkele lidstaat een wijziging van de bestaande rechtsbeginselen betreffende de regeling van beroepen met betrekking tot de opleiding en toegangsvoorwaarden voor natuurlijke personen inhouden.

Artikel 47

Afwijkingen van de eisen inzake de opleiding tot architect

1. In afwijking van artikel 46 wordt eveneens als beantwoordend aan artikel 21 erkend de driejarige opleiding aan de „Fachhochschulen” van de Bondsrepubliek Duitsland die op 5 augustus 1985 bestaat, voldoet aan de eisen van artikel 46 en in die lidstaat toegang geeft tot de in

▼B

artikel 48 bedoelde werkzaamheden onder de beroepstitel van architect, voorzover deze opleiding wordt aangevuld met een periode van beroepservaring van vier jaar in de Bondsrepubliek Duitsland, waarvan het bewijs wordt geleverd door een certificaat dat is afgegeven door de beroepsorde waarbij de architect die voor de bepalingen van deze richtlijn in aanmerking wil komen, op de ledenlijst is ingeschreven.

De beroepsorde moet vooraf beoordelen of de door de betrokken architect verrichte werkzaamheden op het gebied van de architectuur overtuigende toepassingen zijn van het geheel van de in artikel 46, lid 1 bedoelde kennis en bekwaamheid. Dit certificaat wordt afgegeven volgens dezelfde procedure als die welke voor de inschrijving op de ledenlijst van de beroepsorde van toepassing is.

2. In afwijking van artikel 46 wordt, in het kader van de sociale verheffing of van deeltijdse universitaire studies, eveneens als beantwoordend aan artikel 21 erkend de opleiding die voldoet aan de eisen van artikel 46 en die wordt afgesloten met een examen in de architectuur dat met goed gevolg is afgelegd door een persoon die al zeven jaar of langer op het gebied van de architectuur werkzaam is onder toezicht van een architect of een architectenbureau. Dit examen moet op universitair niveau staan en gelijkwaardig zijn aan het in artikel 46, lid 1, eerste alinea, bedoelde afsluitende examen.

Artikel 48

Uitoefening van de werkzaamheden van architect

1. Voor de toepassing van deze richtlijn zijn beroepswerkzaamheden van architect die welke gewoonlijk onder de beroepstitel van architect worden uitgeoefend.

2. De onderdanen van een lidstaat die gerechtigd zijn de beroepstitel van architect te voeren uit hoofde van een wet waarbij aan de bevoegde autoriteit van een lidstaat de bevoegdheid wordt gegeven deze titel te verlenen aan onderdanen van de lidstaten die zich in het bijzonder hebben onderscheiden door de kwaliteit van hun prestaties in de architectuur, worden geacht te voldoen aan de voorwaarden die worden gesteld voor het uitoefenen van de werkzaamheden van architect onder de beroepstitel van architect. De architecturale aard van de werkzaamheden van de betrokkenen blijkt uit een certificaat dat door hun lidstaat van oorsprong is afgegeven.

Artikel 49

Specifieke verworven rechten van architecten

1. ►C2 Elke lidstaat erkent de in bijlage VI bedoelde opleidingstitels van architect ◄ die door de andere lidstaten zijn afgegeven ter afsluiting van een opleiding waarmee uiterlijk gedurende het in de genoemde bijlage opgenomen referentieacademiejaar is begonnen, ook al voldoen zij niet aan de in artikel 46 bedoelde minimumeisen, door daaraan met betrekking tot de toegang tot en de uitoefening van de beroepswerkzaamheden van architect op zijn grondgebied hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hemzelf afgegeven opleidingstitels van architect.

De verklaringen van de bevoegde autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland als bewijs van de respectieve gelijkwaardigheid van de na 8 mei 1945 door de bevoegde autoriteiten van de Duitse Democratische Republiek afgegeven opleidingstitels aan de in de genoemde bijlage opgenomen titels, worden onder deze voorwaarden erkend.

2. ►C2 Onverminderd de eerste alinea erkent elke lidstaat, door daaraan met betrekking tot de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van architect onder de beroepstitel van architect ◄ op zijn grondgebied hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de

▼B

door hemzelf afgegeven opleidingstitels, de verklaringen die aan onderdanen van de lidstaten zijn afgegeven door lidstaten die op de volgende tijdstippen een regeling kennen voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van architect:

a) 1 januari 1995 voor Oostenrijk, Finland en Zweden;

b) 1 mei 2004 voor Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië, Slowakije;

c) 5 augustus 1987 voor de overige lidstaten.

De in lid 1 bedoelde verklaringen bevestigen dat de houder ervan uiterlijk op deze datum toestemming heeft gekregen om de beroepstitel van architect te voeren, en dat hij in het kader van deze regeling de betrokken werkzaamheden tijdens de vijf jaar die aan de afgifte van die verklaringen voorafgaan gedurende ten minste drie opeenvolgende jaren daadwerkelijk heeft uitgeoefend.

HOOFDSTUK IV

Gemeenschappelijke bepalingen inzake vestiging

Artikel 50

Documenten en formaliteiten

1. Wanneer de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat overeenkomstig deze titel over een aanvraag tot uitoefening van het betrokken gereglementeerde beroep beslissen, kunnen zij de in bijlage VII genoemde documenten en certificaten verlangen.

De in bijlage VII, punt 1, onder d), e) en f), bedoelde documenten mogen bij overlegging niet ouder dan drie maanden zijn.

De lidstaten, instellingen en andere rechtspersonen dragen er zorg voor dat de inhoud van de verstrekte informatie geheim blijft.

2. In geval van gegronde twijfel kan de ontvangende lidstaat de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat vragen om bevestiging van de echtheid van de in die andere lidstaat afgegeven getuigschriften en opleidingstitels, alsmede, in voorkomend geval, om bevestiging dat de begunstigde voor de beroepen in hoofdstuk III van deze titel voldoet aan de minimumopleidingseisen van de artikelen 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 en 46.

3. In geval van gegronde twijfel, wanneer opleidingstitels zoals omschreven in artikel 3, lid 1, onder c), zijn afgegeven door een bevoegde autoriteit in een lidstaat en een opleiding omvatten die geheel of gedeeltelijk is gevolgd in een rechtmatig op het grondgebied van een andere lidstaat gevestigde instelling, mag de ontvangende lidstaat bij de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar het diploma vandaan komt, nagaan

a) of de opleidingscysclus aan de instelling die de opleiding heeft verzorgd, officieel is gecertificeerd door de onderwijsinstelling die gevestigd is in de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is,

b) of de opleidingstitel dezelfde is als de titel die zou zijn verleend indien de opleiding in zijn geheel was gevolgd in de de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is, en

c) of de opleidingstitel dezelfde beroepsrechten verleent op het grondgebied van de lidstaat vanwaar het diploma afkomstig is.

4. Wanneer een ontvangende lidstaat verlangt dat zijn onderdanen voor de toegang tot of de uitoefening van een gereglementeerd beroep een eed of gelofte afleggen en de formule van deze eed of gelofte niet door onderdanen van de andere lidstaten kan worden gebruikt, ziet hij

▼B

erop toe dat de betrokkenen een passende gelijkwaardige formule kunnen gebruiken.

Artikel 51

Procedure voor de onderlinge erkenning van beroepskwalificaties

1. De bevoegde autoriteit van de ontvangende lidstaat bevestigt binnen één maand de ontvangst van het dossier van de aanvrager en deelt in voorkomend geval mee welke documenten ontbreken.

2. De procedure voor de behandeling van een aanvraag om een gereglementeerd beroep te mogen uitoefenen, moet zo spoedig mogelijk, in ieder geval uiterlijk drie maanden na de indiening van het volledige dossier van de aanvrager door een met redenen omkleed besluit van de bevoegde autoriteit van de ontvangende lidstaat worden afgesloten. Deze uiterste datum kan echter met één maand worden verlengd in gevallen die onder de hoofdstukken I en II van deze titel vallen.

3. Tegen dit besluit, of tegen het uitblijven ervan gedurende de gestelde termijn, kan bij een nationale rechterlijke autoriteit beroep worden aangetekend.

Artikel 52

Voeren van een beroepstitel

1. Wanneer in een ontvangende lidstaat voorschriften gelden voor het voeren van de beroepstitel voor een van de werkzaamheden van het betrokken beroep, voeren de onderdanen van de andere lidstaten die op grond van titel III gerechtigd zijn een gereglementeerd beroep uit te oefenen, de beroepstitel die in de ontvangende lidstaat met dit beroep overeenkomt, en maken zij gebruik van de eventuele afkorting van deze titel.

2. Wanneer een beroep in de ontvangende lidstaat is gereglementeerd door een vereniging of organisatie zoals bedoeld in artikel 3, lid 2, mogen de onderdanen van de lidstaten de door die organisatie of vereniging verleende beroepstitel of de afkorting daarvan uitsluitend gebruiken indien zij het bewijs overleggen dat zij lid van die organisatie of vereniging zijn.

Wanneer de vereniging of organisatie het lidmaatschap afhankelijk stelt van bepaalde kwalificaties, mag zij deze kwalificaties slechts overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn eisen van onderdanen van andere lidstaten die over beroepskwalificaties beschikken.

TITEL IV

WIJZE VAN UITOEFENING VAN HET BEROEP

Artikel 53

Talenkennis

De begunstigden van de erkenning van beroepskwalificaties moeten beschikken over de talenkennis die voor de uitoefening van hun beroep in de ontvangende lidstaat vereist is.

Artikel 54

Voeren van de academische titels

Onverminderd de artikelen 7 en 52, ziet de ontvangende lidstaat erop toe dat de betrokkenen het recht hebben gebruik te maken van acade-

▼B

mische titels die hun verleend zijn in de lidstaat van oorsprong, en eventueel van de afkorting daarvan, in de taal van de lidstaat van herkomst. De ontvangende lidstaat kan voorschrijven dat deze titel wordt gevolgd door de naam en de plaats van de instelling of van de examencommissie die de titel heeft verleend. Wanneer een academische titel van de lidstaat van oorsprong in de ontvangende lidstaat kan worden verward met een titel waarvoor in laatstgenoemde lidstaat een aanvullende opleiding is vereist die de begunstigde niet heeft gevolgd, kan de ontvangende lidstaat voorschrijven dat de begunstigde een academische titel van de lidstaat van oorsprong voert in een door de ontvangende lidstaat aangegeven passende vorm.

Artikel 55

Overeenkomsten op het gebied van de ziektekostenverzekering

Onverminderd artikel 5, lid 1, en artikel 6, eerste alinea, onder b), verlenen de lidstaten die van degenen die op hun grondgebied hun beroepskwalificaties hebben verworven, eisen dat zij een voorbereidende stage volbrengen en/of een periode van beroepservaring doorlopen om bij een ziektekostenverzekering te kunnen worden gecontracteerd, vrijstelling van deze verplichting aan de houders van in een andere lidstaat verworven beroepskwalificaties van arts of beoefenaar van de tandheelkunde.

TITEL V

ADMINISTRATIEVE SAMENWERKING EN UITVOERINGSBEVOEGDHEDEN

Artikel 56

Bevoegde autoriteiten

1. De bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat en van de lidstaat van oorsprong werken nauw samen en verlenen elkaar wederzijds bijstand bij de toepassing van deze richtlijn. Zij zien toe op de vertrouwelijkheid van de door hen uitgewisselde informatie.

2. De bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat en van de lidstaat van oorsprong wisselen informatie uit over tuchtrechtelijke maatregelen of strafrechtelijke sancties die genomen zijn, en over alle andere specifieke ernstige feiten die van invloed kunnen zijn op de uitoefening van werkzaamheden in het kader van deze richtlijn, met inachtneming van de wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens in de Richtlijnen 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ([1]) en 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie) ([2]).

De lidstaat van oorsprong gaat de juistheid van deze feiten na; zijn autoriteiten bepalen de aard en de omvang van het in te stellen onderzoek, en stellen de ontvangende lidstaat in kennis van de consequenties die zij daaruit trekken ten aanzien van de verstrekte informatie.

3. Elke lidstaat wijst uiterlijk op 20 oktober 2007 de bevoegde autoriteiten en instellingen aan die gemachtigd zijn de opleidingstitels en

([1]) PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.
([2]) PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37.

▼B

andere documenten of informatie te verstrekken of te ontvangen, alsmede die welke gemachtigd zijn de aanvragen te ontvangen en de in deze richtlijn bedoelde besluiten te nemen, en stellen de andere lidstaten en de Commissie onverwijld hiervan in kennis.

4. Elke lidstaat wijst een coördinator voor de werkzaamheden van de in lid 1 bedoelde autoriteiten aan en stelt de andere lidstaten en de Commissie hiervan in kennis.

De coördinator heeft de volgende taken:

a) bevordering van een uniforme toepassing van deze richtlijn;

b) bijeenbrenging van alle informatie die voor de toepassing van deze richtlijn van nut is, zoals informatie over de toegangsvoorwaarden voor gereglementeerde beroepen in de lidstaten.

Voor de uitvoering van de onder b), bedoelde taak kan de coördinator een beroep doen op de in artikel 57 bedoelde contactpunten.

Artikel 57

Contactpunten

Elke lidstaat wijst uiterlijk op 20 oktober 2007 een contactpunt aan dat de volgende taken heeft:

a) de burgers en de contactpunten van de andere lidstaten alle informatie te verstrekken die voor de erkenning van beroepskwalificaties overeenkomstig deze richtlijn nodig is, met name informatie over de nationale wetgeving inzake beroepen en de uitoefening ervan, met inbegrip van de sociale wetgeving en, in voorkomend geval, de beroepsregels;

b) de burgers bij de uitoefening van de door deze richtlijn verleende rechten te ondersteunen, onder meer, in voorkomend geval, door samenwerking met de andere contactpunten en de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat.

Op haar verzoek stellen de contactpunten de Commissie binnen twee maanden na indiening in kennis van de resultaten in verband met de zaken die zij uit hoofde van het bepaalde onder b), behandelen.

▼M4

Artikel 58

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité voor de erkenning van beroepskwalificaties.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op twee maanden.

3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn artikel 5 bis, leden 1 tot en met 4, en artikel 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

▼B

Artikel 59

Raadpleging

De Commissie draagt op adequate wijze zorg voor de raadpleging van deskundigen van de desbetreffende beroepsgroepen, met name in de

▼B

context van het werk van het in artikel 58 bedoelde comité, en legt dit comité een uitvoerig rapport over deze raadplegingen voor.

TITEL VI

OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 60

Verslagen

1. Na 20 oktober 2007 leggen de lidstaten aan de Commissie om de twee jaar een verslag over de toepassing van het ingevoerde stelsel voor. Behalve algemene toelichtingen bevat dat verslag een statistisch overzicht van de genomen besluiten, alsmede een beschrijving van de voornaamste problemen die uit de toepassing van de richtlijn voortvloeien.

2. Na 20 oktober 2007 stelt de Commissie om de vijf jaar een verslag op over de toepassing van deze richtlijn.

Artikel 61

Afwijkingsclausule

Indien zich bij de toepassing van een bepaling van deze richtlijn voor een lidstaat op bepaalde terreinen ernstige moeilijkheden voordoen, onderzoekt de Commissie deze moeilijkheden samen met die lidstaat.

In voorkomend geval besluit de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 58, lid 2, de betrokken lidstaat toe te staan om gedurende een bepaalde periode van de toepassing van de betrokken bepaling af te wijken.

Artikel 62

Intrekking

De Richtlijnen 77/452/EEG, 77/453/EEG, 78/686/EEG, 78/687/EEG, 78/1026/EEG, 78/1027/EEG, 80/154/EEG, 80/155/EEG, 85/384/EEG, 85/432/EEG, 85/433/EEG, 89/48/EEG, 92/51/EEG, 93/16/EEG en 1999/42/EG worden met ingang van 20 oktober 2007 ingetrokken. De verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen worden geacht te verwijzen naar de onderhavige richtlijn, en laten de besluiten die op grond van de ingetrokken richtlijnen zijn aangenomen, onverlet.

Artikel 63

Omzetting

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 20 oktober 2007 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

▼B

Artikel 64

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 65

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

▼B

BIJLAGE I

Lijst van beroepsverenigingen of -organisaties die voldoen aan de voorwaarden van artikel 3, lid 2

IERLAND [1]

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland [2]
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland [2]
3. The Association of Certified Accountants [2]
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

VERENIGD KONINKRIJK

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers

---

(1) Ierse onderdanen zijn eveneens lid van de volgende verenigingen of organisaties in het Verenigd Koninkrijk:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

(2) Uitsluitend voor de controle van rekeningen.

▼B

28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼B

BIJLAGE II

Lijst van opleidingen met een bijzondere structuur bedoeld in artikel 11, onder c), ii)

1. *Opleidingen op paramedisch en sociaal-pedagogisch gebied*

De volgende opleidingen:

Duitsland:

▼M2

— zorgkundige en kinderverpleegkundige („Gesundheits- und Kinderkrankenpfleger(in)”);

▼B

— fysiotherapeut („Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)”) ([1]);

— bezigheids- en arbeidstherapeut/ergotherapeut („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut”);

— logopedist („Logopaede/Logopädin”);

— orthoptist („Orthoptist(in)”;

— van staatswege erkend pedagogisch werker („staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)”);

— van staatswege erkend orthopedagogisch werker („staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)”);

— medisch laborant („medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)”);

— radiologisch laborant („medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)”);

— medisch-technisch assistent functionele diagnostiek („medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik”);

— diergeneeskundig-technisch assistent („veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)”);

— diëtist („Diätassistent(in)”);

— farmaceutisch technicus („Pharmazieingenieur”), gegeven voor 31 maart 1994 op het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek of van de nieuwe Länder;

▼M2

_____

▼B

— spraaktherapeut („Sprachtherapeut(in)”),

▼M2

— bejaardenverzorger („Altenpflegerin und Altenpfleger”),

▼C1

overeenkomende met opleidingen met een totale duur van ten minste dertien jaar, waarvan:

— hetzij ten minste drie jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen, eventueel aangevuld met een specialisatiecyclus van één of twee jaar, afgesloten met een examen,

— hetzij ten minste tweeënhalf jaar aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen en aangevuld met een praktijkervaring van ten minste zes maanden of een beroepsstage van ten minste zes maanden aan een erkende instelling,

— hetzij ten minste twee jaar aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen en aangevuld met een praktijkervaring van ten minste één jaar of een beroepsstage van ten minste één jaar aan een erkende instelling;

▼B

Tsjechische Republiek:

([1]) Sedert 1 juni 1994 vervangt de beroepstitel „Physiotherapeut(in)” die van „Krankengymnast(in)”. Beroepsbeoefenaren die hun diploma voor die datum hebben behaald, kunnen desgewenst echter de oude titel „Krankengymnast(in)” blijven voeren.

▼B

— assistent zorg („zdravotnický asistent”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan gedurende ten minste acht jaar basisonderwijs en gedurende vier jaar een beroepsopleiding in een secundaire school voor medisch onderwijs wordt gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen;

— voedingsassistent („nutriční asistent”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan gedurende ten minste acht jaar basisonderwijs en gedurende vier jaar een beroepsopleiding in een secundaire school voor medisch onderwijs wordt gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen.

Italië

— tandtechnicus („odontotecnico”);

— opticien („ottico”),

▼C1

overeenkomende met opleidingen met een totale duur van ten minste dertien jaar, waarvan:

— hetzij ten minste drie jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen, eventueel aangevuld met een specialisatiecyclus van één of twee jaar, afgesloten met een examen,

— hetzij ten minste tweeënhalf jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen en aangevuld met een praktijkervaring van ten minste zes maanden of een beroepsstage van ten minste zes maanden aan een erkende instelling,

— hetzij ten minste twee jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen en aangevuld met een praktijkervaring van ten minste één jaar of een beroepsstage van ten minste één jaar aan een erkende instelling;

▼B

Cyprus:

— tandtechnicus („οδοντοτεχνίτης”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste 14 jaar, waarvan gedurende ten minste zes jaar basisonderwijs, zes jaar secundair onderwijs en twee jaar postsecundaire beroepsopleiding wordt gevolgd, gevolgd door één jaar beroepservaring;

— opticien („τεχνικός οπτικός”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste 14 jaar, waarvan gedurende ten minste zes jaar basisonderwijs, zes jaar secundair onderwijs en twee jaar een postsecundaire opleiding wordt gevolgd, gevolgd door één jaar beroepservaring;

Letland:

— tandheelkundig verpleegkundige („zobārstniecības māsa”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan gedurende ten minste tien jaar algemeen onderwijs en gedurende twee jaar een beroepsopleiding in een school voor medisch onderwijs wordt gevolgd, gevolgd door drie jaar beroepservaring, waarna een examen wordt afgelegd om een certificaat in dit specialisme te behalen;

— biomedisch laboratoriummedewerker („biomedicīnas laborants”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste twaalf jaar, waarvan gedurende ten minste tien jaar algemeen onderwijs en gedurende twee jaar een beroepsopleiding in een school voor medisch onderwijs wordt gevolgd, gevolgd door twee jaar beroepservaring, waarna een examen wordt afgelegd om een certificaat in dit specialisme te behalen;

— tandtechnicus („zobu tehniķis”),

▼B

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste twaalf jaar, waarvan gedurende ten minste tien jaar algemeen onderwijs en gedurende twee jaar een beroepsopleiding in een school voor medisch onderwijs wordt gevolgd, gevolgd door twee jaar beroepservaring, waarna een examen wordt afgelegd om een certificaat in dit specialisme te behalen;

— assistent fysiotherapeut („fizioterapeita asistents”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan gedurende ten minste tien jaar algemeen onderwijs en gedurende drie jaar een beroepsopleiding in een school voor medisch onderwijs wordt gevolgd, gevolgd door twee jaar beroepservaring, waarna een examen wordt afgelegd om een certificaat in dit specialisme te behalen;

Luxemburg:

— radiologisch laborant („assistant(e) technique médical(e) en radiologie”);

— medisch laborant („assistant(e) technique médical(e) de laboratoire”);

— psychiatrisch verpleegkundige („infirmier/ière psychiatrique”);

— chirurgieassistent („assistant(e) technique médical(e) en chirurgie”);

▼M2

— kinderverpleegkundige („infirmier/ière en pédiatrie”);

— anesthesie- en reanimatieverpleegkundige („infirmier/ière en anesthésie et en réanimation”);

— masseur („masseur/euse”);

▼B

— pedagogisch werker („éducateur/trice”),

▼C1

overeenkomende met opleidingen met een totale duur van ten minste dertien jaar, waarvan:

— hetzij ten minste drie jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen, eventueel aangevuld met een specialisatiecyclus van één of twee jaar, afgesloten met een examen,

— hetzij ten minste tweeënhalf jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen en aangevuld met een praktijkervaring van ten minste zes maanden of een beroepsstage van ten minste zes maanden aan een erkende instelling,

— hetzij ten minste twee jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen en aangevuld met een praktijkervaring van ten minste één jaar of een beroepsstage van ten minste één jaar aan een erkende instelling;

▼B

Nederland:

— dierenartsassistent,

▼C1

overeenkomende met opleidingen met een totale duur van ten minste dertien jaar, waarvan drie jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school (MBO-stelsel) of drie jaar beroepsopleiding in het leerlingwezen (LLW), die beide worden afgesloten met een examen.

▼B

Oostenrijk:

— speciale basisopleiding kinder- en jeugdzorg („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege”);

▼M2

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan gedurende ten minste tien jaar algemeen onderwijs en gedurende drie jaar een beroepsopleiding in een school voor verpleegkundigen wordt gevolgd, afgesloten met het behalen van een diploma na het slagen in een examen;

▼B

— speciale basisopleiding psychiatrische gezondheids- en ziekenzorg („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege”);

▼M2

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan gedurende ten minste tien jaar algemeen onderwijs en gedurende drie jaar een beroepsopleiding in een school voor verpleegkundigen wordt gevolgd, afgesloten met het behalen van een diploma na het slagen in een examen;

▼B

— contactlenzenopticien („Kontaktlinsenoptiker”);

— pedicure („Fußpfleger”);

— audicien („Hörgeräteakustiker”);

— drogist („Drogist”),

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van minstens 14 jaar, waarvan ten minste vijf jaar opleiding in een gestructureerd kader, verdeeld in een leerlingschap van ten minste drie jaar, gedeeltelijk in het bedrijf en gedeeltelijk in een instelling voor beroepsonderwijs, en een praktische opleiding in het bedrijf, afgesloten met een beroepsexamen dat het recht verleent het beroep uit te oefenen en leerlingen op te leiden;

— masseur („Masseur”),

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van 14 jaar, waarvan vijf jaar opleiding in een gestructureerd kader, bestaande uit een leerlingschap van twee jaar, een praktische opleiding van twee jaar in het bedrijf en een opleidingscursus van een jaar die wordt afgesloten met een beroepsexamen dat het recht verleent het beroep uit te oefenen en leerlingen op te leiden;

— kleuterleider („Kindergärtner/in”);

— pedagogisch werker („Erzieher”),

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van 13 jaar, waarvan vijf jaar beroepsopleiding aan een gespecialiseerde school, afgesloten met een examen;

Slowakije:

— leraar afdeling dans in basisscholen voor kunstonderwijs („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste 14,5 jaar, waarvan gedurende acht jaar basisonderwijs, gedurende vier jaar een opleiding in een gespecialiseerde secundaire school en een studiecyclus danspedagogie van vijf semesters wordt gevolgd;

— educatief medewerker in educatieve en sociale centra („vychovávatel' v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste 14 jaar, waarvan gedurende acht à negen jaar basisonderwijs en gedurende vier jaar een opleiding in een secundaire school voor pedagogie of een andere secundaire school en twee jaar aanvullend deeltijds pedagogisch onderwijs wordt gevolgd.

▼M5

— tandtechnicus („zubný technik”),

overeenkomende met een studie- en opleidingscyclus van ten minste 14 jaar, waarvan 8 of 9 jaar lager onderwijs en 4 jaar middelbaar onderwijs gevolgd door 2 jaar vervolgonderwijs in een middelbare school voor gezondheidszorg, waarna een theoretisch/praktisch examen wordt afgelegd om het bewijs van algemene ontwikkeling („maturitné vysvedčenie”) te behalen.

▼B

2. *Sector meesters („Mester/Meister/Maître") overeenkomende met opleidingen voor ambachtelijke activiteiten die niet onder titel III, hoofdstuk II, van deze richtlijn vallen*

De volgende opleidingen:

▼M5

_____

▼B

Duitsland:

— opticien („Augenoptiker");

— tandtechnicus („Zahntechniker");

▼M2

— prothese-/orthesetechnicus („Orthopädietechniker");

▼B

— audicien („Hörgeräte-Akustiker");

▼M2

_____

▼B

— orthopedisch schoenmaker („Orthopädieschuhmacher");

Luxemburg:

— opticien („opticien");

— tandtechnicus („mécanicien dentaire");

— audicien („audioprothésiste");

— prothese/orthesemaker-bandagist („mécanicien orthopédiste/bandagiste");

— orthopedisch schoenmaker („orthopédiste-cordonnier"),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van 14 jaar, waarvan ten minste vijf jaar opleiding in een gestructureerd kader, gedeeltelijk in het bedrijf en gedeeltelijk aan de instelling voor beroepsonderwijs, afgesloten met een examen dat met succes moet worden afgelegd om een als ambachtelijk beschouwde activiteit als zelfstandige of als werknemer met een vergelijkbaar verantwoordelijkheidsniveau te mogen uitoefenen;

Oostenrijk:

— bandagist („Bandagist");

— korsettenmaker („Miederwarenerzeuger");

— opticien („Optiker");

— orthopedisch schoenmaker („Orthopädieschuhmacher");

— prothesemaker („Orthopädietechniker");

— tandtechnicus („Zahntechniker");

— tuinier („Gärtner"),

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van ten minste 14 jaar, waarvan ten minste vijf jaar opleiding in een gestructureerd opleidingskader, verdeeld in een leerlingschap van ten minste drie jaar, gedeeltelijk in het bedrijf en gedeeltelijk in een instelling voor beroepsonderwijs, en een praktische opleiding in het bedrijf van ten minste twee jaar, afgesloten met een meestersexamen dat het recht verleent het beroep uit te oefenen, leerlingen op te leiden en de titel „Meister" te voeren;

de meestersopleidingen in de sectoren land- en bosbouw, met als specialisatie:

— meester in de landbouw („Meister in der Landwirtschaft");

— meester in de landbouwhuishoudkunde („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft");

▼B

— meester in de tuinbouw („Meister im Gartenbau”);

— meester in de groentekwekerij („Meister im Feldgemüsebau”);

— meester in de ooftkunde en fruitverwerking („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung”);

— meester in de wijnbouw en wijnbereiding („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft”);

— meester in de melk- en zuivelbereiding („Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft”);

— meester in de paardenfokkerij („Meister in der Pferdewirtschaft”);

— meester in de visserij („Meister in der Fischereiwirtschaft”);

— meester in de pluimveehouderij („Meister in der Geflügelwirtschaft”);

— meester in de bijenteelt („Meister in der Bienenwirtschaft”);

— meester in de bosbouw („Meister in der Forstwirtschaft”);

— meester in de bosaanleg en -beheer („Meister in der Forstgarten- und Forstpflegewirtschaft”);

— meester in de opslag van landbouwproducten („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung”),

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van minstens 15 jaar, waarvan ten minste zes jaar opleiding in een gestructureerd kader, verdeeld in een leerlingschap van ten minste drie jaar, gedeeltelijk in het bedrijfsleven en gedeeltelijk in een instelling voor beroepsonderwijs, en een praktische opleiding van ten minste drie jaar in het bedrijf, afgesloten met een erkend examen dat betrekking heeft op het beroep en dat het recht verleent leerlingen op te leiden en de titel „Meister” te voeren;

Polen:

— leraar praktische beroepsopleiding („nauczyciel praktycznej nauki zawodu”),

overeenkomende met een studiecyclus van

i) hetzij acht jaar basisonderwijs en vijf jaar beroepsopleiding in het secundair onderwijs of vijf jaar opleiding in het daarmee gelijkgesteld secundair onderwijs in een bepaald vakgebied, gevolgd door een cursus pedagogie met een totale duur van ten minste 150 uur, een cursus veiligheid en hygiëne op het werk en twee jaar beroepservaring in het te onderwijzen beroep;

ii) hetzij acht jaar basisonderwijs en vijf jaar beroepsopleiding in het secundair onderwijs en een einddiploma van een postsecundaire school voor pedagogisch en technisch onderwijs;

iii) hetzij acht jaar basisonderwijs en twee tot drie jaar beroepsopleiding in het secundair onderwijs en ten minste drie jaar beroepservaring, waarvoor een certificaat van de graad van meester in het bewuste beroep wordt afgegeven, gevolgd door een cursus pedagogie van ten minste 150 uur;

Slowakije:

— meester in het beroepsgericht onderwijs („majster odbornej výchovy”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste twaalf jaar, waarvan gedurende acht jaar basisonderwijs en gedurende vier jaar een beroepsopleiding wordt gevolgd (voltijds secundair beroepsonderwijs en/of leerlingwezen in de betrokken (soortgelijke) beroepsopleiding of een studiecyclus in het kader van het leerlingwezen), gevolgd door ten minste drie jaar beroepservaring in het gebied waarin hij/zij de opleiding op school of in het leerlingwezen heeft voltooid en een aanvullende pedagogische studie aan de faculteit pedagogie of aan een technische universiteit, of een studiecyclus bestaande uit een volledige secundaire studiecyclus en leerlingwezen in de betrokken (soortgelijke) beroepsopleiding of een studiecyclus in het kader van het leerlingwezen, gevolgd door ten minste drie jaar beroepservaring in het gebied waarin hij/zij de opleiding op school of in het leerlingwezen heeft voltooid en een aanvullende studie pedagogie aan de faculteit pedagogie, of per 1 sep-

▼B

tember 2005 een gespecialiseerde opleiding op het gebied van de speciale pedagogie in de methodologiecentra voor meesters in het beroepsgericht onderwijs in de speciale scholen, zonder aanvullende pedagogische studie.

▼M2

2 bis. *Meesteropleidingen („Meister/Maître") (algemeen onderwijs en beroepsopleiding, afgesloten met het behalen van de titel van meester) in de volgende beroepen:*

Duitsland:

— metaalconstructeur („Metallbauer");

— chirurgische-instrumentenmaker („Chirurgiemechaniker");

— carrosserie- en voertuigbouwer („Karosserie- und Fahrzeugbauer");

— automonteur („Kraftfahrzeugtechniker");

— fiets- en motorfietsmonteur („Zweiradmechaniker");

— constructeur van koelinstallaties („Kälteanlagenbauer");

— informatietechnicus („Informationstechniker");

— landbouwmachinemonteur („Landmaschinenmechaniker");

— wapensmid („Büchsenmacher");

— blikslager („Klempner");

— installateur en verwarmingsmonteur („Installateur und Heizungsbauer")

— elektricien („Elektrotechniker");

— elektromachinebouwer („Elektromaschinenbauer");

— scheeps- en botenbouwer („Boots- und Schiffbauer");

— metselaar en betonwerker („Maurer und Betonbauer");

— kachelsmid en installateur van heteluchtverwarming („Ofen- und Luftheizungsbauer");

— timmerman („Zimmerer");

— dakdekker („Dachdecker");

— stratenmaker („Straßenbauer");

— vakman op het gebied van warmte- , koude- en geluidsisolatie („Wärme-, Kälte- und Schallschutzisolierer");

— putdelver („Brunnenbauer");

— steenhouwer („Steinmetz und Steinbildhauer");

— stukadoor („Stuckateur");

— schilder en lakwerker („Maler und Lackierer");

— steigerbouwer („Gerüstbauer");

— schoorsteenveger („Schornsteinfeger");

— fijnmechanicus („Feinwerkmechaniker");

— schrijnwerker („Tischler");

— touwslager („Seiler");

— bakker („Bäcker");

— banketbakker („Konditor");

— slager („Fleischer");

— kapper („Frisör");

— glazenmaker („Glaser");

— glasblazer en glasinstrumentenmaker („Glasbläser und Glasapparatebauer");

▼M2

— vulkanisatietechnicus en bandenreparateur („Vulkaniseur und Reifenmechaniker”);

Luxemburg:

— bakker/banketbakker („boulanger-pâtissier”);

— banketbakker/chocolatier/suikerbakker/ijsbereider („pâtissier-chocolatier-confiseur-glacier”);

— slager („boucher-charcutier”);

— paardenslager („boucher-charcutier-chevalin”);

— traiteur („traiteur”);

— molenaar („meunier”);

— kleermaker/modeontwerper („tailleur-couturier”);

— hoedenmaker („modiste-chapelier”);

— bontwerker („fourreur”);

— laarzen- en schoenmaker („bottier-cordonnier”);

— klok- en horlogemaker („horloger”);

— juwelier/edelsmid („bijoutier-orfèvre”);

— kapper („coiffeur”);

— schoonheidsspecialist („esthéticien”);

— algemeen monteur („mécanicien en mécanique générale”);

— installateur van personen- en goederenliften, roltrappen en transportsystemen („installateur d'ascenseurs, de monte-charges, d'escaliers mécaniques et de matériel de manutention”);

— wapensmid („armurier”);

— ijzersmid („forgeron”);

— monteur: industrie- en bouwmachines en -materieel („mécanicien de machines et de matériels industriels et de la construction”);

— (elektronica)monteur: auto's en motorfietsen („mécanicien-électronicien d'autos et de motos”);

— carrosseriebouwer en -reparateur („constructeur réparateur de carosseries”);

— autospuiter/uitdeuker („débosseleur-peintre de véhicules automoteurs”);

— spoeler („bobineur”);

— elektronicamonteur: audiovisuele installaties en apparaten („électronicien d'installations et d'appareils audiovisuels”);

— kabelnetwerkmonteur („constructeur réparateur de réseaux de télédistribution”);

— elektronicamonteur: kantoormachines en computers („électronicien en bureautique et en informatique”);

— monteur: landbouw- en wijnbouwmachines en -materieel („mécanicien de machines et de matériel agricoles et viticoles”);

— kopersmid („chaudronnier”);

— galvaniseur („galvaniseur”);

— autotaxateur („expert en automobiles”);

— bouwondernemer („entrepreneur de construction”);

— bestratingsaannemer („entrepreneur de voirie et de pavage”);

— legger van ondervloeren („confectionneur de chapes”);

— aannemer: warmte- en geluidsisolatie en dichtingswerken („entrepreneur d'isolations thermiques, acoustiques et d'étanchéité”);

▼M2

— sanitair- en verwarmingsinstallateur („installateur de chauffage-sanitaire”);

— koelinstallateur („installateur frigoriste”);

— elektricien („électricien”);

— lichtreclame-installateur („installateur d'enseignes lumineuses”);

— elektronicamonteur: communicatie- en informatietechnologie („électronicien en communication et en informatique”);

— installateur van alarm- en beveiligingssystemen („installateur de systèmes d'alarmes et de sécurité”);

— timmerman/meubelmaker („menuisier-ébéniste”);

— parketlegger („parqueteur”);

— monteur van geprefabriceerde bouwonderdelen („poseur d'éléments préfabriqués”);

— vervaardiger/installateur van rolluiken, zonweringen en markiezen („fabricant poseur de volets, de jalousies, de marquises et de store”);

— aannemer: metalen constructiewerken („entrepreneur de constructions métalliques”);

— ovenbouwer („constructeur de fours”);

— dakdekker/blikslager („couvreur-ferblantier”);

— timmerman („charpentier”);

— marmerwerker/steenhouwer („marbrier-tailleur de pierres”);

— tegelzetter („carreleur”);

— plafonneerder/gevelwerker („plafonneur-façadier”);

— binnenschilder („peintre-décorateur”);

— glazenmaker/spiegelmaker („vitrier-miroitier”);

— behanger („tapissier-décorateur”);

— bouwer/installateur van haarden en tegelovens („constructeur poseur de cheminées et de poêles en faïence”);

— drukker („imprimeur”);

— mediatechnicus („opérateur média”);

— zeefdrukker („sérigraphe”);

— boekbinder („relieur”);

— medische- en chirurgische-instrumententechnicus („mécanicien de matériel médico-chirurgical”);

— autorij-instructeur („instructeur de conducteurs de véhicules automoteurs”);

— vervaardiger/installateur van metalen gevelbekleding en dakbedekking („fabricant poseur de bardages et toitures métalliques”);

— fotograaf („photographe”);

— vervaardiger/reparateur van muziekinstrumenten („fabricant réparateur d'instruments de musique”);

— zweminstructeur („instructeur de natation”);

Oostenrijk:

— bouwmeester m.b.t. de uitvoerende werkzaamheden („Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”);

— bakker („Bäcker”);

— meester-putdelver („Brunnenmeister”);

— dakdekker („Dachdecker”);

— elektrotechniek („Elektrotechnik”);

▼M2

— slager („Fleischer”);

— kapper en pruikenmaker (stilist) („Friseur und Perückenmacher (Stylist)”);

— technicus: sanitaire en gasinstallaties („Gas- und Sanitärtechnik”);

— glazenmaker („Glaser”);

— glaslegger en vlakglasslijper („Glasbeleger und Flachglasschleifer”);

— glasblazer en glasinstrumentenmaker („Glasbläser und Glasinstrumentenerzeugung”);

— holglasslijper en -veredelaar (verbonden ambachtelijke werkzaamheden) („Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler (verbundenes Handwerk)”);

— ovenbouwer („Hafner”);

— verwarmingstechniek („Heizungstechnik”);

— ventilatietechniek (verbonden ambachtelijke werkzaamheden) („Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)”);

— koel- en klimaatregelingstechniek („Kälte- und Klimatechnik”);

— communicatie-elektronica („Kommunikationselektronik”);

— banketbakker, inclusief de vervaardiging van taaitaai (peperkoek), suikerwerk, consumptie-ijs en chocolade („Konditor (Zuckerbäcker) einschl. der Lebzelter und der Kanditen- Gefrorenes- und Schokoladewarenerzeugung”);

— autotechniek („Kraftfahrzeugtechnik”);

— carrosseriebouwer, inclusief het uitdeuken en spuiten van auto's (verbonden ambachtelijke werkzaamheden) („Karosseriebauer einschl. Karosseriespengler u. -lackierer (verbundenes Handwerk)”);

— kunststofverwerking („Kunststoffverarbeitung”);

— huisschilder („Maler und Anstreicher”);

— lakwerker („Lackierer”);

— vergulder en maker van versieringen („Vergolder und Staffierer”);

— vervaardiging van naam- en uithangborden (verbonden ambachtelijke werkzaamheden) („Schilderherstellung (verbundenes Handwerk)”);

— mechatronicus: elektromachinebouw en automatisering („Mechatroniker f. Elektromaschinenbau u. Automatisierung”);

— mechatronicus: elektronica („Mechatroniker f. Elektronik”);

— kantoorautomatisering en informaticasystemen („Büro- und EDV-Systemtechnik”);

— mechatronicus: machine- en fabricagetechnologie („Mechatroniker f. Maschinen- und Fertigungstechnik”);

— mechatronicus: medische apparatuur (verbonden ambachtelijke werkzaamheden) („Mechatroniker f. Medizingerätetechnik (verbundenes Handwerk)”);

— oppervlaktetechniek („Oberflächentechnik”);

— metaaldesign (verbonden ambachtelijke werkzaamheden) („Metalldesign (verbundenes Handwerk)”);

— slotenmaker („Schlosser”);

— smid („Schmied”);

— technicus: landbouwmachines („Landmaschinentechnik”);

— loodgieter („Spengler”);

— kopersmid (verbonden ambachtelijke werkzaamheden) („Kupferschmied (verbundenes Handwerk)”);

▼M2

— meester-steenhouwer, inclusief vervaardiging van kunststeen en terrazzo („Steinmetzmeister einschl. Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher”);

— stukadoor („Stukkateur und Trockenausbauer”);

— schrijnwerker („Tischler”);

— maquettebouwer („Modellbauer”);

— kuiper („Binder”);

— draaier („Drechsler”);

— botenbouwer („Bootsbauer”);

— beeldhouwer (verbonden ambachtelijke werkzaamheden) („Bildhauer (verbundenes Handwerk)”);

— vulkanisatietechnicus („Vulkaniseur”);

— wapensmid (inclusief wapenhandel) („Waffengewerbe (Büchsenmacher) einschl. des Waffenhandels”);

— warmte-, koude-, geluids- en brandisolatie („Wärme- Kälte- Schall- und Branddämmer”);

— meester-timmerman m.b.t. de uitvoerende werkzaamheden („Zimmermeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”)

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan ten minste drie jaar opleiding in een gestructureerd kader, gedeeltelijk in het bedrijf en gedeeltelijk in een instelling voor beroepsonderwijs, afgesloten met een examen en met een theoretische en praktische opleiding van ten minste één jaar tot volledig geschoold vakman. Het behalen van het meestersdiploma verleent het recht om als zelfstandige beroepsbeoefenaar te werken, leerlingen op te leiden en de titel „Meister/Maître” te voeren.

▼B

3. *Maritieme sector*

▼M3

a) Zeevaart

De volgende opleidingen:

Letland:

— boordwerktuigkundige elektrotechniek („kuģu elektromehāniķis”),

— verantwoordelijke voor de koelinstallaties („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”);

Nederland:

— VTS-functionaris;

overeenkomende met de volgende opleidingen:

— in Letland:

i) voor de boordwerktuigkundige elektrotechniek („kuģu elektromehāniķis”),

1. een persoon van 18 jaar of ouder.

2. overeenkomende met een studiecyclus van in het totaal ten minste twaalf jaar en zes maanden, waarvan ten minste negen jaar basisonderwijs en drie jaar beroepsonderwijs. Bovendien moet de betrokkene ten minste zes maanden op zee als elektrotechnicus of assistent van een elektrotechnisch ingenieur werken aan boord van een schip met een generatorvermogen van meer dan 750 kW. De beroepsopleiding wordt afgesloten met een bijzonder examen, afgenomen door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig het door het ministerie van Vervoer goedgekeurde opleidingsprogramma.

ii) voor de verantwoordelijke voor de koelinstallaties („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”),

1. een persoon van 18 jaar of ouder.

▼M3

2. overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan ten minste negen jaar basisonderwijs en drie jaar beroepsonderwijs. Bovendien moet de betrokkene ten minste twaalf maanden als assistent van een expert in koelingsaangelegenheden op zee hebben gewerkt. De beroepsopleiding wordt afgesloten met een bijzonder examen, afgenomen door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig het door het Ministerie van Vervoer goedgekeurde opleidingsprogramma.

— in Nederland:

Een onderwijscyclus met een totale duur van ten minste 15 jaar, waarvan ten minste drie jaar hoger beroepsonderwijs (HBO) of middelbaar beroepsonderwijs (MBO), gevolgd door landelijke en regionale specialisatieopleidingen die elk ten minste twaalf weken theoretische opleidingen omvatten en met een examen worden afgesloten.

▼B

b) Zeevisserij

De volgende opleidingen:

Duitsland:

— kapitein BG visserij („Kapitän BG/Fischerei”);

— kapitein BLK visserij („Kapitän BLK/Fischerei”);

— zeevaartkundig scheepsofficier BGW visserij („nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei”);

— zeevaartkundig scheepsofficier BK visserij („nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei”);

Nederland:

— stuurman werktuigkundige V;

— werktuigkundige IV visvaart;

— stuurman IV visvaart;

— stuurman werktuigkundige VI,

overeenkomende met de volgende opleidingen:

— in Duitsland, een opleiding van in totaal 14 à 18 jaar, waarvan drie jaar basisberoepsopleiding en een jaar dienst op zee, gevolgd door een à twee jaar gespecialiseerde beroepsopleiding, eventueel aangevuld met twee jaar praktijkervaring in navigatie;

— in Nederland, een onderwijscyclus van 13 tot 15 jaar, waarvan ten minste twee jaar aan een gespecialiseerde instelling voor beroepsonderwijs, aangevuld met twaalf maanden praktijkervaring,

die erkend zijn in het kader van het Verdrag van Torremolinos (Internationaal Verdrag van 1977 voor de beveiliging van vissersvaartuigen).

4. *Technische sector*

De volgende opleidingen:

Tsjechische Republiek:

— erkend technicus, erkend bouwer („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel”),

overeenkomende met een beroepsopleiding met een totale duur van ten minste negen jaar, bestaande uit vier jaar secundair technisch onderwijs afgesloten met een „maturitní zkouška”-examen (secundaire technische school) en vijf jaar beroepservaring, afgesloten met een test inzake de beroepsbekwaamheden die nodig zijn voor het uitoefenen van de gekozen beroepsactiviteiten in de bouwsector (overeenkomstig Wet nr. 50/1976 Sb. (de Wet op de bouwsector) en Wet nr. 360/1992 Sb.);

— bestuurder van een spoorvoertuig („fyzická osoba řídící drážní vozidlo”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste twaalf jaar, waarvan gedurende ten minste acht jaar basisonderwijs en gedurende vier jaar een beroepsopleiding in het secundair onderwijs wordt gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen en afge-

▼B

sloten door een staatsexamen betreffende de aandrijvingskracht van voertuigen;

— onderhoudsmonteur spoorwegen („drážní revizní technik”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste twaalf jaar, waarvan gedurende ten minste acht jaar basisonderwijs en gedurende ten minste vier jaar een beroepsopleiding in een secundaire school voor onderwijs op het gebied van werktuigen en elektronica wordt gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen;

— rij-instructeur („učitel autoškoly”),

een persoon van 24 jaar of ouder, die een studiecyclus heeft voltooid overeenkomende met een totale duur van ten minste twaalf jaar, waarvan gedurende ten minste acht jaar basisonderwijs en gedurende ten minste vier jaar een beroepsopleiding in een secundaire school voor onderwijs op het gebied van verkeer of werktuigen wordt gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen;

— technisch ambtenaar belast met de autokeuring („kontrolní technik STK”),

een persoon van 21 jaar of ouder, die een studiecyclus heeft voltooid overeenkomende met een totale duur van ten minste 12 jaar, waarvan gedurende ten minste 8 jaar basisonderwijs en gedurende ten minste 4 jaar een beroepsopleiding in een secundaire school wordt gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen. Vervolgens ten minste 2 jaar technische praktijkervaring; een rijbewijs; een blanco strafblad; een speciale opleiding tot technisch ambtenaar van ten minste 120 uur, waarvoor met goed gevolg examen moet zijn afgelegd;

— monteur belast met de controle van de uitlaatgassen van wagens („mechanik měření emisí”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste twaalf jaar, waarvan gedurende ten minste acht jaar basisonderwijs en ten minste vier jaar een beroepsopleiding in een secundaire school wordt gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen. Kandidaten moeten bovendien ten minste drie jaar technische praktijkles hebben gevolgd en een speciale opleiding van acht uur volgen voor de functie van monteur belast met de controle van de uitlaatgassen van wagens en hierover met goed gevolg examen hebben afgelegd;

— kapitein Klasse I („Kapitán I. třídy”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste 15 jaar, waarvan gedurende acht jaar basisonderwijs en gedurende drie jaar een beroepsopleiding wordt gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen en met een examen waarvoor een bekwaamheidsattest wordt afgegeven. Na de beroepsopleiding volgt vier jaar beroepservaring, afgesloten met een examen;

— restaurateur van monumenten die kunstambachtelijke werken zijn („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van twaalf jaar, mits de opleiding restauratie een volledige opleiding in het secundair technisch onderwijs omvat; of een opleiding van tien tot twaalf jaar in een met restauratie verband houdende studiecyclus, plus vijf jaar beroepservaring indien een volledige opleiding in het secundair technisch onderwijs is gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen, of acht jaar beroepservaring indien een opleiding in het secundair technisch onderwijs is gevolgd die wordt afgesloten met een eindexamen in het kader van het leerlingwezen;

— restaurateur van kunstwerken die geen monumenten zijn en die zich bevinden in de collecties van musea en galerieën, en van andere objecten van culturele waarde („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van twaalf jaar, plus vijf jaar beroepservaring indien een volledige opleiding restauratie in het secundair technisch onderwijs is gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen;

— afvalbeheerder („odpadový hospodář”),

▼B

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste twaalf jaar, waarvan gedurende ten minste acht jaar basisonderwijs en gedurende ten minste vier jaar een beroepsopleiding in het secundair onderwijs wordt gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen en ten minste vijf jaar ervaring in de sector afvalbeheer gedurende de laatste tien jaar;

— beheerder springstoftechnologie („technický vedoucí odstřelů”),

overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste twaalf jaar, waarvan gedurende ten minste acht jaar basisonderwijs en ten minste vier jaar een beroepsopleiding in een secundaire school wordt gevolgd, afgesloten met het „maturitní zkouška”-examen,

en gevolgd door

twee jaar als ondergrondse schietmeester en één jaar als bovengrondse schietmeester, waarvan een half jaar als assistent-schietmeester;

een studiecyclus van 100 uur theoretische en praktische opleiding, gevolgd door een examen voor de bevoegde mijnendienst van het district;

een half jaar of meer beroepservaring in het plannen en uitvoeren van grootschalige schietwerken;

een studiecyclus van 32 uur theoretische en praktische opleiding, gevolgd door een examen voor de Mijnendienst van Tsjechië;

▼M2

———————

▼B

Letland:

— assistent-treinbestuurder („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs”),

een persoon van 18 jaar of ouder; overeenkomende met een studiecyclus met een totale duur van ten minste twaalf jaar, waarvan gedurende ten minste acht jaar basisonderwijs en ten minste vier jaar een beroepsopleiding wordt gevolgd. Beroepsopleiding afgesloten met een speciaal examen, afgenomen door een werkgever. Een bekwaamheidsattest voor vijf jaar afgegeven door een bevoegde instantie;

Nederland:

— gerechtsdeurwaarder;

— tandprotheticus,

overeenkomende met een onderwijs- en beroepsstudiecyclus met een totale duur van:

i) in het geval van de gerechtsdeurwaarder: 19 jaar, waarvan acht jaar verplicht schoolonderwijs gevolgd door acht jaar voortgezet onderwijs dat vier jaar technisch onderwijs omvat, afgesloten met een staatsexamen, en aangevuld met drie jaar theorieonderwijs en praktijkgerichte opleiding toegespitst op de uitoefening van het beroep;

ii) in het geval van de tandprotheticus: ten minste 15 jaar voltijds en drie jaar deeltijds onderwijs, waarvan acht jaar basisonderwijs, vier jaar algemeen vormend secundair onderwijs en drie jaar beroepsgerichte opleiding, waaronder een theoretische en praktische opleiding tot tandtechnicus, aangevuld met drie jaar deeltijdse opleiding tot tandprotheticus, die wordt afgesloten met een examen;

Oostenrijk:

— bosbouwkundig ambtenaar („Förster”);

— technisch adviseur („technisches Büro”);

— adviseur uitzendarbeid („Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe”);

— arbeidsbemiddelaar („Arbeitsvermittlung”);

— beleggingsadviseur („Vermögensberater”);

— privé-detective („Berufsdetektiv”);

— bewakingsagent („Bewachungsgewerbe”);

▼B

— vastgoedmakelaar („Immobilienmakler”);

— vastgoedbeheerder („Immobilienverwalter”);

— projectontwikkelaar („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer”);

— incassoagent („Inkassobüro/Inkassoinstitut”),

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van ten minste 15 jaar, waarvan acht jaar verplicht schoolonderwijs gevolgd door ten minste vijf jaar voortgezet technisch of handelsonderwijs, afgesloten met een technisch of commercieel eindexamen, aangevuld met ten minste twee jaar opleiding in het bedrijf afgesloten met een beroepsexamen;

— verzekeringsadviseur („Berater in Versicherungsangelegenheiten”),

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van 15 jaar, waarvan zes jaar opleiding in een gestructureerd kader, verdeeld in een leerlingschap van drie jaar en een drie jaar beroepspraktijk en -opleiding in het bedrijf, afgesloten met een examen;

— bouwtechnicus/planning en technische berekeningen („planender Baumeister”);

— meester-timmerman/planning en technische berekeningen („planender Zimmermeister”),

overeenkomende met een onderwijs- en studiecyclus met een totale duur van ten minste 18 jaar, waarvan ten minste negen jaar beroepsopleiding verdeeld in vier jaar secundair technisch onderwijs en vijf jaar beroepspraktijk en -opleiding in het bedrijf afgesloten met een beroepsexamen dat het recht verleent het beroep uit te oefenen en leerlingen op te leiden, voorzover deze opleiding betrekking heeft op het recht bouwplannen op te stellen, technische berekeningen uit te voeren en toezicht te houden op bouwactiviteiten („het Maria-Theresiavoorrecht”);

— bedrijfsboekhouder („Gewerblicher Buchhalter”), krachtens de Gewerbeordnung van 1994 (Wet van 1994 betreffende handel, ambacht en industrie);

— zelfstandig boekhouder („Selbständiger Buchhalter”), krachtens het Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe van 1999 (Wet van 1999 betreffende de beroepen in de openbare accountancy);

Polen:

— technisch ambtenaar belast met de autokeuring in een basiskeuringsstation („diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań”),

overeenkomende met acht jaar basisonderwijs en vijf jaar technisch onderwijs op het gebied van voertuigen in een secundaire school, en drie jaar praktijkervaring in een keuringsstation of in een garage met inbegrip van een basisopleiding van 51 uur op het gebied van autokeuring en het afleggen van een bekwaamheidsproef;

— technisch ambtenaar belast met de autokeuring in het keuringsstation van het district („diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów”),

overeenkomende met acht jaar basisonderwijs en vijf jaar technisch onderwijs op het gebied van voertuigen in een secundaire school, en vier jaar praktijkervaring in een keuringsstation of in een garage met inbegrip van een basisopleiding op het gebied van autokeuring (51 uur) en het afleggen van een bekwaamheidsproef;

— technisch ambtenaar belast met de autokeuring in een autokeuringsstation („diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów”),

overeenkomende met:

i) acht jaar basisonderwijs en vijf jaar technisch onderwijs op het gebied van voertuigen in een secundaire school en een met bewijzen gestaafde praktijkervaring van vier jaar in een keuringsstation of in een garage dan wel

ii) acht jaar basisonderwijs en vijf jaar technisch onderwijs in een secundaire school op een ander gebied dan dat van voertuigen en een met

▼B

bewijzen gestaafde praktijkervaring van acht jaar in een keuringsstation of in een garage, met in het totaal 113 uur volledige opleiding met inbegrip van basis- en gespecialiseerde opleiding, met examens na elk opleidingsonderdeel.

De duur in uren en de algemene strekking van de bijzondere opleidingen in het kader van de volledige opleidingen voor technisch ambtenaar zijn apart vermeld in de verordening van de minister voor Infrastructuur van 28 november 2002 inzake gedetailleerde eisen voor technische ambtenaren (Staatsblad 2002, nr. 208, punt 1769);

— spoorwegverkeersleider („dyżurny ruchu”),

overeenkomende met acht jaar basisonderwijs en vier jaar beroepsopleiding in een secundaire school, met vervoer per spoor als specialisatie, plus een studiecyclus van 45 dagen ter voorbereiding op het werk van spoorwegverkeersleider en het afleggen van een bekwaamheidsproef, of overeenkomende met acht jaar basisonderwijs en vijf jaar beroepsopleiding in een secundaire school met vervoer per spoor als specialisatie, plus een studiecyclus van 63 dagen ter voorbereiding op het werk van spoorwegverkeersleider en het afleggen van een bekwaamheidsproef.

5. *Opleidingen die in het Verenigd Koninkrijk zijn goedgekeurd als „National Vocational Qualifications” of als „Scottish Vocational Qualifications”*

De volgende opleidingen:

— erkend dierverpleger/-verpleegster („listed veterinary nurse”);

— elektrotechnisch mijningenieur („mine electrical engineer”);

— werktuigbouwkundig mijningenieur („mine mechanical engineer”);

— gebitstherapeut („dental therapist”);

— gebitshygiënist („dental hygienist”);

— opticien („dispensing optician”);

— veiligheidsopzichter mijnen („mine deputy”);

— functionaris belast met insolventiezaken („insolvency practitioner”);

— erkend opsteller van overdrachtsakten („licensed conveyancer”);

▼M3

_____

▼B

— gediplomeerd technisch beheerder afvalverwerking („certified technically competent person in waste management”),

die leiden tot kwalificaties die als „National Vocational Qualifications” (NVQ) of, in Schotland, als „Scottish Vocational Qualifications” zijn goedgekeurd en die behoren tot de niveaus 3 en 4 van het „National Framework of Vocational Qualifications” van het Verenigd Koninkrijk.

Deze niveaus komen overeen met de volgende omschrijvingen:

— niveau 3: bekwaamheid om een groot aantal uiteenlopende werkzaamheden uit te voeren in zeer diverse omstandigheden, meestal met een complex karakter en geen routinewerk. Er is een grote verantwoordelijkheid en zelfstandigheid aan verbonden en vaak wordt verlangd dat men toezicht uitoefent op of leiding geeft aan anderen;

— niveau 4: bekwaamheid om een groot aantal complexe, technische of gespecialiseerde werkzaamheden uit te voeren in zeer diverse omstandigheden en met een hoge mate van persoonlijke verantwoordelijkheid en zelfstandigheid. Vaak is men verantwoordelijk voor het werk van anderen en voor de toewijzing van de middelen.

▼B

BIJLAGE III

Lijst van gereglementeerd onderwijs en gereglementeerde opleidingen bedoeld in artikel 13, lid 2, derde alinea

Verenigd Koninkrijk:

De gereglementeerde opleidingen die leiden tot de kwalificaties die als „National Vocational Qualifications" (NVQ) of, in Schotland, als „Scottish Vocational Qualifications" zijn goedgekeurd en die behoren tot de niveaus 3 en 4 van het „National Framework of Vocational Qualifications" van het Verenigd Koninkrijk.

Deze niveaus komen overeen met de volgende omschrijvingen:

— niveau 3: bekwaamheid om een groot aantal uiteenlopende werkzaamheden uit te voeren in zeer diverse omstandigheden, meestal met een complex karakter en geen routinewerk. Er is een grote verantwoordelijkheid en zelfstandigheid aan verbonden en vaak wordt verlangd dat men toezicht uitoefent op of leiding geeft aan anderen;

— niveau 4: bekwaamheid om een groot aantal complexe, technische of gespecialiseerde werkzaamheden uit te voeren in zeer diverse omstandigheden en met een hoge mate van persoonlijke verantwoordelijkheid en zelfstandigheid. Vaak is men verantwoordelijk voor het werk van anderen en voor de toewijzing van middelen.

Duitsland:

De volgende gereglementeerde opleidingen:

— de gereglementeerde opleidingen die voorbereiden op de beroepen van technisch assistent („technische(r) Assistent(in)") en commercieel assistent („kaufmännische(r) Assistent(in)"), op de sociale beroepen („soziale Berufe") en op het beroep van adem-, spraak- en stemleraar met een staatsdiploma („staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)"), met een totale duur van ten minste 13 jaar, die impliceren dat de eerste cyclus van het secundair onderwijs („mittlerer Bildungsabschluss") met succes werd voltooid en het volgende omvatten:

  i) hetzij ten minste drie jaar [1] beroepsopleiding aan een vakschool („Fachschule") die met een examen wordt afgesloten, eventueel aangevuld met een specialisatiecyclus van een of twee jaar die eveneens met een examen wordt afgesloten;

  ii) hetzij ten minste tweeënhalf jaar beroepsleiding aan een vakschool („Fachschule") die met een examen wordt afgesloten, aangevuld met ten minste zes maanden praktijkervaring of ten minste zes maanden beroepsgerichte stage in een erkende instelling;

  iii) hetzij ten minste twee jaar beroepsopleiding aan een vakschool („Fachschule") die met een examen wordt afgesloten, aangevuld met ten minste een jaar praktijkervaring of ten minste een jaar beroepsgerichte stage in een erkende instelling;

— de gereglementeerde opleidingen voor de beroepen van door de staat erkend („staatlich geprüfte(r)") technicus („Techniker(in)"), bedrijfseconoom („Betriebswirte(in)"), ontwerper („Gestalter(in)") en gezinsverzorger („Familienpfleger(in)"), met een totale duur van ten minste 16 jaar, die impliceren dat het verplichte schoolonderwijs of een gelijkwaardige opleiding (van ten minste negen jaar) met succes is voltooid en dat een opleiding aan een vakschool („Berufsschule") van ten minste drie jaar met succes is voltooid, en die na een praktijkervaring van ten minste twee jaar een opleiding van ten minste twee jaar voltijds of van een gelijkwaardige duur deeltijds omvatten;

— de gereglementeerde opleidingen en de gereglementeerde vervolgopleidingen, met een totale duur van ten minste 15 jaar, die gewoonlijk impliceren dat het verplichte schoolonderwijs (ten minste negen jaar) en een beroepsopleiding (doorgaans drie jaar) met succes zijn voltooid en die gewoonlijk ten minste twee jaar (doorgaans drie jaar) praktijkervaring omvatten alsook een examen in het kader van de vervolgopleiding, ter voorbereiding waarvan gewoonlijk begeleidende opleidingsmaatregelen worden genomen, hetzij naast de praktijkervaring (ten minste 1 000uur), hetzij voltijds (ten minste een jaar).

---

[1] De minimumduur kan van drie tot twee jaar worden gereduceerd indien de betrokkene in het bezit is van de kwalificatie die nodig is om te worden toegelaten tot de universiteit („Abitur") (13 jaar voorafgaande opleiding) of van de kwalificatie die nodig is om te worden toegelaten tot de „Fachhochschule" („Fachhochschulreife") (dit is twaalf jaar voorafgaande opleiding).

▼B

De Duitse autoriteiten verstrekken de Commissie en de overige lidstaten een lijst van de opleidingscycli waarop deze bijlage betrekking heeft.

Nederland:

▼M2

Gereglementeerde opleidingen die overeenkomen met kwalificatieniveau 3 of 4 van het Centraal register beroepsopleidingen, dat is ingesteld bij de Wet educatie en beroepsonderwijs, of oudere opleidingen waarvan het niveau met deze kwalificatieniveaus gelijkgesteld is.

De niveaus 3 en 4 van de kwalificatiestructuur komen overeen met de volgende beschrijvingen:

— Niveau 3: De beroepsbeoefenaar is verantwoordelijk voor het toepassen en het combineren van standaardprocedures. Hij combineert of bedenkt procedures in het licht van werkvoorbereidings- en beheersactiviteiten. Hij moet zich daarvoor tegenover collega's kunnen verantwoorden (niet hiërarchisch). Hij draagt een hiërarchische verantwoordelijkheid: hij controleert en begeleidt het toepassen van standaardprocedures en geautomatiseerde routines door anderen. Het betreft voor het merendeel beroepsgebonden vaardigheden en kennis.

— Niveau 4: De beroepsbeoefenaar is verantwoordelijk voor de uitvoering van het eigen takenpakket en voor het combineren of bedenken van nieuwe procedures. Hij moet zich daarvoor tegenover collega's kunnen verantwoorden (niet-hiërarchisch). Hij draagt uitdrukkelijk een hiërarchische verantwoordelijkheid betreffende planning en/of administratie en/of organisatie en/of ontwikkeling van de gehele productiecyclus. Het betreft specialistische vaardigheden en kennis en/of beroepsonafhankelijke vaardigheden en kennis.

Bij deze twee niveaus is in totaal gedurende ten minste 15 jaar gereglementeerd onderwijs gevolgd, te weten acht jaar basisonderwijs en vier jaar voorbereidend middelbaar beroepsonderwijs (vmbo) en daarna nog een opleiding op niveau 3 of 4 van ten minste drie jaar in een instelling voor middelbaar beroepsonderwijs (mbo), afgesloten met een examen. (De duur van het middelbaar beroepsonderwijs kan van drie tot twee jaar worden verkort, wanneer de betrokkene over een kwalificatie beschikt die toegang geeft tot het universitair onderwijs (na 14 jaar onderwijs) of tot het hoger beroepsonderwijs (na 13 jaar onderwijs)).

De Nederlandse autoriteiten verstrekken de Commissie en de overige lidstaten een lijst van de opleidingen waarop deze bijlage betrekking heeft.

▼B

Oostenrijk:

— Opleidingen die worden verstrekt in instellingen voor hoger beroepsonderwijs („Berufsbildende Höhere Schulen”) en instellingen voor hoger onderwijs op het gebied van land- en bosbouw („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten”), met inbegrip van deze van het bijzondere type („einschließlich der Sonderformen”), waarvan structuur en niveau in wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zijn vastgesteld.

  Deze opleidingen hebben een totale duur van ten minste 13 jaar en omvatten vijf jaar beroepsopleiding, die wordt afgesloten met een eindexamen dat het bewijs van vakbekwaamheid levert;

— Opleidingen in meesterscholen („Meisterschulen”), meesterklassen („Meisterklassen”), industriële meesterscholen („Werkmeisterschulen”) of vakscholen voor bouwvakarbeiders („Bauhandwerkerschulen”), waarvan structuur en niveau in wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zijn vastgesteld.

  Deze opleidingen hebben een totale duur van ten minste 13 jaar, waarvan negen jaar verplicht schoolonderwijs gevolgd door hetzij ten minste drie jaar beroepsopleiding in een gespecialiseerde school, hetzij ten minste drie jaar opleiding in een bedrijf en parallel in een vakschool („Berufsschule”), die beide worden afgesloten met een examen en aangevuld met een opleiding van ten minste een jaar in een meesterschool („Meisterschule”), meesterklas („Meisterklasse”), industriële meesterschool („Werkmeisterschule”) of vakschool voor bouwvakarbeiders („Bauhandwerkerschule”). In de meeste gevallen bedraagt de totale duur ten minste 15 jaar, met perioden met praktijkervaring die de opleidingen in deze instellingen voorafgaat of met deeltijdse opleidingen (minstens 960 uur) wordt aangevuld.

De Oostenrijkse autoriteiten verstrekken de Commissie en de overige lidstaten een lijst van de opleidingen waarop deze bijlage betrekking heeft.

▼B

BIJLAGE IV

Werkzaamheden die verband houden met de beroepservaringscategorieën bedoeld in de artikelen 17, 18 en 19

Lijst I

Klassen die vallen onder Richtlijn 64/427/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 69/77/EEG, en onder de Richtlijnen 68/366/EEG en 82/489/EEG

1

Richtlijn 64/427/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 64/429/EEG)

NICE-nomenclatuur (overeenkomend met ISIC-klasse 23-40)

Klasse	23	Textielnijverheid
	232	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van wol
	233	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van katoen
	234	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van zijde
	235	Verwerking van textielstoffen op machines ter bewerking van linnen en hennep
	236	Verwerking van andere textielvezels (jute en harde vezels), touwfabrieken
	237	Tricot- en kousenindustrie
	238	Textielveredeling
	239	Overige textielnijverheid
Klasse	24	Vervaardiging van schoenen, kleding, beddengoed, matrassen e.d.
	241	Schoenindustrie (met uitzondering van rubber- en houten schoenen)
	242	Schoenmakerijen en -reparatiebedrijven
	243	Vervaardiging van kleding en huishoudgoederen (met uitzondering van bontkleding)
	244	Bedden- en matrassenmakerijen en dekenstikkerijen
	245	Pelsbereiderijen en bontwerkerijen
Klasse	25	Verwerking van hout en kurk (met uitzondering van de vervaardiging van houten meubelen)
	251	Zagerijen, schaverijen
	252	Fabrieken van houten halffabrikaten
	253	Timmer- en parketvloerenfabrieken (seriefabricage)
	254	Hout-emballagefabrieken
	255	Vervaardiging van andere houtwaren (behalve meubels)
	259	Riet-, stro-, kurk- en borstelwarenfabrieken
Klasse	26	260 Meubelfabrieken en meubelmakersbedrijven (geen rieten of stalen meubelen)

▼B

Klasse	27	Vervaardiging van papier en papierwaren
	271	Houtslijp- en cellulosefabrieken; papier- en kartonfabrieken
	272	Papierwaren- en kartonnagefabrieken (vervaardiging van artikelen uit papierstof, papier en karton)
Klasse	28	280 Grafische nijverheid, uitgeverijen
Klasse	29	Vervaardiging van leder en lederwaren
	291	Leerlooierijen
	292	Lederwarenfabrieken
Ex klasse	30	Rubberfabrieken, asbestfabrieken, kunststofverwerkende industrie, fabrieken van synthetische vezels, zetmeelfabrieken
	301	Rubber- en asbestfabrieken
	302	Kunststofverwerkende industrie
	303	Kunstmatige en synthetische continugaren- en vezelfabrieken
Ex klasse	31	Chemische industrie
	311	Chemische grondstoffenfabrieken; geïntegreerde fabrieken voor de vervaardiging en verwerking van chemische grondstoffen
	312	Gespecialiseerde fabrieken voor de vervaardiging van chemische grondstoffen voor industriële of agrarische toepassing (hieraan moet worden toegevoegd: de vervaardiging van industriële oliën en vetten van plantaardige of dierlijke oorsprong behorende bij groep 312 ISIC)
	313	Gespecialiseerde fabrieken van chemische verbruiksgoederen (wordt hier uitgesloten: de vervaardiging van geneesmiddelen en farmaceutische producten, ex groep 319 ISIC)
Klasse	32	320 Aardolie-industrie
Klasse	33	Verwerking van minerale producten (met uitzondering van metalen
	331	Baksteen- en dakpannenfabrieken e.d.
	332	Glas- en glaswarenfabrieken
	333	Aardewerkfabrieken, vuurvast-materiaalfabrieken
	334	Cement-, kalk- en gipsfabrieken
	335	Bouwelementen- en -platenfabrieken e.d.
	339	Bewerking van natuursteen en van overige niet-metalen mineralen
Klasse	34	Vervaardiging en eerste bewerking van ferro- en non-ferrometalen
	341	IJzer- en staalindustrie (volgens EGKS-Verdrag met inbegrip van cokesovens verbonden aan hoogovens)
	342	Stalen-buizenfabrieken
	343	Trekkerijen en koudwalserijen
	344	Vervaardiging en bewerking van non-ferrometalen
	345	Gieterijen (ijzer-, staal en non-ferrometalen)

▼B

Klasse	35	Vervaardiging van producten uit metaal (met uitzondering van machines en transportmiddelen)
	351	Smederijen (excl. kettingfabrieken, gereedschapsfabrieken en ambachtelijke smeden); vervaardiging van zwaar pers- en stampwerk
	352	Fabrieken van licht pers- en stampwerk, façondraaiwerk, sintermetaal, oppervlaktebewerking van metaal
	353	Constructiewerkplaatsen (vervaardiging en montage ter plaatse)
	354	Ketel- en reservoirbouw
	355	Gereedschappen-, ijzer-, staal- en andere metaalwarenfabrieken
	359	Gereedschapsslijperijen, dorpssmederijen en lasinrichtingen
Klasse	36	Machinebouw
	361	Landbouwmachine- en -tractorenfabrieken
	362	Kantoormachinefabrieken
	363	Metaalbewerkingsmachinefabrieken, vervaardiging van mechanische hand- en machinegereedschappen
	364	Textielmachine- en onderdelenfabrieken, naaimachinefabrieken
	365	Fabrieken van machines en apparaten voor de voedings- en genotmiddelenindustrie, de chemische en verwante industrieën
	366	Fabrieken van machines en installaties voor de mijnbouw, de metallurgische industrie en de bouwnijverheid; hijs- en hefwerktuigenfabrieken
	367	Fabrieken van tandwielen, lagers en andere overbrengingsmechanismen
	368	Overige fabrieken van machines voor bepaalde bedrijfstakken
	369	Overige machinebouw
Klasse	37	Elektrotechnische industrie
	371	Elektrische draad- en kabelfabrieken
	372	Fabrieken van elektromotoren, -generatoren en -transformatoren en van schakel- en installatiemateriaal
	373	Fabrieken van elektrische apparaten en toestellen voor industriële toepassing
	374	Telecommunicatie- en signaalapparatenfabrieken; fabrieken van elektrische meetinstrumenten en medische apparaten
	375	Fabrieken van elektronische apparaten, van radio- en televisietoestellen en van elektroakoestische apparaten
	376	Fabrieken van huishoudelijke elektrische apparaten
	377	Gloeilampen-, buizen- en verlichtingsartikelenfabrieken
	378	Accumulatoren- en batterijfabrieken
	379	Reparatie, montage en technische installatie van elektrotechnische producten

▼B

Ex klasse	38	Transportmiddelenindustrie
	383	Automobielbouw; auto-onderdelenfabrieken
	384	Auto- en (motor)rijwielreparatiebedrijven
	385	Rijwiel- en motorrijwielfabrieken; fabrieken van rijwiel- en motorrijwielonderdelen
	389	Overige transportmiddelenindustrie
Klasse	39	Fijnmechanische en optische industrie; nijverheidsbedrijven niet elders genoemd
	391	Fijnmechanische industrie
	392	Medische- en orthopedische-artikelenfabrieken (met uitzondering van fabrieken van orthopedisch schoeisel)
	393	Optische-artikelenfabrieken; foto- en filmapparatenfabrieken
	394	Klokken- en uurwerkfabrieken en -reparatiebedrijven
	395	Goud- en zilversmederijen; diamantnijverheid
	396	Muziekinstrumentenfabrieken en -reparatiebedrijven
	397	Speelgoed- en sportartikelenfabrieken
	399	Overige nijverheidsbedrijven
Klasse	40	Bouwnijverheid
	400	Algemene bouwnijverheid (zonder bepaalde specialisatie), slopersbedrijven
	401	Burgerlijke en utiliteitsbouw (bouw van woningen en andere gebouwen)
	402	Water-, spoor- en wegenbouw; cultuurtechnische werken
	403	Installatiebedrijven
	404	Bouwbedrijven voor de afwerking van gebouwen

2

Richtlijn 68/366/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 68/365/EEG)

NICE-nomenclatuur

Klasse	20A	200 Vervaardiging van dierlijke en plantaardige oliën en vetten
	20B	Voedingsmiddelennijverheid
	201	Slachterijen en vervaardiging van vleeswaren en vleesconserven
	202	Zuivel- en melkproductenfabrieken
	203	Groente- en fruitverwerkende industrie
	204	Visbewerkingsinrichtingen
	205	Maalbedrijven, meelfabrieken, pellerijen
	206	Brood-, beschuit-, banket-, koek- en biscuitfabrieken
	207	Suikerfabrieken en -raffinaderijen
	208	Cacao-, chocolade- en suikerwerkfabrieken
	209	Overige voedingsmiddelenfabrieken

▼B

Klasse	21	Vervaardiging van dranken
	211	Ethylalcohol- (fermentatieproduct) fabrieken, gistfabrieken, branderijen en distilleerderijen
	212	Vervaardiging van wijnen en van moutvrije, alcoholische dranken
	213	Bierbrouwerijen en mouterijen
	214	Vervaardiging van mineraalwater en alcoholvrije dranken
	Ex 30	Vervaardiging van rubber, plastische materialen, kunst- en synthetische vezels en zetmeelproducten
	304	Vervaardiging van zetmeelproducten

3

Richtlijn 82/489/EEG

ISIC-nomenclatuur

Ex 855	Kapsalons (met uitzondering van de werkzaamheden van de pedicure en opleidingsinstituten voor schoonheidsspecialist)

Lijst II

Klassen die vallen onder de Richtlijnen 75/368/EEG, 75/369/EEG en 82/470/EEG

1

Richtlijn 75/368/EEG (activiteiten bedoeld in artikel 5, lid 1)

ISIC-nomenclatuur

Ex 04	Visserij	
	043	Visserij op de binnenwateren
Ex 38	Vervaardiging van transportmaterieel	
	381	Scheepsbouw en herstelling van schepen
	382	Vervaardiging van spoorwegmaterieel
	386	Vliegtuigbouw (met inbegrip van de bouw van ruimtevaartmaterieel)
Ex 71	Hulpdiensten van het vervoer en andere diensten dan vervoer vallende onder de volgende groepen	
	Ex 711	Exploitatie van slaap- en restauratiewagens; onderhoud van spoorwegmaterieel in de reparatiewerkplaatsen; schoonmaken van de wagons
	Ex 712	Onderhoud van materieel voor stads-, voorstads- en interlokaal vervoer van personen
	Ex 713	Onderhoud van ander materieel voor personenvervoer over de weg (zoals auto's, autobussen en taxi's)
	Ex 714	Exploitatie en onderhoud van kunstwerken ten behoeve van het wegvervoer (zoals wegen, tunnels en bruggen met tolheffing, autobusstations, parkings, autobusgarages en tramremises)
	Ex 716	Hulpdiensten van de binnenvaart (zoals exploitatie en onderhoud van waterwegen, havens en andere kunstwerken voor de binnenvaart; slepen en loodsen in havens, betonning, lossen en laden van schepen en andere overeenkomstige werkzaamheden, zoals berging van schepen, jagen, exploitatie van botenloodsen)

▼B

73	Communicatiediensten: posterijen en telecommunicatie	
Ex 85	Persoonlijke diensten	
	854	Wasserijen, stomerijen en ververijen
	Ex 856	Fotostudio's: portretfotografie en fotografie voor handelsdoeleinden, met uitzondering van persfotografie
	Ex 859	Persoonlijke diensten, niet elders ingedeeld (alleen onderhoud en schoonhouden van gebouwen of lokalen)

2

Richtlijn 75/369/EEG (artikel 6: indien de werkzaamheid als een industriële of ambachtelijke activiteit wordt beschouwd)

ISIC-nomenclatuur

Ambulante uitoefening van de volgende werkzaamheden:

a) de koop en verkoop

— van goederen door venters en colporteurs (ex groep 612 ISIC);

— van goederen op overdekte markten anders dan in vaste inrichtingen en op niet-overdekte markten;

b) de werkzaamheden waarvoor reeds aangenomen overgangsmaatregelen gelden, doch waarin de ambulante vorm van deze werkzaamheden uitdrukkelijk wordt uitgesloten of niet wordt vermeld.

3

Richtlijn 82/470/EEG (artikel 6, leden 1 en 3)

Groepen 718 en 720 van de ISIC-nomenclatuur

De bedoelde werkzaamheden bestaan met name in:

— het organiseren, aanbieden en verkopen, tegen een forfaitair bedrag of tegen provisie, van de afzonderlijke of gecoördineerde elementen van een reis of verblijf (vervoer, logies, voeding, excursie enz.), ongeacht de reden van de reis of het verblijf (artikel 2, punt B, onder a));

— het als tussenpersoon optreden tussen ondernemers van de verschillende takken van vervoer en personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden, en het verrichten van verschillende daarmee samenhangende werkzaamheden door:

aa) het sluiten, voor rekening van opdrachtgevers, van de overeenkomsten met de vervoerondernemers;

bb) het kiezen van de tak van vervoer, de onderneming en de route die voor de opdrachtgever het voordeligst worden geacht;

cc) de technische voorbereiding van het vervoer (bijvoorbeeld de voor het vervoer noodzakelijke verpakking); het verrichten van diverse bijkomende werkzaamheden tijdens het vervoer (bijvoorbeeld het voorzien van koelwagens met ijs);

dd) het vervullen van de aan het vervoer verbonden formaliteiten zoals het invullen van de vrachtbrieven, het groeperen en splitsen van zendingen;

ee) het coördineren van de verschillende gedeelten van een transport middels het toezicht op de doorvoer, de wederverzending, de overlading en diverse eindverrichtingen;

ff) het bezorgen van respectievelijk vracht aan de vervoerondernemers en vervoergelegenheid aan personen die goederen verzenden of zich goederen laten toezenden:

— het berekenen van de vervoerkosten, het nazien van de afrekening;

— het uit naam en voor rekening van een reder of een ondernemer van transporten over zee permanent of incidenteel verrichten van bepaalde formaliteiten (bij havenautoriteiten, scheepsleveranciers enz.).

[werkzaamheden in artikel 2, punt A, onder a), b) of d)]

▼B

Lijst III

Richtlijnen 64/222/EEG, 68/364/EEG, 68/368/EEG, 75/368/EEG, 75/369/EEG, 70/523/EEG en 82/470/EEG

1

Richtlijn 64/222/EEG

(Liberaliseringsrichtlijnen: 64/223/EEG en 64/224/EEG)

1. Niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel ressorteren, met uitzondering van die welke ressorteren onder de groothandel in geneesmiddelen en farmaceutische producten, in giftige producten en ziekteverwekkende agentia en in steenkool (groep ex 611).
2. Werkzaamheden van de tussenpersoon die op grond van een of meer opdrachten belast is met het inleiden of afsluiten van handelstransacties op naam en voor rekening van derden.
3. Werkzaamheden van de tussenpersoon die, zonder hiermede blijvend belast te zijn, personen die rechtstreeks contracten willen afsluiten met elkaar in contact brengt, of de handelstransacties inleidt, dan wel bij de afsluiting daarvan zijn diensten verleent.
4. Werkzaamheden van de tussenpersoon die op eigen naam voor rekening van derden handelstransacties afsluit.
5. Werkzaamheden van de tussenpersoon die voor rekening van derden groothandelsveilingen houdt.
6. Werkzaamheden van de tussenpersoon die van huis tot huis bestellingen opneemt.
7. Het beroepshalve verrichten van diensten door een tussenpersoon in loondienst van een of meer ondernemingen op het gebied van handel, industrie of ambacht.

2

Richtlijn 68/364/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 68/363/EEG)

Ex groep ISIC 612: Kleinhandel

Uitgesloten werkzaamheden:

012	Verhuur van landbouwmachines
640	Onroerende goederen, verhuur
713	Verhuur van automobielen, rijtuigen en paarden
718	Verhuur van spoorwegrijtuigen en -wagons
839	Verhuur van machines voor handelsfirma's
841	Plaatsbespreking voor bioscopen en verhuur van films
842	Plaatsbespreking voor theaters en verhuur van theateruitrusting
843	Verhuur van boten, verhuur van rijwielen, verhuur van automaten
853	Verhuur van gemeubileerde kamers
854	Verhuur van gewassen linnengoed
859	Verhuur van kleding

3

Richtlijn 68/368/EEG

(Liberaliseringsrichtlijn: 68/367/EEG)

ISIC-nomenclatuur

Ex klasse 85 ISIC

▼B

1. Restaurants en slijterijen (groep 852 ISIC).

2. Hotels, pensions en dergelijke inrichtingen, kampeerterreinen (groep 853 ISIC).

4

Richtlijn 75/368/EEG (artikel 7)

Alle activiteiten in de bijlage bij Richtlijn 75/368/EEG, behalve de activiteiten in artikel 5, lid 1, van die richtlijn (lijst II, punt 1, van deze bijlage).

ISIC-nomenclatuur

Ex 62	Banken en andere financiële instellingen	
	Ex 620	Octrooimakelaars en ondernemingen die zich bezighouden met de uitkering van vergoedingen uit licenties
Ex 71	Vervoer	
	Ex 713	Reizigersvervoer over de weg, met uitzondering van vervoer met motorvoertuigen
	Ex 719	Exploitatie van leidingen bestemd voor het vervoer van vloeibare koolwaterstoffen en andere vloeibare chemische stoffen
Ex 82	Diensten tot nut van het algemeen	
	827	Bibliotheken, musea, plantentuinen en dierentuinen
Ex 84	Recreatie	
	843	Diensten op recreatief gebied, niet elders ingedeeld: — sportactiviteiten (sportterreinen, organisatie van sportieve ontmoetingen enz.), met uitzondering van de werkzaamheden van sportleraren; — spelen (renstallen, speelterreinen, renbanen enz.); — andere recreatieve activiteiten (circussen, lunaparken en andere amusementsbedrijven enz.)
Ex 85	Persoonlijke diensten	
	Ex 851	Huishoudelijke diensten
	Ex 855	Schoonheidsinstituten en manicure, met uitzondering van de werkzaamheden van de pedicure en opleidingsinstituten voor schoonheidsspecialist en kapper
	Ex 859	Persoonlijke diensten, niet elders ingedeeld, met uitzondering van die van sport- en paramedische masseurs en van berggidsen, als volgt ingedeeld: — ontsmetting en bestrijding van ongedierte; — verhuur van kleding en bewaring van voorwerpen; — huwelijksbemiddeling en soortgelijke diensten; — waarzeggerij en soortgelijke werkzaamheden; — hygiënische diensten en aanverwante werkzaamheden; — begrafenisondernemingen en onderhoud van kerkhoven; — reisleiders en toeristentolken

5

Richtlijn 75/369/EEG (artikel 5)

Ambulante uitoefening van de volgende werkzaamheden:

a) de koop en verkoop van goederen:

▼B

— door venters en colporteurs (ex groep 612 ISIC);

— op overdekte markten anders dan in vaste inrichtingen en op niet-overdekte markten;

b) de werkzaamheden waarvoor reeds aangenomen overgangsmaatregelen gelden, doch waarin de ambulante vorm van deze werkzaamheden uitdrukkelijk wordt uitgesloten of niet wordt vermeld.

6

Richtlijn 70/523/EEG

Niet in loondienst verrichte werkzaamheden welke onder de groothandel in steenkool ressorteren en werkzaamheden van tussenpersonen op het gebied van steenkool (ex groep 6112 ISIC).

7

Richtlijn 82/470/EEG (artikel 6, lid 2)

[Activiteiten genoemd in artikel 2, punt A, onder c) of e), punt B, onder b), punten C en D.]

Deze werkzaamheden bestaan met name in:

— het in huur geven van spoorwegwagons of -rijtuigen voor het vervoer van reizigers of goederen;

— het als tussenpersoon optreden bij de aankoop, de verkoop of de verhuur van schepen;

— het voorbereiden van, onderhandelen over en sluiten van overeenkomsten voor het vervoer van emigranten;

— het in entrepots, pakhuizen, meubelopslagplaatsen, koelhuizen, silo's enz., al dan niet onder douanetoezicht, voor rekening van de bewaargever in bewaring nemen van alle voorwerpen en goederen;

— het aan de bewaargever afgeven van een titel voor het in bewaring ontvangen voorwerp of goed;

— het verschaffen van verblijfsruimte, voeder en verkoopruimte voor vee dat hetzij voor de verkoop, hetzij onderweg naar of van de markt in tijdelijke bewaring wordt gegeven;

— het verrichten van de technische controle of expertise van motorrijtuigen;

— het meten, wegen en ijken van goederen.

▼B

BIJLAGE V

Erkenning op basis van de coördinatie van de minimumopleidingseisen

V.1. ARTS

5.1.1. *Opleidingstitels van artsen met een basisopleiding*

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20 december 1976
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър" по „Медицина" и професионална квалификация „Магистър-лекар"	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		1 januari 2007
▼B Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1 mei 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20 december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20 december 1976

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1 mei 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20 december 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20 december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1 mei 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1 mei 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1 mei 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20 december 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1 mei 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- ċina u l-Kirurġija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	1 mei 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20 december 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1 januari 1994

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1 mei 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1 januari 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1 januari 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine”	Univerza		1 mei 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”)	Vysoká škola		1 mei 2004
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1 januari 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 december 1976

5.1.2. *Opleidingstitels van medische specialisten*

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Referentiedatum
België/Belgique/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20 december 1976
▼M1 България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	1 januari 2007
▼B Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1 mei 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20 december 1976

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Referentiedatum
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20 december 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1 mei 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1 januari 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1 januari 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20 december 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20 december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20 december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1 mei 2004
Latvija	„Sertifikāts"—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1 mei 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 mei 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20 december 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 mei 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 mei 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20 december 1976
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1 januari 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1 mei 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1 januari 1986
▼M1			
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	1 januari 2007
▼B			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 mei 2004

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Referentiedatum
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1 mei 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20 december 1976

▼M1

5.1.3. *Benamingen van opleidingen tot medisch specialist*

Land	Anesthesie Minimale opleidingsduur: 3 jaar	Heelkunde Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	Cirugía general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anesteziolоģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurġija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija

▼M1

Land	Anesthesie Minimale opleidingsduur: 3 jaar	Heelkunde Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming	Benaming
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Land	Neurochirurgie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Verloskunde en gynaecologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar

▼M1

Land	Neurochirurgie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Verloskunde en gynaecologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Land	Interne geneeskunde Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Oogheelkunde Minimale opleidingsduur: 3 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicine	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

▼M1

Land	Keel-, neus- en oorheelkunde Minimale opleidingsduur: 3 jaar	Kindergeneeskunde Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	PediatrÍa y sus áreas especÍfIcas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Land	Ziekten der luchtwegen Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Urologie Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie

▼M1

Land	Ziekten der luchtwegen Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Urologie Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming	Benaming
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Mediċina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Land	Orthopedie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Pathologische anatomie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica

▼M1

Land	Orthopedie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Pathologische anatomie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie şi traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Land	Neurology Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Psychiatrie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija

▼M1

Land	Neurology Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Psychiatrie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Land	Radiologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Radiotherapie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie

▼M1

Land	Radiologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Radiotherapie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Land	Plastische chirurgie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Klinische biologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator

▼M1

Land	Plastische chirurgie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Klinische biologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Cirugía plástica	

Land	Microbiologie — Bacteriologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Klinische chemie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi

▼M1

Land	Microbiologie — Bacteriologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Klinische chemie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Land	Immunologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Cardio-thoracale chirurgie Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Datum van intrekking bedoeld in artikel 27, lid 3:
(*) 1 januari 1983.

▼M1

Land	Kinderheelkunde Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Vasculaire chirurgie Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Datum van intrekking bedoeld in artikel 27, lid 3:
(*) 1 januari 1983.

Land	Cardiologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Maag- en darmziekten Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie

▼M1

Land	Cardiologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Maag- en darmziekten Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Land	Reumatologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Algemene hematologie Minimale opleidingsduur: 3 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία

▼M1

Land	Reumatologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Algemene hematologie Minimale opleidingsduur: 3 jaar
	Benaming	Benaming
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Land	Endocrinologie Minimale opleidingsduur: 3 jaar	Fysische geneeskunde en revalidatie Minimale opleidingsduur: 3 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/ Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione

▼M1

Land	Endocrinologie Minimale opleidingsduur: 3 jaar	Fysische geneeskunde en revalidatie Minimale opleidingsduur: 3 jaar
	Benaming	Benaming
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Land	Zenuw- en zielsziekten Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Dermatologie en venerologie Minimale opleidingsduur: 3 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie

▼M1

Land	Zenuw- en zielsziekten Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Dermatologie en venerologie Minimale opleidingsduur: 3 jaar
	Benaming	Benaming
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datum van intrekking bedoeld in artikel 27, lid 3:
(*) 1 augustus 1987, behalve voor personen die vóór die datum met de opleiding zijn begonnen;
(**) 31 december 1971;
(***) 31 oktober 1999;
(****) de opleidingstitels worden niet meer verleend voor opleidingen waarmee na 5 maart 1982 is begonnen;
(*****) 9 juli 1984.

Land	Radiologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Kinderpsychiatrie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria

▼M1

Land	Radiologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Kinderpsychiatrie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Datum van intrekking bedoeld in artikel 27, lid 3:
(*) 3 december 1971.
(**) 31 oktober 1993;
(***) de opleidingstitels worden niet meer verleend voor opleidingen waarmee na 5 maart 1982 is begonnen;
(****) 8 juli 1984.

Land	Geriatrie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Nierziekten Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		

▼M1

Land	Geriatrie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Nierziekten Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Land	Infectiegeneeskunde Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Maatschappij en gezondheid Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo

▼M1

Land	Infectiegeneeskunde Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Maatschappij en gezondheid Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Land	Farmacologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Arbeidsgeneeskunde Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική thς Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

▼M1

Land	Allergologie Minimale opleidingsduur: 3 jaar	Nucleaire geneeskunde Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Land	Maxillo-faciale chirurgie (basisopleiding voor arts) Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming
Belgique/België/Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	

▼M1

Land	Maxillo-faciale chirurgie (basisopleiding voor arts) Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Land	Biologische hematologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming
Belgique/België/ Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	

▼M1

Land	Biologische hematologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Datum van intrekking bedoeld in artikel 27, lid 3:
(*) 1 januari 1983, behalve voor personen die vóór die datum met de opleiding zijn begonnen en deze vóór eind 1988 hebben afgerond.

Land	Stomatologie Minimale opleidingsduur: 3 jaar	Dermatologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		

▼M1

Land	Stomatologie Minimale opleidingsduur: 3 jaar	Dermatologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Datum van intrekking bedoeld in artikel 27, lid 3:
(*) 31 december 1994.

Land	Venerologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Tropische ziekten Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu

▼M1

Land	Venerologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Tropische ziekten Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Land	Gastro-enterologische chirurgie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Urgentiegeneeskunde Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína

▼M1

Land	Gastro-enterologische chirurgie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	Urgentiegeneeskunde Minimale opleidingsduur: 5 jaar
	Benaming	Benaming
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Datum van intrekking bedoeld in artikel 27, lid 3:
(*) 1 januari 1983.

Land	Klinische neurofysiologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Mond-, tand- en maxillo-faciale chirurgie (basisopleiding voor arts en voor beoefenaar der tandheelkunde) (1) Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiologia clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

▼M1

Land	Klinische neurofysiologie Minimale opleidingsduur: 4 jaar	Mond-, tand- en maxillo-faciale chirurgie (basisopleiding voor arts en voor beoefenaar der tandheelkunde) (1) Minimale opleidingsduur: 4 jaar
	Benaming	Benaming
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Voor de opleiding die leidt tot de titel van specialist in de mond-, tand- en maxillo-faciale chirurgie (basisopleiding voor arts en voor beoefenaar der tandheelkunde) moeten de medische basisopleiding (artikel 24) en bovendien ook de basisopleiding tandheelkunde (artikel 34) met goed gevolg zijn doorlopen.

▼B

5.1.4. *Opleidingstitels van huisartsen*

Land	Opleidingstitel	Beroepstitel	Referentiedatum
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31 december 1994
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1 januari 2007
▼B			
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství"	Všeobecný lékař	1 mei 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31 december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31 december 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1 mei 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31 december 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31 december 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31 december 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31 december 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31 december 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1 mei 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1 mei 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1 mei 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	31 december 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1 mei 2004
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1 mei 2004

▼B

Land	Opleidingstitel	Beroepstitel	Referentiedatum
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31 december 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31 december 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1 mei 2004
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31 december 1994
▼M1 România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1 januari 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1 mei 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1 mei 2004
Suomi/ Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31 december 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31 december 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31 december 1994

V.2. VERANTWOORDELIJK ALGEMEEN ZIEKENVERPLEGER

5.2.1. *Studieprogramma voor de opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger*

Het studieprogramma dat tot de opleidingstitel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger leidt, omvat de volgende twee onderdelen.

A. Theoretisch onderwijs

a) Verpleegkunde
- Voorlichting en beroepsethiek
- Algemene beginselen van de gezondheid en de verpleegkunde
- Beginselen van de verpleegkunde met betrekking tot:
  - algemene geneeskunde en medische specialismen
  - algemene chirurgie en chirurgische specialismen
  - kinderverzorging en pediatrie
  - hygiëne en verzorging van moeder en pasgeboren kind
  - geestelijke gezondheid en psychiatrie
  - verzorging van bejaarden en geriatrie

b) Basiswetenschappen
- Anatomie en fysiologie
- Pathologie
- Bacteriologie, virologie en parasitologie
- Biofysica, biochemie en radiologie
- Voedingsleer
- Hygiëne
  - profylaxe
  - gezondheidsvoorlichting
- Farmacologie

c) Sociale wetenschappen
- Sociologie
- Psychologie
- Beginselen van administratie
- Beginselen van onderricht
- Wettelijke regelingen op sociaal gebied en inzake gezondheidszorg
- Juridische aspecten van het beroep

▼B

B. Klinisch onderwijs

— Alle onderdelen van de verpleegkunde met betrekking tot:

— algemene geneeskunde en medische specialismen

— algemene chirurgie en chirurgische specialismen

— kinderverzorging en pediatrie

— hygiëne en verzorging van moeder en pasgeboren kind

— geestelijke gezondheid en psychiatrie

— bejaardenverzorging en geriatrie

— verzorging thuis

Een of meer van deze vakken kunnen als onderdeel van of in samenhang met de overige worden gedoceerd.

Het theoretische onderwijs moet in evenwicht gebracht en gecoördineerd worden met het klinische onderwijs zodat de in deze bijlage aangegeven kennis en bekwaamheid op voldoende wijze kunnen worden verworven.

5.2.2. *Opleidingstitels van verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers*

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
België/Belgique/Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29 juni 1979
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър" с професионална квалификация „Медицинска сестра"	Университет	Медицинска сестра	1 januari 2007
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.)., accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1 mei 2004

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetřovatel	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29 juni 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	1 mei 2004
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1 mei 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1 januari 1981
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1 januari 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	29 juni 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29 juni 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29 juni 1979

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1 mei 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1 mei 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1 mei 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29 juni 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1 mei 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1 mei 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29 juni 1979
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger" 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger"	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1 januari 1994

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe (door de bevoegde instanties erkende instelling voor hoger onderwijs)	Pielegniarka	1 mei 2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1 januari 1986
▼M1				
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	asistent medical generalist	1 januari 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1 mei 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva” („Mgr.”) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva” („Bc.”) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1 mei 2004
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveydenhuoltooppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1 januari 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1 januari 1994

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29 juni 1979

V.3. BEOEFENAAR DER TANDHEELKUNDE

5.3.1. *Studieprogramma voor beoefenaren der tandheelkunde*

Het studieprogramma dat tot de opleidingstitels van beoefenaren der tandheelkunde leidt, omvat ten minste de hierna volgende vakken. Een of meer van deze vakken kunnen als onderdeel van of in samenhang met de overige worden gedoceerd.

A. Basisvakken

— Scheikunde

— Natuurkunde

— Biologie

B. Medisch-biologische en algemeen medische vakken

— Anatomie

— Embryologie

— Histologie, met inbegrip van de cytologie

— Fysiologie

— Biochemie (of fysiologische scheikunde)

— Pathologische anatomie

— Algemene pathologie

— Farmacologie

— Microbiologie

— Hygiëne

— Preventieve geneeskunde en epidemiologie

— Radiologie

— Fysiotherapie

— Algemene chirurgie

— Inwendige geneeskunde, met inbegrip van de kindergeneeskunde

— Keel-, neus- en oorheelkunde

— Dermatologie en venerologie

— Algemene psychologie, psychopathologie en neuropathologie

— Anesthesiologie

C. Specifiek tandheelkundige vakken

— Protheseleer

— Tandheelkundige materiaalkunde

— Conserverende tandheelkunde

— Preventieve tandheelkunde

— Anesthesiologie in de tandheelkunde

— Mond- en kaakchirurgie

— Mond- en kaakpathologie

— Praktische klinische tandheelkunde

— Pedodontie

— Orthodontie

— Parodontologie

— Odontologische radiologie

— Gebitsfunctieleer

— Beroepsorganisatie, beroepsethiek en wetgeving

— Sociale aspecten van de odontologische praktijk

5.3.2. *Opleidingstitels van beoefenaren der tandheelkunde (basisopleiding)*

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Beroepstitel	Referentiedatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- com-		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	28 januari 1980

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Beroepstitel	Referentiedatum
		missie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française			
▼M1					
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър" по „Дентална медицина" с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	1 januari 2007
▼B					
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství ►C2 (doktor zubního lékařství, MDDr.) ◄	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1 mei 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28 januari 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28 januari 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1 mei 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28 januari 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 januari 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28 januari 1980

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Beroepstitel	Referentiedatum
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1 mei 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts" — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1 mei 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1 mei 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28 januari 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1 mei 2004
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1 mei 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28 januari 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde"	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta"	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1 mei 2004

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Beroepstitel	Referentiedatum
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1 januari 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	1 oktober 2003
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1 mei 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva” („MDDr.”)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1 mei 2004
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/ Tandläkare	1 januari 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1 januari 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 januari 1980

5.3.3. *Opleidingstitels van specialisten in de tandheelkunde*

Orthodontie			
Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Referentiedatum
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27 januari 2005

▼B

Orthodontie			
Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Referentiedatum
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1 januari 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28 januari 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28 januari 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1 mei 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 januari 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28 januari 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 januari 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21 mei 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1 mei 2004
Latvija	„Sertifikāts”— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1 mei 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 mei 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 mei 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 mei 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 januari 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1 mei 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 mei 2004
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28 januari 1980

▼B

Kaakchirurgie			
Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Referentiedatum
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1 januari 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28 januari 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28 januari 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 januari 2003
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 januari 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21 mei 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1 mei 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 mei 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 mei 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 mei 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 januari 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1 mei 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 mei 2004
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leuka-kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28 januari 1980

▼B

V.4. DIERENARTS

5.4.1. *Studieprogramma voor dierenartsen*

Het studieprogramma dat tot de opleidingstitels van dierenartsen leidt, omvat ten minste de hierna volgende vakken.

Een of meer van deze vakken kunnen als onderdeel van of in samenhang met de overige worden gedoceerd.

A. Basisvakken

— Natuurkunde

— Scheikunde

— Dierkunde

— Plantkunde

— Op de biologische wetenschappen toegepaste wiskunde

B. Specifieke vakken

a) Basiswetenschappen

— Anatomie (met inbegrip van histologie en embryologie)
— Fysiologie

— Biochemie

— Genetica

— Farmacologie

— Farmacie

— Toxicologie

— Microbiologie

— Immunologie

— Epidemiologie

— Deontologie

b) Klinische wetenschappen

— Verloskunde

— Pathologie (met inbegrip van de anatomische pathologie)

— Parasitologie

— Klinische genees- en heelkunde (met inbegrip van de anesthesiologie)

— Kliniek van huisdieren, pluimvee en andere diersoorten

— Preventieve geneeskunde

— Radiologie

— Voortplanting en stoornissen van de voortplanting

— Gezondheidstoezicht

— Gerechtelijke diergeneeskunde en wetgeving inzake diergeneeskunde

— Therapie

— Propedeuse

c) Veeteelt

— Veeteelt

— Voedingsleer

— Landbouwhuishoudkunde

— Landbouweconomie

— Fokkerij en diergezondheid

— Dierhygiëne

— Ethologie en dierenbescherming

d) Levensmiddelenhygiëne

— Inspectie en keuring van dierlijke levensmiddelen en van levensmiddelen van dierlijke oorsprong

— Levensmiddelenhygiëne en -technologie

— Praktisch werk (met inbegrip van het praktisch werk in slachthuizen en levensmiddelenverwerkende industrieën)

De praktische opleiding mag de vorm aannemen van een stage, mits het gaat om een voltijdse stage onder rechtstreeks toezicht van de bevoegde instantie, die binnen een totale opleiding van vijf jaar studie niet langer duurt dan zes maanden.

De verdeling van het theoretische en praktische onderwijs tussen de verschillende groepen van vakken moet zodanig in evenwicht gebracht en gecoördineerd worden, dat de kennis en ervaring op de juiste wijze kunnen worden verworven om de dierenarts in staat te stellen zich van al zijn taken te kwijten.

5.4.2. *Opleidingstitels van dierenartsen*

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le		21 december 1980

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
		Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина — Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		1 januari 2007
▼B				
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1 mei 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21 december 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis ►C2 des Dritten Abschnitts ◄ der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21 december 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1 mei 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21 december 1980

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21 december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1 januari 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1 mei 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1 mei 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1 mei 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21 december 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		1 mei 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1 mei 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartse-nijkundig examen			21 december 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1 januari 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1 mei 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1 januari 1986

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentiedatum
▼M1				
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1 januari 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1 mei 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny” („MVDr.”)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1 mei 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet		1 januari 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1 januari 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	1. University of Bristol		21 december 1980
	2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	2. University of Liverpool		
	3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)	3. University of Cambridge		
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	4. University of Edinburgh		
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		

▼B

V.5. VERLOSKUNDIGE

5.5.1. *Studieprogramma voor verloskundigen (opleidingsmogelijkheden I en II)*

Het studieprogramma dat tot de opleidingstitels van verloskundige leidt, omvat de volgende twee onderdelen.

A. Theoretisch en technisch onderwijs

a) Basisvakken

— Grondbeginselen van de anatomie en de fysiologie

— Grondbeginselen van de pathologie

— Grondbeginselen van de bacteriologie, virologie en parasitologie

— Grondbeginselen van de biofysica, biochemie en radiologie

— Kindergeneeskunde, in het bijzonder met betrekking tot pasgeborenen

— Hygiëne, gezondheidsleer, voorkomen van ziekten, vroegtijdig opsporen van ziekten

— Voedingsleer en dieetleer, in het bijzonder met betrekking tot de vrouw, het pasgeboren kind en de zuigeling

— Grondbeginselen van de sociologie en medisch-sociale vraagstukken

— Grondbeginselen van de farmacologie

— Psychologie

— Pedagogie

— Wetgeving op het gebied van de gezondheidszorg, sociale wetgeving en organisatie van de gezondheidszorg

— Beroepsethiek en beroepswetgeving

— Seksuele voorlichting en geboorteregeling

— Juridische bescherming van moeder en kind

b) Specifieke vakken voor de werkzaamheden van verloskundige

— Anatomie en fysiologie

— Embryologie en ontwikkeling van de fœtus

— Zwangerschap, bevalling en kraambed

— Gynaecologische en verloskundige pathologie

— Voorbereiding op de bevalling en op het ouderschap, inclusief de psychologische aspecten

— Voorbereiding van de bevalling (inclusief kennis en gebruik van de technische apparaten in de verloskunde)

— Analgesie, anasthesie en reanimatie

— Fysiologie en pathologie van het pasgeboren kind

— Verzorging van en toezicht op het pasgeboren kind

— Psychologische en sociale factoren

B. Praktische en klinische opleiding

Deze opleiding wordt gegeven onder passend toezicht.

— Onderzoek van en voorlichting aan zwangere vrouwen (ten minste 100 prenatale onderzoekingen).

— Toezicht op en begeleiding van ten minste 40 vrouwen in partus.

— Eigenhandig verrichten door de leerling van ten minste 40 bevallingen; wanneer dit aantal niet kan worden bereikt omdat er geen zwangere vrouwen beschikbaar zijn, kan het op minimaal 30 worden teruggebracht, mits de leerling daarnaast actief deelneemt aan 20 bevallingen.

— Actieve deelname aan bevallingen in stuitligging. Alleen wanneer tijdens de opleiding onvoldoende bevallingen in stuitligging plaatsvinden, kan het klinisch onderwijs vervangen worden door een gesimuleerde situatie.

— Verrichten van episiotomieën en het leren hechten. De inleiding moet zowel het theoretische onderricht als klinische oefeningen omvatten. Dit betreft voor dit punt praktijk van het hechten van episiotomieën en eenvoudige rupturen van het perineum. Alleen wanneer het volledig onmogelijk is dit in de klinische situatie te leren, kan gebruik worden gemaakt van een gesimuleerde situatie.

— Toezicht op en verzorging van 40 zwangere vrouwen bij wie gevaar voor complicaties bestaat tijdens de zwangerschap, tijdens de baring of na de bevalling.

— Toezicht op en verzorging, inclusief onderzoek, van ten minste 100 kraamvrouwen en gezonde pasgeboren baby's.

▼B

— Observatie en verzorging van pasgeborenen die speciale zorg nodig hebben, onder andere van pasgeborenen die te vroeg of te laat geboren zijn, minder dan normaal wegen of ziek zijn.

— Verpleging van vrouwen met gynaecologische en obstetrische pathologie.

— Inleiding tot de verpleging in de genees- en de heelkunde. Deze inleiding moet zowel theoretisch onderricht als klinische oefeningen omvatten.

Het theoretische en technische onderwijs (deel A van het opleidingsprogramma) moet in evenwicht gebracht en gecoördineerd worden met de klinische opleiding voor verloskundigen (deel B van het programma) zodat de in deze bijlage aangegeven kennis en ervaring op voldoende wijze kunnen worden verworven.

Voor de klinische opleiding voor verloskundigen (deel B van het opleidingsprogramma) moeten stages worden gevolgd in ziekenhuisafdelingen of bij andere inrichtingen voor gezondheidszorg die door de bevoegde autoriteiten of instellingen zijn erkend. Tijdens deze opleiding nemen de leerling-verloskundigen deel aan de werkzaamheden van de betrokken diensten, voorzover deze werkzaamheden bijdragen tot hun opleiding. Zij worden vertrouwd gemaakt met de taken die aan de werkzaamheden van verloskundigen verbonden zijn.

5.5.2. *Opleidingstitels van verloskundigen*

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23 januari 1983
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър” с професионална квалификация „Акушерка”	Университет	Акушерка	1 januari 2007
▼B Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1 mei 2004

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23 januari 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23 januari 1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1 mei 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23 januari 1983
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1 januari 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23 januari 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23 januari 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23 januari 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1 mei 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1 mei 2004

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	1. Universitetas	Akušeris	1 mei 2004
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	2. Kolegija		
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23 januari 1983
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	1 mei 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1 mei 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23 januari 1983

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (door de bevoegde instanties erkende instelling voor hoger onderwijs)	Położna	1 mei 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1 januari 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1 januari 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1 mei 2004

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie" („Bc.") 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1 mei 2004
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1 januari 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1 januari 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23 januari 1983

V.6. APOTHEKER

5.6.1. *Studieprogramma voor apothekers*

— Plant- en dierkunde

— Natuurkunde

— Algemene en anorganische scheikunde

— Organische scheikunde

— Analytische scheikunde

— Farmaceutische scheikunde, met inbegrip van geneesmiddelenanalyse

— Algemene en toegepaste (medische) biochemie

— Anatomie en fysiologie; medische terminologie

— Microbiologie

— Farmacologie en farmacotherapie

— Farmaceutische technologie

— Toxicologie

— Farmacognosie

— Wetgeving en, in voorkomend geval, beroepsethiek

Bij de verdeling over theoretisch en praktisch onderwijs moet bij ieder vak van het minimumprogramma voor de studie voldoende plaats worden ingeruimd voor de theorie om het universitaire karakter van het onderwijs te behouden.

▼B

5.6.2. *Opleidingstitels van apothekers*

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij het diploma	Referentiedatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1 oktober 1987
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър" по „Фармация" с професионална квалификация „Магистър-фармацевт"	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		1 januari 2007
▼B				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1 mei 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1 oktober 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1 oktober 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1 mei 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1 oktober 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1 oktober 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1 oktober 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 oktober 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1 november 1993

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij het diploma	Referentiedatum
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1 mei 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1 mei 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1 mei 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1 oktober 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	►C2 Egyetem ◄		1 mei 2004
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universita' ta' Malta		1 mei 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1 oktober 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1 oktober 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1 mei 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1 oktober 1987
▼M1 România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1 januari 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1 mei 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”)	Vysoká škola		1 mei 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/ Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1 oktober 1994

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij het diploma	Referentiedatum
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1 oktober 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 oktober 1987

V.7. ARCHITECT

▼C2

5.7.1. *Opleidingstitels van architecten die zijn erkend overeenkomstig artikel 46*

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentieacademiejaar
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique" van Mons		1988/1989
	1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste		1988/1989
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ([1]) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen ([1]) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentieacademiejaar
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989

▼C2

España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación:		1988/1989
		— Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès;		
		— Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid;		
		— Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas;		
		— Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia;		
		— Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla;		
		— Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid;		
		— Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña;		
		— Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián;		
		— Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona;		
		— Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares;		1999/2000
		— Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada;		1999/2000
		— Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante;		1997/1998
		— Universidad Europea de Madrid;		1998/1999
		— Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona;		1999/2000
		— Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle;		1998/1999
		— Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios in-		1999/2000

▼C2

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentieacademiejaar
		tegrados de arquitectura de Segovia. — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada		1994/1995

▼B

France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988/1989
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) *(Previously, until 2002 — Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)* 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIAI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988/1989
Italia	— Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza” — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
	— Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma„La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentieacademiejaar
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza” — Università di Ancona	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
▼C2	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1999/2000
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Roma III	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
	— Laurea specialistica in Architettura	— Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2004/2005
▼B				
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/1989
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentia-	2. Technische Universiteit te Eindhoven		

▼B

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentieacademiejaar
	tie architectuur en urbanistiek 3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz		1998/1999

▼C2

Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística		1988/1989

▼C2

Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Certificaat bij de opleidingstitel	Referentieacademiejaar
		do Porto		
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/1992

▼B

Suomi/Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation.*	1988/1989
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination	3. Architectural Association		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		

▼B

BIJLAGE VI

Verworven rechten voor de beroepen die onder de erkenning op basis van de coördinatie van de minimumopleidingseisen vallen

►C2 Opleidingstitels van architecten ◄ waarvoor overeenkomstig artikel 49, lid 1, verworven rechten gelden

Land	Opleidingstitel	Referentieacademiejaar
België/Belgique/Belgien	— De diploma's afgegeven door de nationale hogescholen voor architectuur of door de nationale hogere architectuurinstituten (architecte — architect) — De diploma's afgegeven door het Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt (architect) — De diploma's afgegeven door de Koninklijke Academies voor Schone Kunsten (architecte — architect) — De diploma's afgegeven door de Sint-Lukasscholen (architecte — architect) — De universitaire diploma's van burgerlijk ingenieur, vergezeld van een stagecertificaat, afgegeven door de Orde van Architecten, die het recht geven de beroepstitel van architect te voeren (architecte — architect) — De architectendiploma's afgegeven door de centrale examencommissie of door een examencommissie van het Rijk (architecte — architect) — De diploma's van burgerlijk ingenieur-architect en van ingenieur-architect afgegeven door de faculteiten toegepaste wetenschappen van de universiteiten en door de faculté polytechnique van Bergen (ingénieur-architecte, ingenieur-architect)	1987/1988
▼M1 България	De volgende diploma's, afgegeven door erkende instellingen van hoger onderwijs, met de kwalificatie „архитект” (architect), „строителен инженер” (civiel ingenieur) of „инженер” (ingenieur): — Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: специалности „Урбанизъм” и „Архитектура” (Universiteit voor Architectuur, Civiele Ingenieurswetenschappen en Geodesie — Sofia: specialisaties „urbanisme” en „architectuur”) en alle bouwkundige specialisaties op het gebied van: „конструкции на сгради и съоръжения” (bouw van gebouwen en structuren), „пътища” (wegen), „транспорт” (vervoer), „хидротехника и водно строителство” (hydrotechniek en waterbouw), „мелиорации и др.” (irrigatie enz.); — de diploma's, afgegeven door technische hogescholen en instellingen van hoger onderwijs voor de bouw, op het gebied van: „електро- и топлотехника” (elektro- en thermotechniek), „съобщителна и комуникационна техника” (telecommunicatietechnieken en -technologieën), „строителни технологии” (bouwtechnologieën), „приложна геодезия” (toegepaste geodesie) en „ландшафт и др.” (landschap enz.) met betrekking tot de bouw. Om ontwerpwerkzaamheden op het gebied van architectuur en bouw te verrichten, moeten de diploma's vergezeld gaan van een „придружени от удостоверение за проектантска правоспособност” (Certificaat van wettelijke bevoegdheid voor ontwerp), afgegeven door de „Камарата на архитектите” (Kamer van Architecten) en de „Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране” (Kamer van ingenieurs voor Investment Design), dat het recht verleent werkzaamheden op het gebied van Investment Design te verrichten.	2009/2010
▼B Česká republika	— De diploma's afgegeven door de faculteiten van de „České vysoké učení technické” (Tsjechische Technische Universiteit in Praag): „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (de Faculteit Architectuur en Bouwkunde) (tot 1951), „Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (de Faculteit Architectuur en Bouwkunde) (van 1951 tot 1960), „Fakulta stavební” (de Faculteit Civiele Ingenieurswetenschappen) (vanaf 1960) op het gebied van: bouwkundige constructies en structuren, bouwkunde, constructie en architectuur; architectuur (inclusief stadsplanning en ruimtelijke ordening), civiele constructies en constructies voor industrie en landbouw; of in het programma civiele ingenieurswetenschappen in het studiegebied bouwkunde en architectuur, „Fakulta architektury” (de Faculteit Architectuur) (vanaf 1976) op het gebied van: architectuur; stadsplanning en ruimtelijke ordening, of in het programma: architectuur en stadsplanning in de studiegebieden: architectuur, theorie van het architectonisch ontwerp, stadsplanning of ruimtelijke ordening, geschiedenis van de architectuur en reconstructie van historische monumenten, of architectuur en bouwkunde	2006/2007

▼B

Land	Opleidingstitel	Referentieacademiejaar
	— de diploma's afgegeven door „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (tot 1951) op het gebied van architectuur en bouwkunde — de diploma's afgegeven door „Vysoká škola stavitelství v Brně” (van 1951 tot 1956) op het gebied van architectuur en bouwkunde, — de diploma's afgegeven door de „Vysoké učení technické v Brně” aan de „Fakulta architektury” (Faculteit Architectuur) (vanaf 1956) in het studiegebied architectuur en stadsplanning of aan de „Fakulta stavební” (Faculteit Civiele Ingenieurswetenschappen) (vanaf 1956) in het studiegebied bouwkunde — de diploma's afgegeven door de „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Faculteit Civiele Ingenieurswetenschappen) (vanaf 1997) in de studiegebieden structuur en architectuur of civiele ingenieurswetenschappen — de diploma's afgegeven door de „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Faculteit Architectuur) (vanaf 1994) in het programma architectuur en stadsplanning in het studiegebied architectuur — de diploma's afgegeven door de „Akademie výtvarných umění v Praze” in het programma kunsten, studiegebied architectonisch ontwerp — de diploma's afgegeven door de „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” in het programma kunsten, studiegebied architectuur — een vergunning afgegeven door de „Česká komora architektů” zonder opgave van het vakgebied of van het type bouwkundige constructie	
Danmark	— De diploma's afgegeven door de rijksscholen voor architectuur te Kopenhagen en Århus (arkitekt) — Het door de raad van architecten afgegeven registratiebewijs overeenkomstig Wet nr. 202 van 28 mei 1975 (registreret arkitekt) — De door hogescholen voor civiele bouwkunde afgegeven diploma's (bygningskonstruktør), vergezeld van een attest van de bevoegde autoriteiten waaruit blijkt dat de betrokkene met goed gevolg een onderzoek op grond van titels heeft doorstaan. Dit onderzoek behelst de beoordeling van plannen die de kandidaat tijdens een feitelijke praktijk van ten minste zes jaar op het gebied van de in artikel 48 bedoelde werkzaamheden heeft gemaakt en uitgevoerd.	1987/1988
Deutschland	— De diploma's afgegeven door de hogescholen voor schone kunsten (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) — De diploma's afgegeven door de afdeling architectuur (Architektur/Hochbau) van de Technische Hochschulen, van de technische universiteiten, van de universiteiten en, voorzover deze instellingen zijn opgegaan in Gesamthochschulen, van deze Gesamthochschulen (Dipl.-Ing. en andere benamingen die later eventueel aan deze diploma's worden gegeven) — De diploma's afgegeven door de afdeling architectuur (Architektur/Hochbau) van de Fachhochschulen en, voorzover deze instellingen zijn opgegaan in Gesamthochschulen, van deze Gesamthochschulen, vergezeld, wanneer de studieduur minder dan vier jaar, maar ten minste drie jaar bedraagt, van een certificaat waaruit een beroepservaring van vier jaar in de Bondsrepubliek Duitsland blijkt, afgegeven door de beroepsorde overeenkomstig artikel 47, lid 1 (Ingenieur grad. en andere benamingen die later eventueel aan deze diploma's worden gegeven) — De certificaten (Prüfungszeugnisse) die voor 1 januari 1973 zijn afgegeven door de afdeling architectuur van de Ingenieurschulen en van de Werkkunstschulen, vergezeld van een attest van de bevoegde autoriteiten waaruit blijkt dat de betrokkene met goed gevolg een onderzoek op grond van stukken heeft doorstaan. Dit onderzoek behelst de beoordeling van plannen die de kandidaat tijdens een feitelijke praktijk van ten minste zes jaar op het gebied van de in artikel 48 bedoelde werkzaamheden heeft gemaakt en uitgevoerd.	1987/1988
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (diploma architectuurstudies, afgegeven door de Faculteit architectuur van de Estse Kunstacademie sinds 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 aastal (afgegeven door de Kunstuniversiteit van Tallinn van 1989 tot en met 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (afgegeven door het Staatsinstituut voor kunst van de Estse SSR van 1951 tot en met 1988)	2006/2007
Ελλάς	— De diploma's van ingenieur-architect afgegeven door het Metsovion Polytechnion van Athene, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur — De diploma's van ingenieur-architect afgegeven door het Aristotelion Panepistimion van Saloniki, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de	1987/1988

▼B

Land	Opleidingstitel	Referentieacademiejaar
	Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur — De diploma's van ingenieur/civiel-ingenieur afgegeven door het Metsovion Polytechnion van Athene, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur — De diploma's van ingenieur/civiel-ingenieur afgegeven door het Aristotelion Panepistimion van Saloniki, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur — De diploma's van ingenieur/civiel-ingenieur afgegeven door het Panepistimion Thrakis, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur — De diploma's van ingenieur/civiel-ingenieur afgegeven door het Panepistimion Patron, vergezeld van een getuigschrift dat is afgegeven door de Technische Kamer van Griekenland (TEE) en dat recht geeft op het uitoefenen van werkzaamheden op het gebied van de architectuur	
España	Het officiële diploma van architect (título oficial de arquitecto) afgegeven door het ministerie van Onderwijs en Wetenschap of door de universiteiten	1987/1988
France	— De diploma's van door de regering gediplomeerd architect die tot 1959 door het ministerie van Onderwijs en sindsdien door het ministerie van Cultuur zijn afgegeven (architecte DPLG) — De diploma's afgegeven door de École spéciale d'architecture (architecte DESA) — De diploma's die zijn afgegeven door de afdeling architectuur van de École nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg (voormalige École nationale d'ingénieurs de Strasbourg) (architecte ENSAIS)	1987/1988
Ireland	— De graad van Bachelor of Architecture verleend door de National University of Ireland (B. Arch. NUI) aan afgestudeerden in de architectuur aan het University College te Dublin — Het diploma op het gebied van de architectuur op universitair niveau afgegeven door het College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) — Het bewijs van geassocieerd lidmaatschap van het Royal Institute of Architects of Ireland (ARIAI) — Het bewijs van lidmaatschap van het Royal Institute of Architects of Ireland (MRIAI)	1987/1988
Italia	— De diploma's van „laurea in architettura” afgegeven door de universiteiten, de polytechnische instituten en de hogere instituten voor architectuur van Venetië en Reggio-Calabrië, vergezeld van het diploma dat recht geeft op de zelfstandige uitoefening van het beroep van architect, afgegeven door de minister van Onderwijs nadat de kandidaat voor een bevoegde examencommissie is geslaagd voor het staatsexamen, waardoor hij het recht verkrijgt tot zelfstandige uitoefening van het beroep van architect (dott. architetto) — De diploma's van „laurea in ingegneria” op het gebied van de bouwkunde afgegeven door de universiteiten en de polytechnische instituten, vergezeld van het diploma dat recht geeft op de zelfstandige uitoefening van een beroep op het gebied van de architectuur, afgegeven door de minister van Onderwijs nadat de kandidaat voor een bevoegde examencommissie is geslaagd voor het staatsexamen, waardoor hij het recht verkrijgt tot zelfstandige uitoefening van het beroep (dott. ing. Architetto of dott. Ing. in ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Bewijs van registratie in het Register van architecten afgegeven door de Wetenschappelijke en Technische Kamer van Cyprus (ETEK))	2006/2007
Latvija	— „Arhitekta diploms”, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diploma van architect” afgegeven door de Faculteit civiele ingenieurswetenschappen, afdeling architectuur, van de Staatsuniversiteit van Letland tot 1958, door de Faculteit civiele ingenieurswetenschappen, afdeling architectuur, van het Polytechnisch instituut van Riga van 1958 tot 1991, door de Faculteit architectuur van de Technische	2006/2007

▼B

Land	Opleidingstitel	Referentieacademiejaar
	Universiteit van Riga sinds 1991 en 1992 en het bewijs van registratie afgegeven door de Orde van architecten van Letland)	
Lietuva	— het diploma van ingenieur-architect/architect afgegeven door het Kauno politechnikos institutas tot 1969 (inžinierius architektas/architektas), — het diploma van architect/bachelorsdiploma in de architectuur/mastersdiploma in de architectuur afgegeven door het inžinerinis statybos institutas van Vilnius tot 1990, de Vilniaus technikos universitetas tot 1996 en de Gedimino technikos universitetas van Vilnius sinds 1996 (architektas/architektûros bakalauras/architektûros magistras), — het diploma van specialist, waarvoor de studiecyclus architectuur/bachelor in de architectuur/master in de architectuur is voltooid, afgegeven door het LTSR Valstybinis dailës institutas tot 1990 en door de Vilniaus dailës akademija sinds 1990 (architektûros kursas/architektûros bakalauras/architektûros magistras), — het diploma van bachelor in de architectuur/master in de architectuur afgegeven door de Kauno technologijos universitetas sinds 1997 (architektûros bakalauras/architektûros magistras); alle samen met het certificaat afgegeven door de Vergunningencommissie, die het recht verleent activiteiten uit te oefenen op het gebied van de architectuur (erkend architect/Atestuotas architektas)	2006/2007
Magyarország	— „okleveles építészmérnök” -diploma (diploma architectuur, master in de architectuurwetenschappen) afgegeven door de universiteiten, — „okleveles építész tervező művész” diploma (mastersdiploma architectuurwetenschappen en bouwkunde) afgegeven door de universiteiten	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit afgegeven door de Universita’ ta' Malta, die recht geeft op registratie als „Perit”	2006/2007
Nederland	— Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd doctoraal examen in de bouwkunde afgegeven door de afdeling bouwkunde van de Technische Hogeschool te Delft of Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — De diploma's van de door de staat erkende academies voor bouwkunst (architect) — De diploma's die tot in 1971 zijn afgegeven in het kader van het voormalige Hoger Bouwkunstonderricht (architect HBO) — De diploma's die tot in 1970 zijn afgegeven in het kader van het voormalige Voortgezet Bouwkunstonderricht (architect VBO) — Het getuigschrift dat met goed gevolg een door de architectenraad van de Bond van Nederlandse Architecten (BNA) ingesteld architectenexamen is afgelegd (architect) — Het diploma van de stichting Instituut voor Architectuur (IVA) afgegeven na een op ten minste vierjarige basis ingerichte opleiding van de stichting (architect), vergezeld van een attest van de bevoegde autoriteiten waaruit blijkt dat de betrokkene met goed gevolg een onderzoek op grond van titels heeft doorstaan. Dit onderzoek behelst de beoordeling van plannen die de kandidaat tijdens een feitelijke praktijk van ten minste zes jaar op het gebied van de in artikel 44 bedoelde werkzaamheden heeft gemaakt en uitgevoerd. — Een getuigschrift van de bevoegde autoriteiten dat met goed gevolg voor 5 augustus 1985 het examen van kandidaat in de bouwkunde afgenomen door de Technische Hogeschool te Delft of Eindhoven is afgelegd en dat gedurende een tijdvak van ten minste vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan die datum op zodanige wijze en schaal werkzaamheden als architect zijn verricht dat naar Nederlandse maatstaven een voldoende bekwaamheid voor het uitoefenen van die werkzaamheden gewaarborgd is (architect) — Een getuigschrift van de bevoegde autoriteiten dat uitsluitend wordt afgegeven aan personen die voor 5 augustus 1985 de leeftijd van 40 jaar hebben bereikt en waaruit blijkt dat de betrokkene gedurende ten minste vijf jaar onmiddellijk voorafgaand aan die datum op zodanige wijze en schaal werkzaamheden als architect heeft verricht dat naar Nederlandse maatstaven een voldoende bekwaamheid voor het uitoefenen van die werkzaamheden gewaarborgd is (architect) — De in het zevende en achtste streepje bedoelde getuigschriften hoeven niet meer te worden erkend vanaf de datum van inwerkingtreding van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden op het gebied van de architectuur onder de beroepstitel van architect in Nederland, voorzover deze getuigschriften volgens bedoelde bepalingen geen toegang geven tot die werkzaamheden onder genoemde beroepstitel.	1987/1988
Österreich	— De diploma's afgegeven door de Technische Universität te Wenen of Graz alsmede de Universität Innsbruck, faculteit civiele bouwkunde en architectuur (Bauingenieurwesen/Architektur), afdeling architectuur (Architektur), civiele	1997/1998

▼B

Land	Opleidingstitel	Referentieacademiejaar
	bouwkunde (Bauingenieurwesen Hochbau) en bouwkunde (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen) — De diploma's afgegeven door de Universität für Bodenkultur, afdeling cultuurtechniek en waterhuishouding (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) — De diploma's afgegeven door het Institut für Architektur van de Hochschule für bildende Kunst te Wenen — De diploma's afgegeven door de Akademie der bildenden Künste te Wenen, afdeling architectuur — De diploma's van erkend ingenieur (Ing.) uitgereikt door de hogere technische scholen of de technische scholen voor de bouwkunst, vergezeld van de vergunning van Baumeister, waaruit blijkt dat de betrokkene over minimaal zes jaar beroepservaring in Oostenrijk beschikt, gesanctioneerd door een examen — De diploma's uitgereikt door de Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz, afdeling architectuur — De certificaten van bekwaamheid voor civiel-ingenieurs of raadgevend ingenieurs op het gebied van de bouwkunde (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen-Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) overeenkomstig het Ziviltechnikergesetz, BGBI, nr. 156/1994	
Polska	de diploma's afgegeven door de faculteiten architectuur van: — de technische universiteit van Warschau, Faculteit architectuur in Warschau (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); de beroepstitel van architect: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt. (van 1945 tot 1948, titel: inżynier architekt, magister nauk technicznych; van 1951 tot 1956, titel: inżynier architekt; van 1954 tot 1957, tweede stadium, titel: inżyniera magistra architektury; van1957 tot 1959, titel: inżyniera magistra architektury; van 1959 tot 1964: titel: magistra inżyniera architektury; van 1964 tot 1982, titel: magistra inżyniera architekta; van 1983 tot 1990, titel: magister inżynier architekt; sinds 1991, titel: magistra inżyniera architekta) — de technische universiteit van Krakau, Faculteit architectuur in Krakau (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); de beroepstitel van architect: magister inżynier architekt (van 1945 tot 1953 Universiteit voor mijnbouw en metallurgie, Polytechnische Faculteit Architectuur - Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury), — de technische universiteit van Wrocław, Faculteit architectuur in Wrocław (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); de beroepstitel van architect: inżynier architekt magister nauk technicznych; magister inżynier Architektury; magister inżynier architekt. (van 1949 tot 1964, titel: inżynier architekt, magister nauk technicznych; van 1956 tot 1964, titel: magister inżynier architektury; sinds 1964, titel: magister inżynier architekt) — de technische universiteit van Silezië, Faculteit architectuur in Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); de beroepstitel van architect: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (van 1945 tot 1955, Faculteit ingenieurswetenschappen en bouwkunde - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, titel: inżynier architekt; van 1961 tot 1969, Faculteit industriële bouwkunde en algemene ingenieurswetenschappen — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titel: magister inżynier architekt; van 1969 tot 1976, Faculteit civiele ingenieurswetenschappen en architectuur — Wydział Budownictwa i Architektury, titel: magister inżynier architekt; sinds 1977, Faculteit architectuur — Wydział Architektury, titel: magister inżynier architekt en sinds 1995 titel: inżynier architekt) — de technische universiteit van Poznan, Faculteit architectuur in Poznan (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); de beroepstitel van architect: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (van 1945 tot 1955, School voor ingenieurswetenschappen, Faculteit architectuur - Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architektury; sinds 1978, titel: magister inżynier architekt en sinds 1999 titel: inżynier architekt) — de technische universiteit van Gdansk, Faculteit architectuur in Gdansk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); de beroepstitel van architect: magister inżynier architekt. (van 1945 tot 1969 Faculteit architectuur — Wydział Architektury, van 1969 tot 1971 Faculteit civiele ingenieurswetenschappen en architectuur — Wydział Budownictwa i Architektury, van 1971 tot 1981 Instituut voor architectuur en stadsplanning - Instytut Architektury i Urbanistyki, sinds 1981 Faculteit architectuur — Wydział Architektury) — de technische universiteit van Biatystok, Faculteit architectuur in Biatystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); de beroepstitel van architect: magister inżynier architekt (van 1975 tot 1989 Instituut voor architectuur — Instytut Architektury) — de technische universiteit van Lodz, Faculteit civiele ingenieurswetenschappen, architectuur en milieutechniek in Lodz (Politechnika Łódzka, Wydział Budow-	2006/2007

▼B

Land	Opleidingstitel	Referentieacademiejaar
	nictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); de beroepstitel van architect: inżynier architekt; (van 1973 tot 1993 Faculteit civiele ingenieurswetenschappen en architectuur - Wydział Budownictwa i Architektury en sinds 1992 Faculteit civiele ingenieurswetenschappen, architectuur en milieutechniek — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titel: titel: van 1973 tot 1978 inżynier architekt, sinds 1978, titel: magister inżynier architekt) — de technische universiteit van Szczecin, Faculteit civiele ingenieurswetenschappen en architectuur in Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); de beroepstitel van architect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (van 1948 tot 1954, Hogeschool voor ingenieurswetenschappen, Faculteit architectuur — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architekt, sinds 1970, titel: magister inżynier architekt en sinds 1998 titel: inżynier architekt) vergezeld van het bewijs van lidmaatschap afgegeven door de bevoegde regionale architectenkamer in Polen, dat het recht verleent in Polen activiteiten uit te oefenen op het gebied van de architectuur.	
Portugal	— Het „diploma do curso especial de arquitectura” uitgereikt door de scholen voor schone kunsten van Lissabon en Porto — Het „diploma de arquitecto” uitgereikt door de scholen voor schone kunsten van Lissabon en Porto — Het „diploma do curso de arquitectura” uitgereikt door de scholen voor schone kunsten van Lissabon en Porto — Het „diploma de licenciatura em arquitectura” uitgereikt door de hogeschool voor schone kunsten van Lissabon — De „carta de curso de licenciatura em arquitectura” uitgereikt door de Universidade Técnica de Lisboa en de Universidade do Porto — Het licentiaatsdiploma van civiel-ingenieur (licenciatura em engenharia civil) uitgereikt door het Instituto Superior Técnico van de Universidade Técnica de Lisboa — Het licentiaatsdiploma van civiel-ingenieur (licenciatura em engenharia civil) uitgereikt door de faculteit civiele bouwkunde (de Engenharia) van de Universidade do Porto — Het licentiaatsdiploma van civiel-ingenieur (licenciatura em engenharia civil) uitgereikt door de faculteit wetenschap en technologie van de Universidade de Coimbra — Het licentiaatsdiploma van civiel-ingenieur, productie (licenciatura em engenharia civil, produção) uitgereikt door de Universidade do Minho	1987/1988

▼M1

România	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București (Universiteit voor Architectuur en Stedenbouw „Ion Mincu” Boekarest): — 1953-1966: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București (Instituut voor Architectuur „Ion Mincu” Boekarest), Arhitect (architect); — 1967-1974: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București (Instituut voor Architectuur „Ion Mincu” Boekarest), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (diploma van architect, specialisatie architectuur); — 1975-1977: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Instituut voor Architectuur „Ion Mincu” Boekarest, faculteit Architectuur), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (diploma van architect, specialisatie architectuur); — 1978-1991: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare (Instituut voor Architectuur „Ion Mincu” Boekarest, faculteit Architectuur en Systematisering), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistematizare (diploma van architect, specialisatie architectuur en systematisering); — 1992-1993: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Instituut vor Architectuur „Ion Mincu” Boekarest, faculteit Architectuur en Stedenbouw), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism (diploma van architect, specialisatie architectuur en stedenbouw); — 1994-1997: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Instituut voor Architectuur „Ion Mincu” Boekarest, faculteit Architectuur en Stedenbouw), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van Licență, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — 1998-1999: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Instituut voor Architectuur „Ion Mincu” Boekarest, faculteit Architectuur), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (dipoma van Licență, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — Sedert 2000: Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București,	2009/2010

▼M1

Land	Opleidingstitel	Referentieacademiejaar
	Facultatea de Arhitectură (Universiteit voor Architectuur en Stedenbouw „Ion Mincu” — Boekarest, faculteit Architectuur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur). Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Technische Universiteit Cluj-Napoca): — 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii (Polytechnisch Instituut Cluj-Napoca, faculteit Bouwkunde), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii (Technische Universiteit Cluj-Napoca, faculteit Bouwkunde), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii (Technische Universiteit Cluj-Napoca, faculteit Bouwkunde), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van Licenţă, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Technische Universiteit Cluj-Napoca, faculteit Architectuur en Stedenbouw), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van Licenţă, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — Sedert 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Technische Universiteit Cluj-Napoca, faculteit Architectuur en Stedenbouw), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur). Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iaşi (Technische Universiteit „Gh. Asachi” Iaşi): — 1993: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Technische Universiteit „Gh. Asachi” Iaşi, faculteit Bouwkunde en Architectuur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — 1994-1999: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Technische Universiteit „Gh.Asachi” Iaşi, faculteit Bouwkunde en Architectuur), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van Licenţă, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — 2000-2003: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Technische Universiteit „Gh.Asachi” Iaşi, faculteit Bouwkunde en Architectuur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — Sedert 2004: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Arhitectură (Technische Universiteit „Gh. Asachi” Iaşi, faculteit Architectuur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur). Universitatea Politehnica din Timişoara (Polytechnische Universiteit van Timişoara): — 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Technische Universiteit van Timişoara, faculteit Bouwkunde), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură şi urbanism, specializarea Arhitectură generală (diploma van architect, studiegebied architectuur en stedenbouw, specialisatie algemene architectuur); — 1995-1998: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Polytechnische Universiteit van Timişoara, faculteit Bouwkunde), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van Licenţă, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — 1998-1999: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Polytechnische Universiteit van Timişoara, faculteit Bouwkunde en Architectuur), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van Licenţă, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — Sedert 2000: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Polytechnische Universiteit van Timişoara, faculteit Bouwkunde en Architectuur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur). Universitatea din Oradea (Universiteit van Oradea): — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecţia Mediului (Universiteit van Oradea, faculteit Milieubescherming), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur); — Sedert 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură şi Construcţii (Universiteit van Oradea, faculteit Architectuur en Bouwkunde), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur). Universitatea Spiru Haret Bucureşti (Universiteit Spiru Haret Boekarest):	

▼M1

Land	Opleidingstitel	Referentieacademiejaar
	— Sedert 2002: Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură (Universiteit Spiru Haret Boekarest, faculteit Architectuur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma van architect, studiegebied architectuur, specialisatie architectuur).	

▼B

Slovenija	— een „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture" (universitair diploma architectuur) afgegeven door de faculteit architectuur en vergezeld van een certificaat, afgegeven door de wettelijk erkende autoriteit bevoegd voor architectuur, dat het recht geeft activiteiten uit te oefenen op het gebied van de architectuur — een universitair diploma afgegeven door technische faculteiten waarbij de titel „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana in ženirka" wordt toegekend, en een certificaat, afgegeven door de wettelijk erkende autoriteit bevoegd voor architectuur, geven het recht activiteiten uit te oefenen op het gebied van de architectuur	2006/2007
Slovensko	— diploma architectuur en bouwkunde (architektúra a pozemné staviteľstvo) afgegeven door de Slowaakse Technische Universiteit (Slovenská vysoká škola technická) in Bratislava, 1950-1952 (titel: Ing.), — diploma architectuur (architektúra) afgegeven door de Faculteit architectuur en bouwkunde van de Slowaakse Technische Universiteit (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) in Bratislava, 1952-1960 (titel: Ing. arch.) — diploma bouwkunde (pozemné staviteľstvo) afgegeven door de Faculteit architectuur en bouwkunde van de Slowaakse Technische Universiteit (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) in Bratislava, 1952-1960 (titel: Ing.) — diploma architectuur (architektúra) afgegeven door de Faculteit civiele ingenieurswetenschappen van de Slowaakse Technische Universiteit (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) in Bratislava, 1961-1976 (titel: Ing. arch.) — diploma bouwkunde (pozemné stavby) afgegeven door de Faculteit civiele ingenieurswetenschappen van de Slowaakse Technische Universiteit (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) in Bratislava, 1961-1976 (titel: Ing.) — diploma architectuur (architektúra) afgegeven door de Faculteit architectuur van de Slowaakse Technische Universiteit (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) in Bratislava sinds 1977 (titel: Ing.arch.) — diploma stedebouw (urbanizmus) afgegeven door de Faculteit architectuur van de Slowaakse Technische Universiteit (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) in Bratislava sinds 1977 (titel: Ing. arch.) — diploma bouwkunde (pozemné stavby) afgegeven door de Faculteit civiele ingenieurswetenschappen van de Slowaakse Technische Universiteit (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) in Bratislava, 1977-1997 (titel: Ing.) — diploma architectuur en bouwkunde (architektúra a pozemné stavby) afgegeven door de Faculteit civiele ingenieurswetenschappen van de Slowaakse Technische Universiteit (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) in Bratislava sinds 1998 (titel: Ing.) — diploma bouwkunde — specialisatie: architectuur (pozemné stavby — špecializácia: architektúra) afgegeven door de Faculteit civiele ingenieurswetenschappen van de Slowaakse Technische Universiteit (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) in Bratislava, 2000-2001 (titel: Ing.) — diploma bouwkunde en architectuur (pozemné stavby a architektúra) afgegeven door de Faculteit civiele ingenieurswetenschappen van de Slowaakse Technische Universiteit (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) in Bratislava sinds 2001 (titel: Ing.) — diploma architectuur (architektúra) afgegeven door de Academie voor Schone Kunst en Ontwerpen (Vysoká škola výtvarných umení) in Bratislava sinds 1969 (titel: Akad. arch. tot 1990; Mgr. 1990-1992; Mgr. arch. 1992 — 1996; Mgr. Art. sinds 1997) — diploma bouwkunde (pozemné staviteľstvo) afgegeven door de Faculteit civiele ingenieurswetenschappen van de Slowaakse Technische Universiteit (Stavebná fakulta, Technická univerzita) in Košice van 1981 tot 1991 (titel: Ing.) Alle diploma's dienen vergezeld te gaan van: — een vergunning afgegeven door de Slowaakse kamer van architecten (Slovenská komora architektov) in Bratislava zonder opgave van het specialisme of op het gebied van bouwkunde (pozemné stavby) of ruimtelijke ordening (územné plánovanie) — een vergunning afgegeven door de Slowaakse kamer van burgerlijk ingenieurs	2006/2007

▼B

Land	Opleidingstitel	Referentieacademiejaar
	(Slovenská komora stavebných inžinierov) in Bratislava op het gebied van bouwkunde (pozemné stavby)	
Suomi/Finland	— De diploma's uitgereikt door de architectuurafdelingen van de technische universiteiten en de universiteit van Oulu (arkkitehti/arkitekt) — De diploma's uitgereikt door de technologische instituten (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— De diploma's uitgereikt door de Arkitekturskolan van de Kungliga Tekniska Högskola, de Chalmers Tekniska Högskola en de Tekniska Högskola van de Lunds Universitet (arkitekt, master of architecture) — De bewijzen van lidmaatschap van de Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), indien de betrokkenen hun opleiding hebben genoten in een staat waarop deze richtlijn van toepassing is	1997/1998
United Kingdom	— De titels verworven na het afleggen van examens aan: — het Royal Institute of British Architects; — de scholen voor architectuur van de universiteiten, polytechnische instituten, hogescholen, academies en scholen voor technologie en Schone kunsten die op 10 juni 1985 door de Architects Registration Council van het Verenigd Koninkrijk erkend waren met het oog op de opneming ervan in het beroepsregister (Architect) — Een certificaat waarin wordt verklaard dat de houder ervan een verworven recht heeft om zijn beroepstitel van architect te blijven voeren krachtens section 6 (1) a, 6 (1) b of 6 (1) van de Architects Registration Act van 1931 (Architect) — Een certificaat waarin wordt verklaard dat de houder ervan een verworven recht heeft om zijn beroepstitel van architect te blijven voeren krachtens section 2 van de Architects Registration Act van 1938 (Architect)	1987/1988

▼B

BIJLAGE VII

Volgens artikel 50, lid 1, opvraagbare documenten en certificaten

1. *Documenten*

a) Nationaliteitsbewijs.

b) Kopie van de bekwaamheidsattesten of van de opleidingstitel die toegang verleent tot het beroep in kwestie plus eventueel een bewijs van beroepservaring van de persoon in kwestie.

De bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat kunnen de aanvrager verzoeken informatie omtrent zijn opleiding te verstrekken, voorzover dat noodzakelijk is om vast te stellen of er eventuele wezenlijke verschillen met de vereiste nationale opleiding bestaan, zoals bedoeld in artikel 14. Indien de aanvrager deze informatie niet kan verstrekken, richt de bevoegde autoriteit van de ontvangende lidstaat zich tot het contactpunt, de bevoegde autoriteit of iedere andere relevante instelling van de lidstaat van oorsprong.

c) Voor de in artikel 16 bedoelde gevallen: een verklaring aangaande de aard en de duur van de werkzaamheden, afgegeven door de bevoegde autoriteit of instelling in de lidstaat van oorsprong of herkomst van de betrokkene.

d) Een bevoegde autoriteit in de ontvangende lidstaat die de toegang tot een gereglementeerd beroep afhankelijk maakt van de indiening van bewijzen dat de betrokkene van goed zedelijk gedrag is of nooit failliet is gegaan, of die de uitoefening van zo'n beroep in geval van ernstige beroepsfouten of strafrechtelijke inbreuken tijdelijk of permanent verbiedt, aanvaardt voor onderdanen van de lidstaten die het beroep op haar grondgebied willen uitoefenen als genoegzaam bewijs documenten afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van oorsprong of herkomst van de betrokkene, waaruit blijkt dat aan die voorwaarden is voldaan. Deze autoriteiten moeten de gevraagde documenten binnen twee maanden verstrekken.

Indien de in de eerste alinea bedoelde documenten niet door de in de lidstaat van oorsprong of herkomst bevoegde autoriteiten worden afgeven, worden ze vervangen door een verklaring onder ede — of, in de lidstaten waar de eed niet bestaat, door een plechtige verklaring — door de betrokkene afgelegd tegenover een bevoegde gerechtelijke of overheidsautoriteit of eventueel tegenover een notaris of een bevoegde beroepsvereniging in de lidstaat van oorsprong of herkomst, die een attest verstrekt waaruit blijkt dat de verklaring onder ede of de plechtige verklaring is afgelegd.

e) Indien een ontvangende lidstaat voor de toegang tot een gereglementeerd beroep van zijn onderdanen een document aangaande de geestelijke of lichamelijke gezondheid van de aanvrager verlangt, aanvaardt die lidstaat als genoegzaam bewijs het document dat in de lidstaat van oorsprong wordt verlangd. Indien de lidstaat van oorsprong dergelijke documenten niet verlangt, aanvaardt de ontvangende lidstaat een getuigschrift afgegeven door een bevoegde autoriteit van die lidstaat. In dat geval moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van oorsprong het gevraagde document binnen twee maanden verstrekken.

f) Indien een ontvangende lidstaat voor de toegang tot een gereglementeerd beroep van zijn onderdanen:

— een bewijs van de financiële draagkracht van de aanvrager verlangt, of

— een bewijs verlangt dat de aanvrager is verzekerd tegen de financiële risico's die verband houden met de beroepsaansprakelijkheid volgens de wettelijke voorschriften betreffende de voorwaarden en de omvang van deze garantie in de ontvangende lidstaat,

dan aanvaardt die lidstaat als genoegzaam bewijs een getuigschrift terzake afgegeven door de banken en verzekeringsmaatschappijen van een andere lidstaat.

2. *Certificaten*

Met het oog op een vlotte toepassing van titel III, hoofdstuk III, van deze richtlijn kunnen de lidstaten verlangen dat de begunstigden die aan de opleidingseisen voldoen, naast hun opleidingstitel een certificaat van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van oorsprong overleggen waarin wordt verklaard dat deze titels met de in deze richtlijn bedoelde titels overeenstemmen.